

NOVI TEHNIK

GLASILO OBCINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE
KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ZALEC

Z UREDNIKOVE MIZE

Prazniki so mimo in današnja številka je odmev nanje. Poročamo o tem, kako so praznovali v Celju, v Vojniku, v Dramljah in še nekaterih krajih na našem območju.

Prihaja čas kislih kumaric za nas časnikarje. Glavni mesec počitniške sezone je tu. Delo družbenih organizacij je mnogo manj živahno kot v nepoletnih obdobjih. Na počitnicah so delavci s področja kulture in izobraževanja.

In vendar, časopis mora iziti.

Nekoč je ob nekem obisku naš bralec začudeno vprašal in komentiral: »Ali ni to čudno, da se vsak teden zgodi natanko toliko stvari, da je časopis poln«.

Za poletni čas bi bilo dobro, če bi bilo tako!

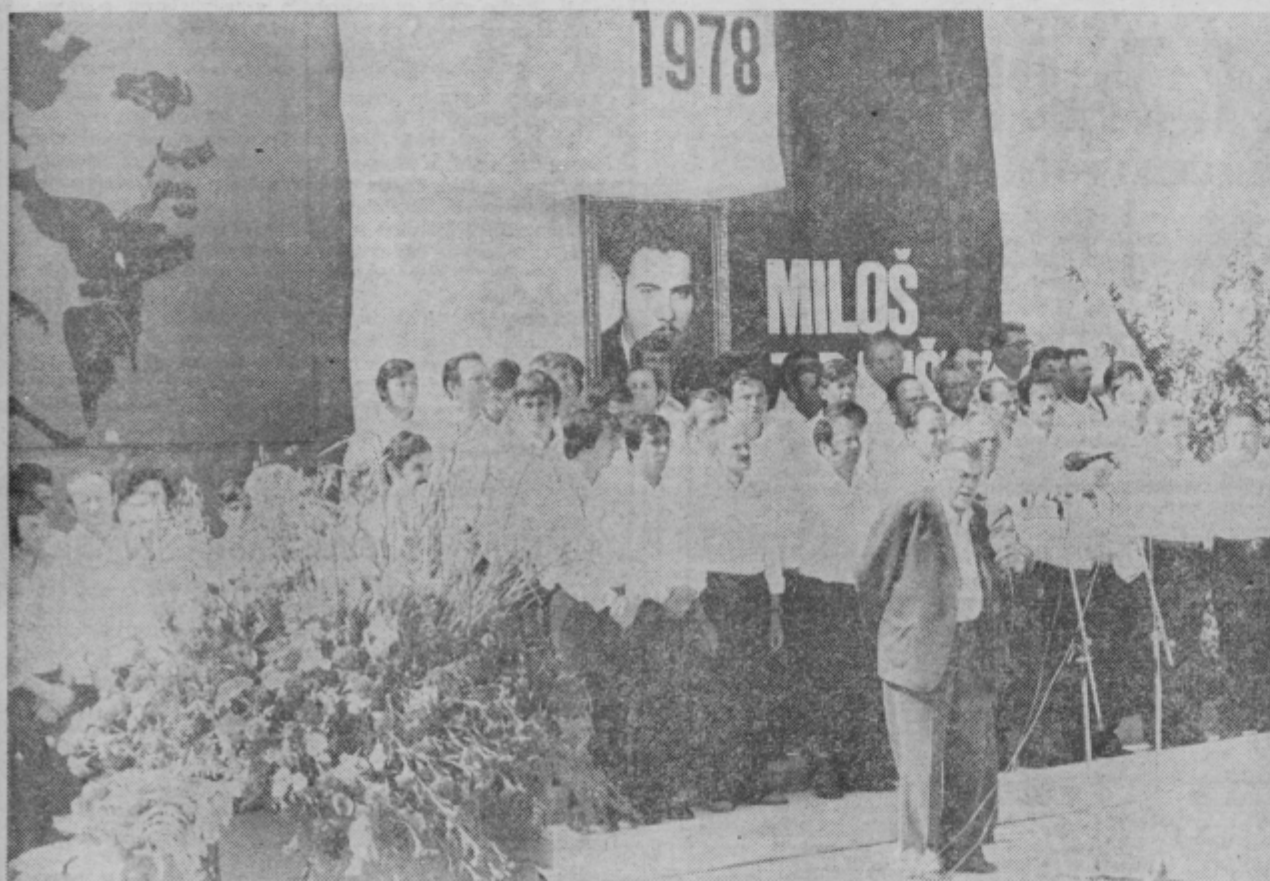
VAŠ UREDNIK

VSE ZA DRUŽINO IN DOM, ZA STANOVANJE IN GOSPODINJSTVO POD ENO STREHO

VELEBLAGOVNICA

nama žALEC

Narodni heroj Peter Stante-Skala je o pokojnem Zidanšku govoril toplo in zavzeto, a tudi izredno podrobno, tako da prisotnim ni bilo težko spoznati tega izrednega človeka, ki je domala vso mladost žrtvoval za pravice delovnega človeka.

STRAŽA NA GORI

VELIKO SLAVJE

Številnim prireditvam po vsej domovini v počastitev dneva vstaje se je z medregijsko proslavo in odkritjem spominske plošče narodnemu heroju Milošu Zidanšku, predvojnemu članu CK KPS in KPJ, pridružilo tudi Dramlje, odnosno Straža na gori, kjer je bil revolucionar Vencelj tudi rojen.

Nekaj tisoč ljudi se je v nedeljo zbralo na prostrani planjavi, tik nad Zidanškovo rojstno hišo, kjer je bila tudi slavnostna tribuna. Zborovanje je bilo v pravem smislu besede medregijsko, saj so v ta sicer nekoliko odmaknjeni kotiček, ki pa je ob tej priliki dobil nekaj več kot kilometer asfaltirane ceste in okoli štiri kilometre makadama, prišli tako iz celjskega kot mariborskega in koroškega okrožja, da bi se poklonili spominu na velikega revolucionarja in borca za delavske pravice. Med številnimi gosti so bili tudi Sergej Kraigher, Lidija Šentjura, Andrej Marinc, Franc Leskošek-Luka, sestra in brat pokojnega Miloša Zidanška, dr. Jože Brilej, Ljubo Jasnič ter mnogi drugi predstavniki družbenopolitičnega življenja domala vseh slovenskih občin, na Stražo na gori pa so prišli tudi brigadirji MDA Kozjansko 78 in nekdanji borce Zidanškove brigade ter predstavniki delovnih organizacij in ustanov, ki nosijo Zidanškovo ime.

O liku velikega revolucionarja je spregovoril njegov prijatelj, narodni heroj Peter Stante-Skala, ki je nad vse pozornost in obsežno osvetlil življenje in delo Miloša Zidanška, ki se je leta 1909 rodil v uborni viničariji na Straži in 1942 padel kot komandant Serčerjevega bataljona na Notranjskem.

Všek je praznovanje na Straži doseglo, ko je Sergej Kraigher odkril spominsko ploščo in ob tem povedal tudi nekaj besed, kjer se je dotaknil ne le Zidanškovega življenja, pač pa tudi aktualnosti današnjega dne. Prireditve so sklenili z obsežnim kulturnim programom.

M. STRASEK

CELJE MED PRAZNIKI

SLAVNOSTNO IN DELOVNO

DNEVI RADOSTI, PONOSA IN VELIKIH DELOVNIH ZMAG

Zdaj je korak spet umirjen. Prireditve in proslave v počastitev praznika celjske občine, dvajsetega julija, dneva vstaje slovenskega naroda in tudi krajevnega praznika Vojnika so se iztekle. Tistega vrveža, ki je bil tako značilen za minulih štirinajst dni ni več. In vendar je bil prijeten, lep. V njem je bilo tisto, kar je značilno za naše življenje. Vsak dan nekaj. Pa ne samo ena prireditev. Dosti več. Med seboj so se dopolnjevale, v celoti pa dale veličastno sliko današnjega časa, v katerem tradicije narodnoosvobodilnega boja spodbujajo k nadaljnjim uspehom, k novim delovnim zmagam.

Zato lahko zdaj, ko vidimo celoto, zapišemo, da je tudi letošnje ali še predvsem letošnje praznovanje treh borbenih praznikov minilo v slavnostnem in delovnem razpoloženju.

Spomini in misli tokrat niso uhajale samo na borbeno pot Celjske partizanske čete, k tistemu dvajsetemu juliju 1941. leta, ko je bila četa ustanovljena in ne samo k njenim akcijam, ki so se končale 27. avgusta istega leta, marveč prav tako k slavni Tomšičevi brigadi, ki je svojo 36-letnico ustanovitve počastila prav v tem času, na Dobrni. Tudi proslava Prve slovenske proletarske udarne brigade je bila veličastna. Takšna je bila tudi njena pot. Dala je deset narodnih herojev in zabeležila vrsto pomembnih zmag.

V tem času pa je bila dosežena še ena zmaga. Tokrat pripadnikov celjske garnizije JLA. Mladi inženirji so zgradili novo cesto, v partizansko Brdce nad Dobrno. Opravili so veliko delo.

Praznični dnevi so bili tudi tisti, ki so veljali spominu padlih borcev. Trije junaki so dobili spominsko obeležje. Na Lužarjevi hiši v Razgorju. Padli so na pragu svobode: Franci Špes, Maks Korošec in Tone Stropnik. Vsi domačini.

Delovna sposobnost in zavzetost sta dobila v tem času nič kolikokrat svoje potrdilo. Izredno dokazilo. Tak je naš življenjski utrip. Zato tudi v tem času več pomembnih delovnih zmag. Največja med njimi je vsekakor dosežena z otvoritvijo nove tovarne za proizvodnjo AC papirja pri Aeru. Na ložba vredna vse pozornosti, saj ne pomeni veliko dragocenost samo v vloženi sredstvih, marveč tudi v koraku k boljši, zahtevnejši proizvodnji.

Tudi položitev temeljnega kamna za gradnjo nove avtobusne postaje v Celju je trenutek, ki mu kaže posvetiti nekaj besed. To tembolj, ker je v tem koraku rezultat združevanja sredstev med celjsko občinsko komunalno skupnostjo ter domačim Izletnikom.

Celjsko gostinsko podjetje je odprlo novo restavracijo »Pri mostu«.

Temeljni kamen za nov otroški vrtec, je del velikega celjskega solidarnostnega mozaika. Objekt namreč sodi v program drugega celjskega samopriskevka.

V tej verigi delovnih zmag, pa čeprav nekatere šele na začetku poti, so pomembne člene imeli v krajevni skupnosti Vojnik. Najprej cesta v Bovše. Modernizirana, asfaltirana. Potem novi komunalni objekti v Spodnjem Arclinu: cesti, most in del javne razsvetljave. Tudi ti novi objekti so rezultat solidarnosti. Tokrat v krajevni skupnosti Vojnik.

Vojniškim čebelarjem, ki so v prazničnih dneh ocenili svoje delo in razvili družinsko zastavo, so zadnji dan prireditve sledili še upokojenci.

In potem več razstav v Celju in Vojniku, itd.

Pomemben delež k prazničnemu razpoloženju so dali tudi športniki. Uspeh je mednarodni atletski miting za Skokov memorial, uspele tudi druge športne prireditve.

Godbeniki, recitatorji in pevci so imeli v minulih dneh veliko dela in dosti priljubljenosti za uveljavitev. To še posebej velja za člane vojniškega prosvetnega društva, ki so dosegli lep uspeh tudi na kulturnem večeru.

Slavnostna seja celjske občinske skupščine je minila v resnično prazničnem razpoloženju. Tudi zaradi podelitve naslova

častne občanke Olgi Vrabčičevi in izročitve šestih Slandrovih nagrad. Dobili so jih: Aero, Pedagoški šolski center, Krajevna skupnost Slavko Slander, Godba na pihala železničarskega prosvetnega društva France Prešeren, dipl. inž. Jože Geršek in dipl. inž. Anton Zimšek. Sicer pa je slavnostni govornik, podpredsednik občinske skupščine, Anton Jelenko, ob uspehih, ki so jih delovni ljudje in občani celjske občine dosegli v minulem obdobju, opozoril tudi na nekatere naloge.

In potem zaključna proslava. Veličastna v pravem pomenu besede. Bila je v soboto popoldne v Vojniku. Na njej se je zbralo nekaj tisoč ljudi. O pomenu praznikov, doseženih uspehih in nekaterih nalogah, tudi na področju kmetijstva in nadaljnjega uveljavljanja krajevnih skupnosti, je govoril predsednik občinskega sindikalnega sveta, Stane Mele. V pozdravnih besedah pa je na pomen krajevnega praznika Vojnika opozoril tudi predsednik sveta skupščine krajevne skupnosti Vojnik, Milan Setina.

V tej zvezi ne kaže prezreti nastopa, ki so ga imeli otroci naših delavcev na začasnem delu v tujini. Bili so prisrčni. Pač otroci.

Takšni so bili torej praznični dnevi v celjski občini. Polni radosti, veselja, ponosa. Zaradi doseženega in zaradi tistega, kar je še treba narediti...

M. BOŽIČ

LASKO: 53.000 VRČKOV

Turistična prireditelja Pivo in Cvetek v Laškem je že zdavnaj za nami. Življenje v mestu ob Savinji se je spet umirilo in postalo vsakdanje.

Pivke in pivci piva v teh prazničnih dneh so popili vsaj 53.000 vrčkov piva in ob tem pokazali veliko ljubiteljsvo do vrčkov? Je pač treba odnesti spominček iz Laškega, če je mali glinasti vrček bil premalo. Pivo — cvetniki so v Laškem toliko doživljali, in zato so sklenili, da pridejo na prihodnje šestnajsto prireditev z vlakom, ker je prostor za vse konjičke velik problem, s stolom pod pozduho in letošnjim vrčkom v roki.

PANIKA LAPORNIK

MODERNIZACIJA BOLNIŠNICE

PRISPEVKI PRITEKAJO

LE VELENJSKA ZDRAVSTVENA SKUPNOST NI PRISPEVALA ŠE NIČESAR

V skladu s stališči osmih občin celjskega območja je bila opravljena reorganizacija sklada za modernizacijo celjske bolnišnice. Skupščina je sprejela statutarni sklep in ustanovljen je izvršni odbor, katerega predsednik je Franc Ban.

Sredstva za modernizacijo celjske bolnišnice po družbenem dogovoru za leto 1977 normalno dotekajo. Vse zdravstvene skupnosti so poravnale svoje obveznosti, izjema je le zdravstvena skupnost iz Velenja, ki do danes ni prispevala še ničesar. Prvi objekt pri moderniza-

ciji celjske bolnišnice, to je centralna pralnica, je v zaključni fazi. Pravkar bodo začeli z montažo strojev in na jesen bo pralnica nared. To bo najmodernejša pralnica v Jugoslaviji.

Projektiranje dela pri glavnem projektu — polikliničnem specialističnem traktu bo gotovo do konca letošnjega leta, tako da bo gradnja tega objekta stekla v pozni pomladi prihodnjega leta. Na prostoru, kjer bo ta objekt stal, stojijo trenutno še trije objekti. Centralni laboratorij in materinski dom se bo preselili v montažni

objekt, očešna ambulanta pa v prostore nekdanje uprave celjske bolnišnice. Sem se bo preselila tudi dermatovenerološka ambulanta. Splošni sektor skupnih služb pa se bo preselil v druge prostore.

Ko se bo stara pralnica selila v novo, se bo v okviru modernizacije bolnišnice pričela funkcionalna adaptacija teh prostorov za potrebe fizioterapije, ki bo dokončno urejena za celotno Celje na eni sami lokaciji. Močno se bo s tem povečala tudi možnost hidroterapije.

ZDENKA STOPAR

SLOVENSKE KONJICE

TRIDESET LET ZADRUGE

PONOSNI NA PREHOJENO POT

Ta dni praznuje Kmetijska zadruga v Slovenskih Konjicah pomemben jubilej — 30. obletnico svojega dela. Osrednje prireditve so bile v soboto, na Dan vstaje. Začele so se z odprtjem živinorejske razstave in nadaljevale s parado kmetijskih strojev ter prikazom kmečkih običajev. Po slavnostnem govoru predsednika Zadrugne zveze Slovenije Andreja Petelina na Dobjem dvoru pri Slovenskih Konjicah so za proizvodne dosežke članom zadrugne podelili vrsto diplom in priznanj. Sledilo je še tekmovalne članov aktiv mladih zadržnikov in zabavni del svedčanosti s kmečko godbo in okusnimi izdelki žena in deklet — zadržnic.

Poti združevanja niso bile lahke, pa vendar so se po letu 1955 združile zadrugne Slovenske Konjice, Spitalič in Tepanje, enako je do združevanja prišlo v Zrečah. Kmetu in zadrugi ni bilo vedno priznane. Predvsem so nekatere administrativne spremembe zadrugam napravile dosti škode. Do večjega združevanja zadrug v konjiški občini je prišlo po letu 1961, čeprav je bilo leto 1963 dokaj kritično, saj je bilo tedaj zadrugi odvzeto gospodarjenje z gozdovi in promet z lesom.

Zlasti je prenehalo združno življenje na gozdnatih področjih in preteči je moralo dosti časa, da se je združništvo postavilo spet na noge. Kljub temu lahko trdimo, da je tako dolgo delovanje zadrug, kot je konjiško, redko v Sloveniji. Prav gotovo so temu dejstvu botrovali dobri odnosi med kmeti in zadrugo, posledica pa je bila tudi dobro gospodarjenje.

Zadruga se je širše povežala, tako tudi z Dobrino, v kateri so poleg kmetijskih delovnih organizacij še predelovalne in trgovske. Tako je na primer celjski MERX prevzel vse vino iz nove zadržne kleti, prav tako je zadruga vključena v skupno hladilnico sadja, povezana z Mesninami, Hmežadom.

Zadruga še bolj približati kmetu — to je cilj in istovestno tudi posledica samoupravnosti. Tako ima danes konjiška zadruga dve dejavnosti povezani preko skupnih služb: TZO združništvo in TOZD lastna proizvodnja.

Živahno je razvita pospeševalna dejavnost, saj se danes lahko ponašajo z 250 preusmerjenimi kmetijami in dobro razvito hranilno kreditno službo. V TZO pa je vključena tudi trgovska dejavnost, ki tudi sicer skupaj z Dravinj-

skim domom predstavlja nosilen stebel bodočega razvoja trgovske mreže v konjiški občini. Danes se v občini Slovenske Konjice s kmetijstvom ukvarja le še 20 odstotkov prebivalstva. Tudi to terjajo posodabljanje pridelovanja živeža, zato se v pospeševalno službo vključuje tudi občinski samoupravni sklad za pospeševanje kmetijstva. O večjem razvoju kmečkoga turizma na obronkih Pohorja še ne moremo govoriti, vendar sta dve turistični kmetiji že znatni razvoja na tem področju.

Od Slovenskih Konjic do Loča je približno 700 hektarov zemljišč, ki jih je treba osušiti, saj bi se dalo na ta način pridelati več krme. Tako naj bi v začetku meliorirali 300 hektarov v obsegu Slov. Konjice—Dražja vas—Tepanje. Z deli naj bi začeli prihodnje leto. Vse to področje bi uredili do leta 1985, saj predvidevajo do takrat tudi ureditev vodotoka Dravinje s pritoki Oplotnice in Žitnice.

Vinogradništvo je posebej pomembno za konjiško območje. V ta namen so posodobili klet in uredili polnilnico. Na trg prihajata že novi znamki vina: konjičan in modra frankinja. Nova klet je opremljena za sodobno predelavo grozdja in klet-

tenje vina. Končno ima v Konjicah vinogradništvo pomembno tradicijo.

Veliko je bilo storjenega na področju sadjarstva, saj ima zadruga 150 hektarov sadnih plantaž, od tega 45 hektarov gostih nasadov. Žal je letošnja pozeba opravila svoje in uničila 80 odstotkov. Kakšna je škoda je razvidno iz podatka, da so sicer pričakovali 2500 ton sadja.

Med najboljšimi v Sloveniji je njihov aktiv mladih zadržnikov. Dosegli so lepe uspehe zlasti na področju izobraževanja, udejstvovanja na mnogih tekmovanjih, pri raznih poskusih s škroplivi. Imajo dva aktivna: v Slovenskih Konjicah in Vitanju.

Pa naj kljub letošnji pozebi, ki je naredila največ škodo v sadjarstvu pa tudi vinogradništvu vendar zaključimo optimistično. Zadržništvo doživlja prepoved. Ta prepoved pa mora priti v naše vase, našemu kmetu dostojno življenje. Dati mu mora še več: samoupravno pravico in dolžnost odločanja, združevanje sredstev in boljše proizvodne uspehe. K temu cilju so usmerjena vsa zadržna prizadevanja, tako kmetov kot delavcev zadrug.

MITJA UMNİK

POGLEJMO V SVET

PIŠE IVAN SENIČAR

BEOGRAD — SREDIŠČE SVETA

V tem času dopustov je v Beogradu tako delovno vroče, da skoraj vre. Od 25. do 29. julija je v našem glavem mestu ministrska konferenca neuvršenih dežel. Tega največjega sestanka pri nas se udeležuje 113 držav, in sicer 85 neuvršenih dežel (ena država je opravičila svojo odsotnost zaradi notranjih razmer pri njih), Belize, katerega status še ni jasen, 20 držav-opazovalk in 7 dežel-gostov. Računajo, da imajo vse delegacije okoli 800 članov, tako da diplomatov iz vsega sveta kar mrgoli. Posamezne delegacije imajo različno število članov, najštevilnejši sta kubanska in vietnamska — vsaka ima po 28 oseb. Dogajanja na konferenci spremlja več sto tujih in domačih novinarjev. V Beogradu se torej dogaja nekaj pomembnega.

Prav na začetku dela konference je glavni gostitelj in tudi idejno zgodovinski tvorec političnega osamosvajanja ljudstev, narodov in dežel sodobnega sveta — naš predsednik Tito — jasno povedal, za kaj gre.

Dva dni pred pričetkom konference pa je bil njen pripravilniški sestanek. Takrat so se dogovorili, da bo na dnevnem redu 17 točk. Od teh so najpomembnejše: pregled dejavnosti neuvršenih dežel od pete konference na vrhu v Colombu, Sri Lanka, avgusta 1976. Pregled razburiljivih mednarodnih dogajanj. Rezultati posebnega zasedanja generalne skupščine OZN o razorožitvi. Prepočasno napredovanje v ustvarjanju pogojev in soglasja razvitih dežel za novi mednarodni gospodarski red. Enotnost samih neuvršenih držav in mirno reševanje sporov med njimi. Nujna krepitev OZN pri urejanju sveta in končno — priprave na šesto konferenco na vrhu, ki bo drugo leto v Havani, Kuba.

Iz dnevnega reda vidimo, in to potrjuje tudi razprava na sami konferenci, da je mednarodnih problemov na pretek. Ze na pripravljalnem sestanku pa je prišlo do novih spodbud. Tako je Malta zahtevala, da jo neuvršeni podpro v njeni odločnosti, da vse tuje čete (britanske) zapustijo Malto do 31. marca 1979.

Problem Zahodne Sahare, kjer je vpletenih več dežel, je predlagal v dnevi red Alžir, Maroko pa je bil proti. Bolivija je najprej zahtevala, naj jo na beograjski konferenci sprejmejo v članstvo, ko je prišlo do političnih sprememb, v tej deželi te dni, je bolivijski diplomat predlog umaknil, zdaj pa ga je spet postavil.

Gibanje neuvršenih in demokratično dogovarjanje med temi deželami se je v zadnjih dveh desetletjih uveljavilo v svetu. Od prve konference na vrhu leta 1961 v Bogradu do danes se je položaj v svetu bistveno spremenil. V jedru te spremembe pa je politika neuvršenosti, s katero danes računajo tudi velike sile — ne glede na to, kaj vse od nje pričakujejo in kaj bi od nje rade za svoje interese. In eno od glavnih reči, da je Beograd v teh dneh poudarjeno središče svetovnih snovanj. In mi v Celju, v Sloveniji in Jugoslaviji pa smo del teh snovanj, tako upov, ki jih vanje polagamo, kakor tudi zahtev, za katerimi stojimo.

SLOVENSKE KONJICE

GODBA NA PIHALA V ŽELEZNO KAPLO

Slovensko prosvetno društvo Zarja iz Zelezne kaple prireja v nedeljo 30. julija srečanje folklornih in tamburaških skupin. Na tej že tradicionalni kulturni prireditvi zamejskih Slovencev bo sodelovala tudi godba na pihala in folklorna skupina LIP iz Slovenskih Konjic. Namen prireditve je nuditi prebivalcem Podjune, Zile in Roža možnost spoznavati tudi to zvrst slovenske kulture. Prireditelji si ogleda mnogo tujih gostov, ki v teh dneh letujejo na Koroškem.

Godba na pihala iz Konjic se je ravno vrnila z gostovanja med Primorskimi Slovenci. Imela je dva celovečerna koncerta na slovenski prireditvi v občini Devin — Nabrežina. Množičen

obisk in topel sprejem sta dokaz, da Slovenci onkraj meje žele trdne povezave z matično domovino. Zupan Števerjana pa je godbi priredil svečan sprejem. V nagovoru je poudaril misel po enotnem kulturnem prostoru vseh Slovencev. Godba na pihala letos praznuje 50-letnico obstoja in se temeljito pripravlja na praznovanje. V svoje vrste je vključila predvsem mlade godbenike iz glasbene šole. Redne vaje pod vodstvom profesorja Boža Cvetreznika pa že rodijo vidne uspehe, saj je ta pihalni orkester na lanske letnem tekmovanju godb na pihala v Slovenskih Konjicah dosegel prvo mesto v svoji skupini.

KONRAD SODIN

FRANC KOKOT

»S svojo poglobljeno dejavnostjo v smeri krajevnih samouprave in samouprave v družbeno-političnih organizacijah na Dolgem polju, pomeni FRANC KOKOT resničnega mentorja v tej dejavnosti. To je še zlasti pokazal pri številnih akcijah na terenu, kot so bile volitve,

referendum II., posojilo za ceste, aktivnost v preobrazbi krajevnih skupnosti, pri iskanju aktivne povezave z združenim delom v TOZD na področju krajevnih skupnosti. Povsod je dosledno deloval po načelih samouprave in ustavne pravice ter dolžnosti krajanov — občanov.

Taka utemeljitev je bila zapisana za Priznanje samoupravitelcu, tajniku krajevnih skupnosti na Dolgem polju — Francu Kokotu.

»Meni je to priznanje v veliko osebo zadovoljstvo. Pomeni mi več kot kakršenkoli denar,« je povedal v razgovoru Franc Kokot.

Pred šestdesetimi leti se je rodil v šmarni občini v mali kmečki družini. Ko je končal meščansko šolo ni bilo denarja, da bi se šolal naprej. Zaposlil se je na železnici kot progovni delavec. Bil je znan naprednjak in je zaradi tega tudi službo težko dobil. Potem je vrsto let služboval na železnici, do upo-

kojitve 1971. leta.

V krajevni skupnosti Dolgo polje je zaposlen kot tajnik od 1972. leta. Ima izreden posluh in smisel za nova družbeno-ekonomska dogajanja. Svoje delo s polovično delovno obveznostjo opravlja z velikim čutom osebnosti in družbene odgovornosti. Poleg svojega dela opravlja tudi vsa ostala organizacijska administrativna dela, ki se nanašajo na krajevno konferenco SZDL, na ZK in na naloge, ki so v zvezi s splošno ljudskim odporom in Zvezo združenja borcev NOV. Posebno je zavzet pri uvajanju delegatskega sistema.

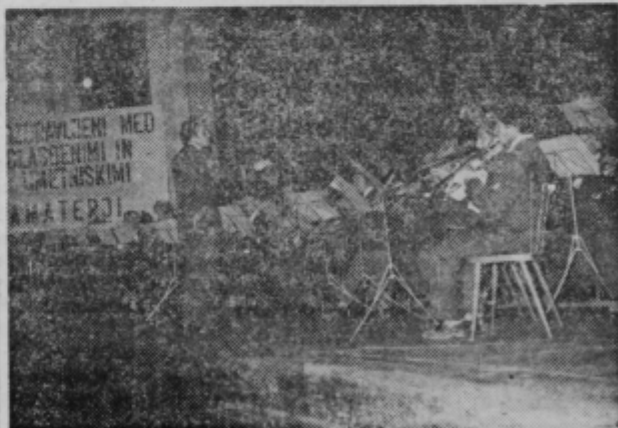
»Pri delegatskem sistemu je čut odgovornosti izredno potreben. Brez njega delo ne more teči. Jaz sem se ga oprijel z vso resnostjo. Odločanje ljudem sicer približujemo, vendar še ne tako kot bi bilo treba. Je še vse preobsežno področje in nekateri se še premalo zavedajo svojih dolžnosti. Zda stojimo v kra-

OBRAZI

jevni skupnosti Dolgo polje pred problemom delitve krajevnih skupnosti, ki je taka kot je, prevelika.

Franc Kokot ne more iz svoje kože. Taka polna zavzetost za delo ga primora, da delovno preživi večino dneva v pisarni krajevnih skupnosti. Od jutra do večera. Zato mu ostaja kaj malo časa zase. Porabi ga tako, da se zateče v svoj vinograd in tam obrezuje trsje. Rad se tudi sprehodi in medtem premišljuje o svojem bogatem in plodnem delu. Tako je zrasel z njim, da ga v mislih nosi povsod s seboj in tuhta kaj bi še napravil, da bi bilo v prid njegovim krajevnim skupnostim. Takšen je in takšen bo ostal, po vrhu pa še obdarjen s skromnostjo, ki je tudi ena izmed mnogoterih njegovih lastnosti.

ZDENKA STOPAR

CELJE MED PRAZNIKI

Ne le manifestacije in proslave, tudi številne delovne zmage. V Celju in v Krajevni skupnosti Vojnik. O tistih, ki so se zvrstile na začetku prazničnih dni, smo že poročali v prejšnji številki. Zdaj so na vrsti one, ki so prišle pozneje na vrsto.

CELJE

AVTOBUSNA POSTAJA

Ob Aškerčevi ulici, že skoraj na njenem stiku z Mariborsko cesto, nasproti hotela Celeia, stoji nenavaden betonski steber. Pravzaprav v dveh delih. To je temeljni kamen za novo celjsko avtobusno postajo, v katerega je listino o gradnji tega prepotrebne objekta, vzdal v petek, 21. julija, predsednik občinske komunalne skupnosti Celje, Vlado Črešnik, pa čeprav je postavljen na mestu bodoče zelenice ob avtobusni postaji. Nad temeljnim kamnom bo na cementnem podstavku starorimski arhitrav, kamen, ki ga je Izletniku odstopil domači Pokrajinski muzej.

Razmere na sedanji celjski avtobusni postaji postajajo zaradi naraščajočega prome-

kirnih prostorov za avtobuse.

Na novo avtobusno postajo bo preusmerjen celotni medkrajevni in primestni avtobusni potniški promet. Tako bo obstoječa avtobusna postaja v bodoče le postajališče za mestne avtobuse. Ustavljanje mestnih avtobusov pred poslopjem železniške postaje bo povsem odpravljeno. Tako se bo tudi občutno zmanjšala frekvenca prihodov in odhodov avtobusov v središče mesta, saj bodo tamkaj vozili le še avtobusi mestnega prometa.

Predračunska vrednost za novo avtobusno postajo je okoli 29 milijonov dinarjev. V tem znesku predstavljajo komunalna dela in zemljišče vrednost 7 milijonov dinarjev, poslopje avtobusne postaje z zakloniščem 19, ter pokriti peroni 3 milijone dinarjev.

Za komunalni del postaje, za 7 milijonov dinarjev, je investitorsko prevzela občinska komunalna skupnost, za ostali del pa Izletnik.

ga skupnosti otroškega varstva v občini.

Novi vrtec v Vojniku bo stal enajst tisoč dinarjev.

RESTAVRACIJA »PRI MOSTU«

ZDRUŽITEV SREDSTEV

Celje je v prazničnih dneh dobilo tudi novo restavracijo »Pri mostu«. Po zaslugi delovnega kolektiva domačega Gostinskega podjetja, po zaslugi spoznanja vseh delavcev v tej organizaciji, da lahko le z združevanjem sredstev krenejo hitreje naprej. In načrtno. Sporazum o združevanju sredstev za nove naložbe so namreč podpisale vse štiri temeljne organizacije v okviru delovne organizacije. In tako je restavracija »Pri mostu« prvi

»V skupnosti je moč.«

Prebivalci vojniške krajevske skupnosti in tako tudi Spodnjega Arclina so to pravilo že nešteto potrdili, dokazali.

Odločili so se za krajevni samoprispevek. Že drugič v okviru celotne krajevske skupnosti. In tako so vodovodu in elektriki zdaj dodali še okoli pol kilometra modernizirane ceste, nov most čez Hudinjo in naprave za javno razsvetljavo.

Na slavnosti je najprej govoril predsednik vaše skupnosti Anton Gmajner, o pomenu novih komunalnih pridobitev pa delegat v skupnosti, Franc Novak.

Vrednost vseh treh objektov je okoli 1,4 milijona dinarjev.

UPOKOJENCI V VOJNIKU

ZASTAVA IN DOM

Tokrat so na sam praznični dan krajevske skupnosti razvili le društveno zastavo, že prihodnje leto pa bodo v svojem domu.

Kot je na slavnosti dejal prof. Karel Kožuh, ima vojniško društvo upokojencev 560 članov, ki živijo v več krajevnih skupnostih in ne samo v vojniški. Sicer pa gre za delavno društvo, ki je svojo aktivnost prilagodilo delegatskemu sistemu. Zato tudi njegova dejavnost seže do slehernega člana.

Ko pa je predsednik, Ivan Sešel, govoril o prihodnjih nalogah in pomenu društvene zastave, je opozoril na naloge, ki jih čakajo pri ureditvi lastnega doma. Staro stanovanjsko stavbo bo treba popraviti. Računajo, da bodo za ta dela potrebovali okoli petdeset starih milijonov dinarjev. Dvajset jim jih je dala republiška zveza društev upokojencev, preostalo bodo morali zbrati sami. Pri tem računajo tudi na pomoč delovnih organizacij, kjer so njihovi člani nekoč ustvarjali dohodek s svojim delom.

Zapise in posnetke je pripravil novinar MILAN BOZIC

Spomin in dokument z razvitja zastave Društva upokojencev v Vojniku

ta vse bolj pereče in že ogrožajo varnost potnikov. Na to avtobusno postajo, v strogem središču Celja, pripelje in odpelje vsak dan več kot 1.500 avtobusov. Če pa računamo še železniški potniški promet, potem se samo na tem predelu vsak dan giblje oziroma pripelje in odpelje okoli 40.000 ljudi.

Gradnja nove avtobusne postaje je torej postala zahteva časa, urejenosti prometa v mestu, zahteva varnosti ljudi itd.

Naloge sta se skupaj lotila kolektiv Izletnika ter celjska občinska komunalna skupnost. Gre za zgledno sodelovanje dveh partnerjev, za združevanje sredstev in interesov.

Projekte za novo avtobusno postajo so izdelali pri Razvojnem centru v Celju. To bo enonadstropno poslopje, ki bo imelo okoli 800 kv. metrov površine. Objekt bo imel veliko in udobno čakalnico, večje število mest za prodajo vozovnic, garde-robo, prometni urad, javne sanitarije, zaklonišče, turistični urad, prodajalno tobaka in časopisov, manjši gostinski obrat in seveda vse prostore, ki jih potrebuje prometna operativna temeljne organizacije Izletnika za potniški promet.

Pod pokritimi peroni bo prostora za hkratno parkiranje osemnajstih vozil, poleg tega pa bo tu še deset par-

Dela za gradnjo nove postaje se bodo predvidoma pričela v sredini avgusta letos.

VOJNIK

NOV OTROŠKI VRTEC

Da, ta bo nared že do konca letošnjega leta oziroma v januarju prihodnjega leta.

Prejšnje dni je cican Boštjan Golec vzdal v temelj bodočega vrtca listino, ki govori, da bo tudi ta vzgojno-varstveni objekt, v okviru zavoda Tončke Čečeve, rezultat celjske solidarnosti. Sredstva za njegovo gradnjo so namreč zagotovljena v drugem celjskem samoprispevku.

V njem, kot je na otvoritvi dejal predsednik izvršilnega odbora Skupnosti otroškega varstva Celje, Jože Kodre, bo našlo organizirano varstvo okoli sto otrok. Navzlic temu bo še nekaj otrok v Vojniku ostalo brez varstva. To pa hkrati pomeni, da bo gradnja novih vrtcev ostala tudi v prihodnje glavna nalo-

sad tako zasnovane poti.

Za restavracijo, ki jo bodo dejansko odprli zadnji dan tega meseca, so združili trinajst milijonov dinarjev. Po sporazumu, ki so ga podpisali, pride zdaj na vrsto Turška mačka, prihodnje leto pa Hum v Laškem.

Na otvoritvi je o pomembnosti nove investicije in delu kolektiva govoril predsednik delavskega sveta Gostinskega podjetja, Jože Glinšek, restavracijo pa je potem, ko jo je simbolično odprl najstarejši član kolektiva, Ivan Gračnar, prevzel v upravljanje predsednik delavskega sveta tozdr »Majolka«, Janko Zupanc.

Kolektiv Gostinskega podjetja Celje je tako tudi s to naložbo potrdil upravičenost integracije dotlej ločenih gostinskih podjetij v enotno delovno organizacijo. Zdaj je to močna organizacija, ki šteje 420 članov in ima poleg tega še 140 učencev.

SPODNJI ARCLIN

CESTA, MOST ...

To, kar so napisali na transparentu, so v praksi potrdili.

ODMEVI

ONESNAŽENO CELJE IN OKOLICA

ALI BOMO SAMO UGOTAVLJALI IN PRIPOROČALI?

Pred nedavnim smo v časopisju zasledili ugotovitve o varstvu okolja v celjski občini. Tako smo lahko v slovenskem dnevnem časopisju prebrali zaskrbljujoče podatke o stanju onesnaženosti. Skupina celjskega Razvojnega centra je namreč v drugem delu strokovnega gradiva za pripravo smernic prostorskega plana občine ugotovila različne probleme onesnaženja. Zapisali so, da je v mestnih krajevnih skupnostih onesnaženo ozračje, v primestnih pa vodotoki. Na podlagi teh ugotovitev in drugih meril so območje občine razdelili v štiri kategorije.

Po zapisu v Delu, 12. 7. 1978, so v četrti kategoriji Aljažev hrib, Center, Čret, Gaberje, Breg, Bukovžlak, Ljubečna, Šmiklavž, Lápovec, Store (ob Voglajni), Teharje, Vrhe in Začret. Prav gotovo je ob teh naseljih še kakšno, ki bi po onesnaženosti moralo biti uvrščeno v to kategorijo. Vendar to ni osrednje vprašanje. Je pa, kako s temi naselji v prihodnje? Stavek, ki ga lahko preberemo v tem zapisu na koncu pravi: »Na območju četrte kategorije je trenutno prepovedana graditev šol, zdravstvenih objektov in stanovanj.« To je kruta ugotovitev in resnica. Posebej še za tiste, ki živijo v teh naseljih. Strokovnjaki so jim priznali, da živijo v težkem okolju. Jim bo to priznala tudi širša družbena skupnost? Gre za davčne olajšave, za možnosti hitrejšega preseljevanja idr. Vendar so morebitne take rešitve le začasne in kratka oblika pomoči prizadetim. Najti je treba rešitev, ki bo pomenila tudi nadaljnji razvoj in širjenje naselij, ki so v sedanjem času najbolj onesnažena. Iskati jo je treba samo pri onesnaževalcih. V primeru stare tehnologije je treba misliti na preusmeritev proizvodnje. Pri novih tehnologijah pa je treba urediti potrebne čistilne naprave. Prepoved gradenj pa četudi samo začasna, ne rešuje problema. Če se »začasna« rešitev zavleče, ima to lahko dalekosežne posledice za sama naselja in tudi širšo skupnost, v kateri mora množstvo interesov najti skupni imenovalec. Nehote se tudi pojavlja vprašanje ali je taka »prepoved« na mestu in ali je sprejeta samoupravno. Je omenjen čas, kako dolgo naj traja ta »prepoved«? Če smo zlobni, lahko takoj izračunamo, da gre za gotovo za čas, ki ne bo krajši od pol leta. V takem času se namreč lahko zgradi že kakšen zahtevnejši objekt širšega pomena kot je denimo šola ali podobno. Kaj pa v tem času?

Poglejmo za primer naselja Ljubečno. V tej krajevni skupnosti bi morali prihodnje leto začeti z gradnjo otroško varstvene ustanove s pomočjo sredstev samoprispevka. O nujnosti take gradnje v Ljubečni govorijo že nekaj let. Če se gradnja ne bo pričela po programu, pomeni poleg zamude še občutno podražitev. To zagotovo ni v interesu nikogar. Vprašanje, ki se pojavlja samo po sebi je, kaj bo z zazidalnim načrtom, ki ga je za to krajevno skupnost pred nekaj meseci izdelal Razvojni center Celje. Po tem načrtu naj bi v prihodnjih letih zrastle več deset individualnih stanovanjskih hiš in blokovnih enot. Seveda pa so načrtovalci predvideli tudi novo šolo!

Kaj bodo dejali po teh informacijah občani te krajevske skupnosti v javnih razpravah o prostorskem planu. Prav gotovo, kot tudi drugod, ne bodo ravnodušni. Zagotovo bodo zahtevali sanacijo in nadaljnjo preprečitev onesnaženja. Navsezadnje je to tudi njihova ustavna pravica. Toda v isti sapi se nam postavlja vprašanje, ali smo sami dovolj močni in zavedni, da bi tudi sami preprečevali onesnaženja? Se v delovnih sredinah, kjer najbolj onesnažujejo okolje, obnašamo, kot občani, ki si želimo lepega in zdravega okolja? Tega nam še veliko manjka. Z večjo zavzetostjo in zavestjo bi mnogokrat lahko preprečili marsikatero onesnaženje. Pri samoupravnih odločitvah v sredinah, kjer delamo, bi se morali tudi bolj obnašati kot čuvaji okolja in ne samo kot »proizvajalci«.

Najbrž je še čas, da popravimo zamujeno. Če ne drugo, nas mora do tega pripeljati podatek, da so ambulantni pregledi otrok pokazali, da ti obolevajo na dihalih v znatno večjem številu kot otroci v drugih občinah celjskega zdravstvenega območja. To morajo imeti pred očmi tudi tisti, ki na različnih nivojih sprejemajo pomembne odločitve, pa se zadovoljujejo s pogostimi pogojniki kot so: »zagotoviti je treba«, »poskrbeti je treba«, »morali bi« in še s kakšnim. Takih besed so mnogokrat prepolni materiali, ki jih dobivajo delegati kot gradiva za razprave, na katerih se sprejemajo še kako pomembne odločitve. Je dovolj če rečemo, »poskrbeti moramo za čistejšo okolje«?

MILAN BRECL

Na zaključni slovesnosti, v soboto popoldne v Vojniku, se je zbralo nekaj tisoč ljudi ...

NOVA TOVARNA AERO

USPEH ZDRUŽENEGA DELA

LETNO 12.500 TON SAMOKOPIRNEGA PAPIRJA — 3500 TON ZA IZVOZ

Prejšnji četrtek je bil velik praznik za 2139-članski kolektiv Aero, ki je slavil pomembno delovno zmago, to je otvoritev nove tovarne za proizvodnjo samokopirnega papirja. Izredno svečano otvoritev so pripravili na ploščadi pred novo tovarno, prisostvovali pa so ji poleg delavcev in upokojencev Aera tudi številni gostje, kot Franc Leskošek-Luka, Peter Stante-Skala, Olga Vrablić, Andrej Marinc, Zvone Dragan, Stefan Korošec in Tone Kovič, ki je tudi bil slavnostni govornik v imenu Izvršnega sveta skupščine SR Slovenije.

V novem obratu Aerocopy samokopirnega papirja (obrat je bil zaradi odličnega sodelovanja vseh, ki so bili prisotni pri investiciji tega pomembnega objekta, zagotovljen v rekordnem enem letu!) bodo kot prvi v Jugoslaviji izdelovali specialni papir, ki je po svoji kakovosti naj-sodobnejši dosežek na področju kopirne tehnike. Zmogljivost obrata zadostuje za potrebe domačega tržišča, zato bo tudi bistveno zmanjšan njegov uvoz, deloma pa bodo lahko novi izdelek prodali tudi na tuji trg. Če pa bi bile potrebe tržišča nekoč večje, so zagotovljene v sosesčini

novega obrata tehnološke in prostorske možnosti nadaljnega razvoja te proizvodnje.

Investicija je bila za kolektiv pomembna in zahtevna naloga, njena uresničitev pa prinaša vrsto prednosti — v prvi vrsti ustvarja načrtovano tehnološko povezavo z njihovo prejšnjo veliko investicijo v Medvodah, saj iz papirja, ki nastaja v tej njihovi TOZD v novem celjskem obratu, izdelujejo papir, ki nudi vrsto ugodnosti moderni birotehniki — večjo kakovost in hitrost pri kopiranju — poleg tega pa kolektivu ponuja možnost razvijanja novih izdelkov od obrazcev in drugih tiskovin na Aerocopy samokopirnem papirju do izdelave tiskovin za računalniško rabo.

S sklenitvijo nove, več kot 220-milijonske investicije, je končana tudi proizvodna pot, ki se je začela z veliko naložbo v papirni stroj v Medvodah in je hkrati potrditev takratnega daljnosežnega načrtovanja kolektiva. Ni pa končana proizvodna pot novega izdelka Aerocopy samokopirnega papirja, ker se ponujajo številne možnosti njegove dodelave, ki bodo sicer terjale nove napore delavcev Aera.

Ob otvoritvi nove tovarne samokopirnega papirja naj po-

vemo, da so takšen papir začeli prvič uporabljati v Jugoslaviji pred osmimi leti in da so ga lani že porabili 5,5 do 6 tisoč ton, vendar je pri tem treba omeniti, da tržišče še zdaleč ni bilo zadostno oskrbovano. Letos naj bi porabili deset tisoč ton takšnega papirja, so pa prisotne možnosti po stalnem naraščanju.

Aerocopy so na tiskovni konferenci pred otvoritvijo nove tovarne večkrat omenili poseben delež celjske Kovinotehne, ki je pri tem projek-

tu sodelovala na večjih ravneh, in to zelo uspešno. Prav to sodelovanje je dokaz, kako se da z voljo skupno, in to uspešno delati. Kovinotehna pri tem projektu ni odigrala samo čiste prometne organizacije, ampak je šla mnogo globlje. Storitveni so že tudi prvi razgovori med Aerom in Kovinotehno po nadaljnjem skupnem vlaganju.

Novo tovarno Aerocopy je odprl najstarejši delavec toz kemije Celje Stefan Veber.

TONE VRABLIĆ

Franc Leskošek-Luka in Milan Zupančič na otvoritvi.

SENTJUR: NA GORICKO

Sentjurski brigadirji bodo 6. avgusta odšli na republiško mladinsko delovno akcijo Goričko 78. Brigado sestavlja petdeset mladincev, med katerimi jih je pet tudi iz pobratene Uzičke Požege. Karsneje pa se bo deset domačih brigadirjev vključilo v brigado Uzičke Požege in z njo odšlo na zvezno mladinsko delovno akcijo Sava 78. Pokrovitelj brigade je Sentjurski Elegant. Mladi so se za to akcijo dolgo in temeljito pripravljali.

B. M.

ŠENTJUR PRI CELJU

ALPOS PRESEGEL

USPEŠEN POLLETNI PLAN

Tovarna ALPOS uspešno uresničuje letni proizvodni plan, ki ni majhen, saj se je njegova vrednost od lanskim 370 mil. din dvignila letos na 480 milijonov din. Polletna realizacija je znašala 250. mil. din, kar je za 10 mil. din nad planom.

TOZD cevarna, ki predela letno približno 30.000 t pločevine v cevi, nakupuje 60 odstotkov ali približno 18.000 ton pločevine od domačih železarn v Skopju, Smederevu, Sisku in Jesenicah, ostalih 40 odstotkov ali 12.000 ton pa je prisiljena uvažati iz Poljske, ČSSR in Romunije, ker je pač domače pločevine premalo. Investicija v novo cevarno še ni v celoti končana, saj še manjka industrijski tir, pa tudi notranji transport še ni v celoti urejen. Na notranje tržišče prodajo letno okoli 20.000 ton cevi, izvozijo jih pa približno 10.000 ton in to v glavnem na Poljsko, od koder uvažajo surovino. Ker imajo v navedenih treh vzhodnih državah centralistično plansko gospodarstvo, prihaja navadno do enkratnih velikih dobav, kar potegne za seboj tudi enkratno sunkovito poravnano velikih računov. Občasno prihaja vsled teh pojavov tudi do nelikvidnosti v TOZD.

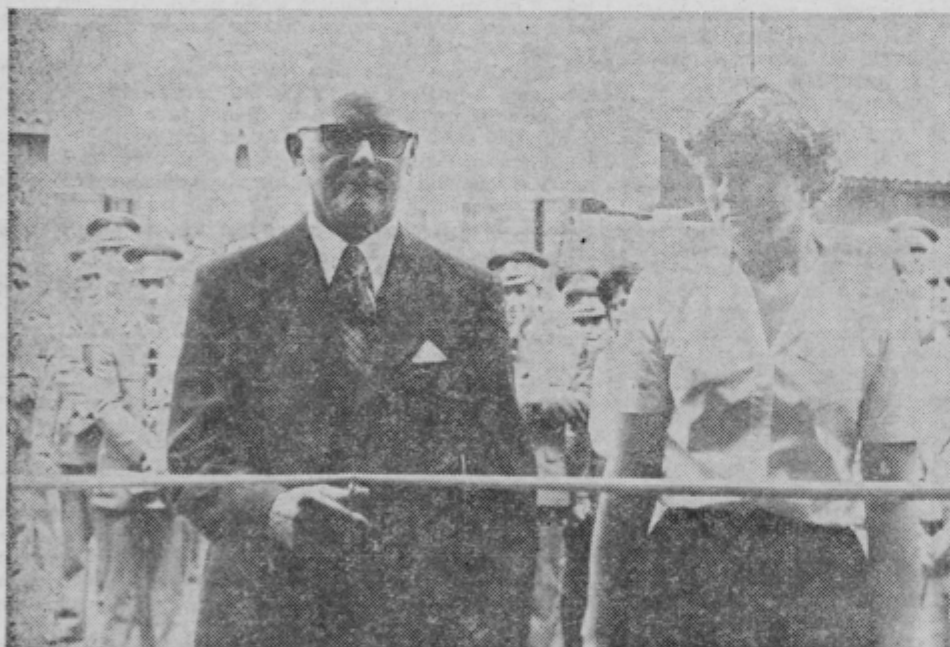
TOZD oprema izdeluje v

glavnem gostinsko in trgovsko opremo in kovinske leste. Poleg tega izdelujejo nekatere dele, ki jih potrebuje avtomobilska industrija TAM iz Maribora in IMV iz Novega mesta. S tema tovarnoma pa tudi z VARSTROJEM ima ALPOS dobre kooperativne odnose. Letna realizacija z navedenimi kooperanti znaša okoli 15 mil. din. Za približno 18 mil. din izdelkov izvozijo, na domačem jugoslovanskem trgu pa prodajo razne opreme v vrednosti 132 mil. din. Ob izgradnji cevarne je nekoliko zastala modernizacija obrata opreme, zato so prav sedaj v pripravi načrti za posodobitev iste. Nabavili bodo visokoproduktivne varilne stroje, krivilne stroje in stroje

za razrez cevi s čimer bodo proizvodne zmogljivosti znatno dvignili. Povpraševanje za alposovimi izdelki je večje, kot so zmogljivosti in prav zato ne morejo ugoditi željam vseh kupcev.

Trenutno je v tovarni zaposleno nekaj nad 600 delavcev, od katerih je že 100 žensk. S povečano zmogljivostjo TOZD oprema se bo število zaposlenih žensk še znatno dvignilo.

E. RECNIK

Tako so slavnostno odprli novo tovarno.

LAŠKA MDB

NA DELOVIŠČU

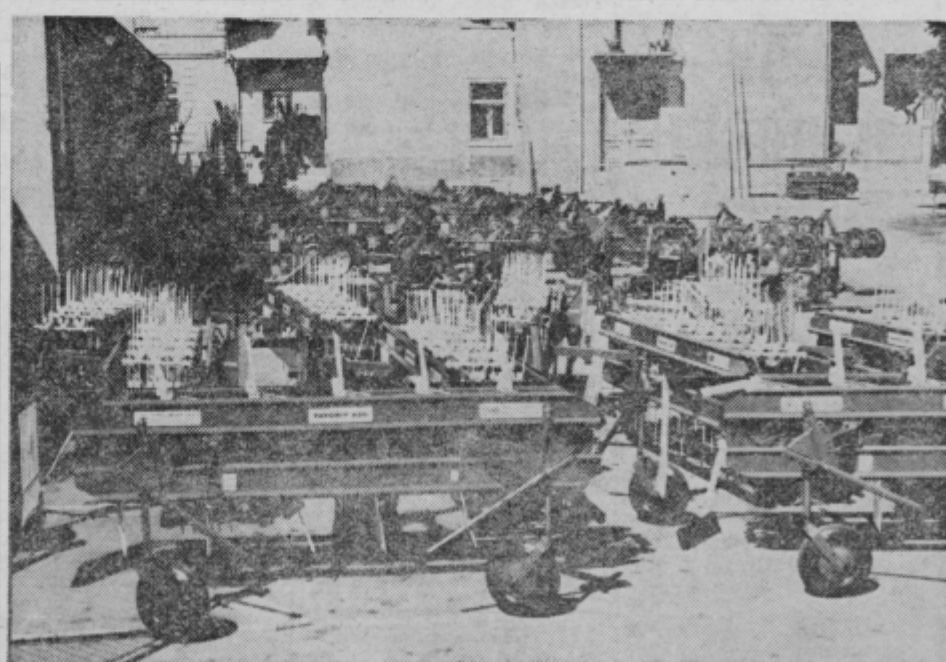
PRIJATELJSKI STIKI NA KOBANSKEM

Sredi julija je odšla iz Laškega brigada 40 brigadirjev s komandantom MIROM REPARJEM na mladinsko delovno akcijo »Kobansko 78«. V brigadi je 5 brigadirjev iz Vrbovca, izmed katerih je eden, sedemnajstletnik, že osmič na delovni akciji in trikratni udarnik. Iz Trstenika, prav tako pobratene občine, je prišlo v brigado troje brigadirjev, v samem Gradišču na Kozjaku, kjer je center te delovne akcije, pa sta se vključila v brigado OK ZSMS Laško »Ilije Badovinca« še dva mladince.

V tritedenskem obdobju bodo skupno z brigadirji iz lendavske občine pripravljali cestišče za asfaltiranje, ki bi moralo biti dokončano do konca akcije, to je 25. av-

gusta iz smeri Ožbolt — Gradišče na Kozjaku v dolžini 6 km. Brigadirji pa tudi popravljajo in obnavljajo skupaj s strokovnjaki hiše in druga poslopja kmetom, v prostem času pa še pomagajo pri spravilu sena, podiranju drevja v gozdovih in sploh so navezali tesne prijateljske stike. Vsaka brigada ima vsak dan določeno število ur predavanja in drugih oblik izobraževanja. Samo naselje je lepo urejeno, tako da se brigadirji počutijo prijetno in tovariško sodelujejo med seboj. Laška brigada je imela težave pri formiranju, saj je bilo letos čutili veliko težav pri zbiranju ustreznega števila brigadirjev.

FANIKA LAPORNIK

Takšnega pogleda prostor pred tovarno poljedelskih strojev v Sempetru v Savinjski dolini že več mesecev ne mudi več. Prazno je, kajti proizvodnja je prodana vnaprej in vsak priključek linije za spravilo šena sproti odpeljejo. To ni samo dokaz kvalitete izdelkov te tovarne, marveč tudi barometer mehanizacije našega kmetijstva, ki se po svoji razprostranjenosti v mnogih območjih že krepko nagiba čez dejansko potrebo. Razumen in gospodaren izhod iz te situacije so strojne skupnosti, v katerih so stroji bolj izkoriščeni in za uporabniške proizvodni proces cenejši.

Foto: J. KRAŠOVEC

MITJA UMNJE

NAROČITE
NOVI
tednik

STANOVANJSKA GRADNJA

RAZDROBLJENOST

Stanovanjska gradnja je prav gotovo ena izmed najbolj občutljivih področij za našega delovnega človeka. Že nekaj let ji posvečamo v naši družbi izredno pozornost, pa vendar nam nekako ne uspeva, da bi bili z njo zadovoljni, predvsem pa dovolj

hitri. Kot, da se vrtimo v začaranem krogu in človek dobi večjih občutkov, da imamo vse več sestankov na to občutljivo temo, stanovanja pa še vedno gradimo s precejšnjo zamudo.

Samo koliko hude krvi je preteklo zaradi gradnje v Novi vasi, Čakaljuči na stanovanja so lep čas poslušali vrsto različnih rokov za vselitve. S tem v zvezi vedo povedati tudi v naših trgovinah s pohištvo, da so bodoči stanovalci v čakalnem roku na vselitev praktično napolnili njihova skladišča. Glede na obupno dolge naročitvene roke za pohištvo jim tudi ni ostalo kaj drugega.

V čem je glavni kavej problema? Kakor koli že razpolagamo z kopico različnih »avtentičnih« odgovorov, je bistven povzetek pravih odgovorov predvsem naslednji: Kljub razpoložljivim sredstvom za stanovanjsko gradnjo gre za izredno razdrobljenost vseh, ki so vpleteni v stanovanjsko gradnjo. Vsak dela po svoje; temu se pridruži še pomanjkanje gradbenega materiala na primer cementa. Beograjski novinarji so pred kratkim ugotovili, da je glavni razlog za zamude v tem, da se stanovanjska gradnja ne planira za daljše obdobje. Pri tem so na mestno upravo zgrnili kup upravičenih očitkov. Tako na primer gradbeniki v Beogradu ne vedo, kje bodo gradili čez šest mesecev. Kaj pa pri nas?

CELJE

POLETNO PISMO

TURISTIČNO DRUŠTVO SVOJIM ČLANOM

Celjsko turistično društvo je pred dnevi s posebnim pismom seznanilo svoje člane z delom, ki je značilno za to poletno obdobje. Tako je pismo tudi hvaležna oblika komuniciranja, medsebojnega obveščanja, sicer pa gre za dela, ki imajo v javnosti tudi svoj odmev.

Razveseljiva je novica, da so se končala dela pri sanaciji severne stene Friderikovega stolpa na Starem gradu. Dela je opravila posebna skupina z Bleda, veljala pa so okoli 700.000 dinarjev. Večji del tega bremena sta

nosila Zavod za spomeniško varstvo in Kulturna skupnost občine Celje, 100.000 dinarjev pa je primaknilo tudi Turistično društvo.

Največja nevarnost na Friderikovem stolpu je zdaj odstranjena. Toda to ne pomeni, da je vsega konec in da je opravljena celotna sanacija Starega gradu. Turistično društvo še posebej opozarja na najnost nadaljevanja teh del.

Druga novica je vezana na celjski prospekt. Zaloga Starega bo skoraj pošla. Treba bo izdelati novega. Turistično

društvo je opozorilo Poslovno skupnost za turizem, da gre za nalogo, ki je ni moč odlagati. Toda, kot so napisali v pismu, poslovna skupnost na to opozorilo ni odgovorila. In tako se je Turistično društvo samo lotilo dela. Na dlani pa je, da prospekta sami ne morejo izdati. Zaradi denarja. Zato bo društvo prosilo za pomoč celjske občinske skupščine in še enkrat turistično poslovno skupnost. Upajmo, da bo problem pravočasno rešen in v zadovoljstvo vseh, kajti sodelovanje med območno turistično poslovno skupnostjo in družbeno turistično organizacijo je nujno. Zato pričakujejo, da se bosta obe organizaciji tudi pri ureditvi te naloge našli na skupnem tiru. Seveda pa izdaja takšnega prospekta zavisi tudi ali zlasti od sodelovanja turističnih delovnih organizacij. One bi morale biti tiste, ki bi priganjale k izdaji novega prospekta!

Pisarna celjskega Turističnega društva je še vedno v starih prostorih, v Ulici St. rinajste divizije. Selitev v nove, na Tomšičev trg številka sedem, se je sicer že pričela, toda do začetka dela v novem okolju je še kar približno mesec dni, če ne še dlje.

Pričela se je tudi že običajna akcija — ocenjevanje cvetic. Komisija je že na delu. Ob zaključku bodo podelili eno zlato, dve srebrni in šest bronastih vrtnic. Prav tako dvesto priznanj.

ZORAN VUDLER

MB

CELJE: SONČNI PARK

Zdaj gre zares. Za enega izmed velikih načrtov v okviru republiške »Hortikulture 80«, ki bo v Celju.

Izvršni svet celjske občinske skupščine je namreč na zadnji seji med drugim sklenil javno razgrniti predlog zazidalnega načrta za »Sončni park« v Celju.

Načrt bo razstavljen in na vpogled v prostorih sveta za urbanizem občine Celje, torej v Narodnem domu in v prostorih Krajevne skupnosti Lava.

Začenja se torej javna razprava o predlogu bodoče ureditve novega parka v Ce-

lju, ki seveda ne bo zrasel čez noč, niti ne v enem letu. Po programu naj bi do 1980. leta park sicer dobil že svojo podobo, vendar vse še ne bo narejeno. Do tega časa nameravajo urediti tako imenovano visoko ozeleznitev, poti, otroška in druga igrišča, naprave za rekreacijo starejših in še kaj. Potem pa se bodo dela za popolno ureditev parka nadaljevala še vsaj pet let.

Sončni park bo na prostoru severno od Dečkove ceste ter med Copovo ulico in Dolgim poljem.

MB

CELJE

PROMENADNI KONCERT

NASTOPI DOMAČIH ORKESTROV

V okviru letošnjih poletnih prireditev v organizaciji Turističnega društva Celje imamo tudi vrsto promenadnih koncertov pihalnih orkestrrov.

Prvi je igral 23. junija pihalni orkester ZPD France Prešeren iz Celja z lepim uspehom in ob izredni udeležbi ljudi. Program in izvedba sta bili kvalitetni, kar na solidni profesionalni ravni.

V petek, 30. junija, je koncertirala godba keramikov-rudarjev iz Liboj, ki se je predstavila kot soliden pihalni ansambel z lažjim, toda prijetno izbranim programom.

V četrtek, 6. julija, je nastopila pihalna godba iz Laškega. Tudi ta ansambel je našel veliko hvaležnosti poslušalcev, ki so z zanimanjem sledili izvirnemu in sodobnemu programu, ki je bil izveden na kvalitetni ravni. Z zadovoljstvom ugotavljamo, da imajo v svojih vrstah lepo število mladih. Pa tudi zasedba je sodobna.

Avgusta in septembra se bodo predstavili še trije orkestri, in to iz Prebolda, Za-

bukovice in Šoštanja. Tako bomo lahko letos spoznali večino pihalnih orkestrrov, ki delujejo na celjskem območju. Zdi se nam, da je prav, da jih spoznamo. Dosedanje nastope so omogočile celjske delovne organizacije: Moda, Tehnocomercator in Ljubljanska banka, Splošna banka ter občinska kulturna skupnost.

ZORAN VUDLER

MB

Tomaž Lorenz, eden naših najuglednejših in najboljših koncertnih violinistov.

CELJSKE POLETNE PRIREDITVE

KONCERT V ATRIJU

TRIJE ZNANI SLOVENSKI UMETNIKI V CELJU

Jutri, v petek, 28. julija, je na sporedu nov koncert v programu letošnjih poletnih prireditev v Celju, ki jih, kot smo že zapisali, pripravlja domače Turistično društvo.

Zdaj so na vrsti trije znani slovenski umetniki v svojsveni in enkratni zasedbi. Redke so namreč prilžnosti, da slišimo koncert v zasedbi za tenor (petje), violino in kitaro. To je edinstvena zasedba, ki so jo pripravili ugledni in znani slovenski ustvarjalni umetniki: Tomaž Lorenz (violina), Mitja Gregorč (tenor) in Igor Saje (kitara). Za celjski koncert

so pripravili dela znanih in uglednih skladateljev Tromboncina, Capriolija, Stuhca, Iberta, Williamsa, Webra in Paganinija z njegovimi slovitiimi tremi sonatinami za violino in kitaro.

Koncert bo na prostem, v

atriju obnovljene stare celjske hiše na Tomšičevem trgu št. 7, v ambientu, ki je nekaj edinstvenega.

Prepričani smo, da bomo doživeli izreden večer.

ZORAN VUDLER

ALI POZNATE?

Ze v naprej opravičilo — pravega odgovora bi ne mogli dati. Vsaj danes ne, zato pa že v prihodnji številki. Sicer pa tudi negotovost je zanimiva, še zlasti če gre za ... specialitete.

Ali ste že slišali za mohovt, obrnjenek, masovnik,

bratce ...?

Nekateri da, drugi ne. To so namreč imena domačih kuharskih specialitet, ki jih bodo pripravile gospodnje iz Luč ob Savinji za tradicionalno turistično prireditev oziroma razstavo, 12. in 13. avgusta.

Ljubljanska banka

Splošna banka Celje

SPODBUDA STANOVANJSKI GRADITVI

Novosti, ki jih zajema nov pravnik o varčevanju in posojilih za stanovanjsko gospodarstvo, pravnik o stanovanjskih posojilih občanom na podlagi vezave domače in tuje valute, pravnik o dodatnih stanovanjskih posojilih občanom in sklep o premostitvenih kreditih za stanovanjsko graditev občanom ter sklep o delnem ohranjanju realne vrednosti namenskih stanovanjskih hranilnih vlog občanov za obdobje do leta 1980 — so vsekakor ugodnejši in pomenijo spodbudo vsem pri stanovanjski graditvi — tako občanom kot tudi delovnim organizacijam.

Novosti so naslednje:

- Razširjeni naslednji porabe, tako da se lahko tudi s kreditom kupuje stara stanovanjska hiša ali stanovanje od fizičnih oseb, s tem da prodajalec obvezno prevzeta sredstva kredita uporabi le za nakup novega stanovanja ali graditev nove stanovanjske hiše.
- Možnost pridobitve stanovanjskih kreditov je še vedno varčevanje ali vezava sredstev.
- Dodatne izboljšave pri varčevanju za občana pa so v delnem ohranjanju realne vrednosti namenskih stanovanjskih hranilnih vlog do leta 1980 (tu gre za dodaten odstotek zvišanega kredita po lestvici)

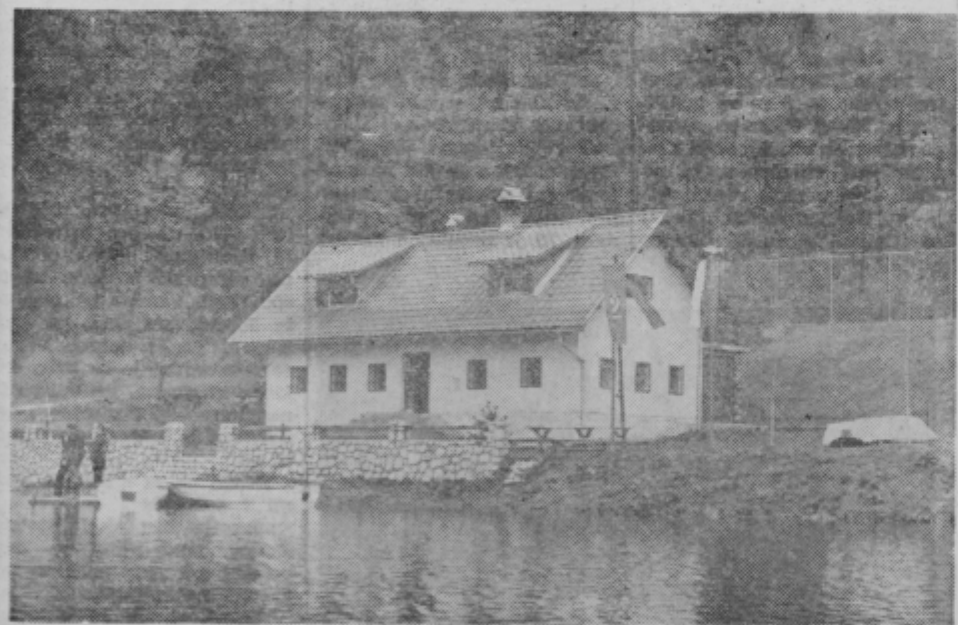
Tudi vsi tisti varčevalci, ki še niso sklenili posojilnih pogodb in so varčevali za stanovanje ali stanovanjsko hišo, so zajeti v tem sklepu.

— Občan lahko po novem izbira ali bo vezal svoja sredstva brezobrestno in s tem pridobil na podlagi vezave posojilo po 5-odstotni obrestni meri ali pa bo vezal sredstva z obrestovanjem 7,5 odstotka in pridobil posojilo po 11-odstotni obrestni meri.

— Za OZD pa je izboljšan odstotek na vezana sredstva od 175 odstotkov na 200 odstotkov, čakalna doba 10 mesecev je še ostala.

V letu 1979 pa bodo tudi pri Splošni banki odpravili čakalno dobo.

— Pri dodatnih posojilih za dograditev za občane pa še nadalje obdrži LB Splošna banka Celje dosedanja določila. To je, da lahko to dodatno posojilo pridobi občan, ki poslovno sodeluje s LB, vendar le za nakup novega stanovanja, kjer gre za razliko v ceni ali stanovanjske hiše, ki jo dograjuje in se bo vanjo vselil. Za poslovno sodelovanje se šteje, da je namensko varčeval za stanovanjsko graditev in je na osnovi takega varčevanja pridobil najmanj 20.000 din stanovanjskega posojila. Kot nadaljnje poslovno sodelovanje se šteje, da je imel ali ima na svojih računih pri LB (hranilna vloga, tekoči račun, žiro račun, devizni račun) najmanj 20 odstotkov zaprošenega posojila neprekinjeno 6 mesecev vsaj v enem letu za obdobje zadnjih petih let. Upošteva se seštev ek sredstev na vseh teh računih v istem časovnem obdobju.

RIBISKI DOM ob slivniškem jezeru Tratna je ponos ribičev in ljubiteljev narave. Zgradili so ga s požrtvovalnim in udarniškim delom člani Ribiške družine Voglajna s sedežem v Storah. Slivniško jezero z okolico predstavlja še neokrnjen košček narave in takšnega želijo ohraniti tudi v bodoče. Sicer pa se je letošnja ribiška lovna sezona na jezeru že razmahnila, pripravljajo pa tudi že prvo športno ribiško tekmovanje, ki bo 29. julija, popoldan ob 13. uri pa bo to zadnje julijsko soboto prav pri tem domu ribiški piknik.

MITJA UMNIK

LAŠKO

O TEM IN ONEM

V MESTU JE VELIKO PEREČIH PROBLEMOV

Že večkrat smo pisali, da mesto Laško z okolico spreminja svojo podobo. K vsemu temu pa sodi ocena občana s povprečnimi željami in zahtevami. Tistim, ki se imajo za prave stare Laščane, se je marsikaj spremenilo na bolje, toda za doseljence še marsikaj ni urejeno dovolj dobro.

Ljudje predvsem prvega ali petnajstega hitijo po večjih nakupih v Celje ali celo še kam dlje, domačemu kraju in občini pa odnašajo denar in s tem sami zmanjšujejo višino potrebnih sredstev za čimprejšnjo gradnjo sedaj objubljenih blagovnic. S tem v zvezi je ustanavljanje potrošniškega sveta, katerega naloga naj bi bila tesnejša povezava med potrošniki in trgovino. No, da ne govorimo o tržnici v Laškem, saj imamo sedaj le eno stojnico, sicer pa včasih boljše ali slabše ponudbo v trgovinah. Večkrat slišimo godrnjanje na ta račun, pa je kar ume-

stno. S čim se nismo zadovoljni. Res je, gostinsko podjetje Savinja se je priključilo in postalo TOZD GP Celje, preuredili so nekaj gostinskih lokalov, pri čemer je tudi ostalo. Kaj pa bo z gradnjo motela s pripadajočimi objubljenimi športno rekreacijskimi prostori, na mestu, kjer sedaj stoji gostišče Hum, pa se v javnosti ne govori več. Res je, turizem se razvija, nekaj sob pri zasebnikih in hotelu Savinja ter kapacitete zdravilišča pa še ni vse, kar je treba gostu nuditi. Slišati je, da bosta turistično društvo in krajevna skupnost Laško namenila kar največ pozornosti ureditvi starega gradu, ki zares lahko postane prijetna izletniška točka.

V Laškem nimamo ustreznih prostorov, kjer bi se zbirala mladež in le od časa do časa se jim nasmešne srečar, ko se pojavijo v kraju »luna park«. Sicer pa se mlajši in starejši pomešajo

med druge občasne goste gostinskih lokalov v mestu, kaj več pa tako nimajo, saj ni plesov ali drugih podobnih prireditev, seveda razen piva in cvetja.

Opevani dom kulture je pribežališče gledalcem ob raznoraznih državnih praznikih, šolski mladini, materam za 8. marec, pa še nekajkrat ob drugih priložnostih. Toda gostovanje z večjim številom nastopajočih si že ne moremo privoščiti iz različnih vzrokov — neustrezni garderobni prostori, pa včasih tudi bojazen, da ne bo dovolj obiskovalcev, kar pa se zadnje čase ne dogaja več tako pogosto. Še so nekatere pomanjkljivosti, ki jih mi opazimo, je pa tudi dosti dobrih strani, ki jih zaznamo obiskovalci in vsakdo, ki je bil v Laškem enkrat, se bo prav gotovo še vrnil. Nekateri pa si ustvarijo svoj dom v kraju, ki slovi daleč naokoli po lepoti in prijaznosti meščanov. FANIKA LAPORNIK

S slavnostne seje v Vinski gori.

Foto: T. T.

VINSKA GORA — PRAZNOVALI

KRAJEVNI PRAZNIK

GASILCI 50-LETNICO OBSTOJA

Na Dan vstaje 22. julija so občani Vinske gore praznovali krajevni praznik. Dopoldne je bila najprej slavnostna seja krajevske skupnosti ter drugih družbenopolitičnih organizacij, ki sta se je med drugim udeležila tudi predsednik Skupščine občine Zalec Vlado Gorišek ter predsednik IS skupščine Jože Jan. O doseženih uspehih krajevske skupnosti je spregovoril predsednik sveta KS Vinska gora Ivan Košan (na sliki), ki je med drugim poudaril, da so si krajsani s skoraj izključno lastnimi sredstvi uredili električno napeljavo, vodovod, ceste, pa tudi telefon. Imajo 7 odsekov asfaltiranih cest v skupni

dolžini 11 km, zaselek Lopatnik pa bo dobil asfaltno prevleko prihodnje leto. Seveda vsi ti dosežki niso sad zadnjega leta, temveč nekaj let nazaj. Omeniti pa je treba tudi, da so krajsani poleg denarnih sredstev veliko prispevali tudi z udarniškim delom. V nadaljevanju so podelili 17 priznanj krajevske skupnosti, ki so jih prejeli: Alojz Petek, Dragica Arlič, Franc Spegel, Franjo Učakar, Karl Gril, Milan Videmšek, Zdenko Weisenbach, Franc Javornik, Herman Pogladič, Anton Lesjak, Franc Dremelj, Emil Glušič, Jaka Lesjak, Stanko Avbreht, Franc Kugler, Alojz Zajc in Miro Lešnik. Podelili so tudi pet pri-

znanj OF, ki so jih prejeli: Blaž Arlič, Baltazar Zerkav, Gasilsko društvo Vinska gora, Baltazar Vanovšek in Stanko Plešnik.

Popoldne je bila proslava 50-letnice gasilstva, na kateri je o razvojni poti te humane dejavnosti v Vinski gori spregovoril predsednik društva Emil Glušič, nato pa še predsednik IS Skupščine občine Zalec Jože Jan, ki je poudaril pomembnost tega društva ter mu izrekel priznanje za uspešno delo. Ob tej priložnosti so podelili 54 priznanj zaslužnim članom društva ter občanom, ki so pripomogli k razvoju gasilstva.

T. Tavčar

DRUŽBENA SAMOZAŠČITA

PROMETNA VARNOST

Na zadnji seji sveta občinske skupščine za ljudsko obrambo, varnost in družbeno samozaščito so med drugim razpravljali o poročilu stanja prometne varnosti v občini Celje. Iz leta v leto se ugotavlja močan porast števila motornih vozil v cestnem prometu, kar pomeni veliko obremenjenost posameznih cestnih odsekov. Z preureditvijo prometnega režima v zadnjem času se že vidijo izboljšave, zlasti v središču mesta. Manj pozornosti pa je bilo namenjeno sanaciji nevarnih cestnih odsekov, t.i. črnih točk in ureditvi parkirnih prostorov. Določen problem v mestnem prometu pa predstavljajo tudi razne avto šole, ki nimajo ustreznega poligona za začetno poučevanje kandidatov za voznike. Oviro v prometu predstavljajo tudi razni neorganizirani in časovno neustrezni prekopi cest, de-

la na cesti in podobno, ki ovirajo in večkrat tudi ogrožajo promet.

Takšno stanje in problematika v cestnem prometu, ob dejstvu, da je Celje prometno križišče magistralnih in regionalnih cest skozi katerega pelje dnevno več deset tisoč avtomobilov se odraža tudi v številu prometnih nesreč. V letu 1977 je bilo 787 prometnih nesreč, 20 s smrtnim izidom, 131 s hudimi telesnimi poškodbami in 635 z lahkiimi poškodbami in materialno škodo. Večina nesreč se je zgodila na območju mesta. Razlogi za nesreče so največkrat neprimerna hitrost, izsiljevanje prednosti, prekratka varnostna razdalja, nepravilno prehitjevanje, vinjenost in drugo. Zanimiv pa je podatek v poročilu o stanju prometne varnosti, ki nam prikazuje, da je zelo pogost razlog za nesrečo tudi nepravilno ravnanje in nedisci-

pliniranost pešcev.

Svet za LOVDS je razpravljal še o drugih pokazateljih cestne problematike na našem območju in ob zaključku razprave sprejel določena stališča in sklepe, ki obvezujejo vse faktorje cestnega prometa.

VIKI KRAJNC

POMENEK

CELJE V GREVENBROICHU

V SLOVENSKI SEKCIJI ŠESTSTO ČLANOV

Prejšnji teden so bili v Celju na obisku gostje iz Zvezne republike Nemčije, iz Grevenbroicha. V tem pomenskem mestu je več naših delavcev na začasnem delu in

tu deluje slovenska sekcija »Celje«, ki bo v kratkem postala samostojno društvo. Največ zaslug za delo sekcije ima njen ustanovitelj, Celjan Stane Felzer, ki že vrsto let dela v Grevenbroichu.

Stane Felzer je tudi predsednik prijateljstva med obema mestoma, in tako je med drugim organiziral prihod gostov iz Grevenbroicha. »Kdo vse je prišel z vami?«

»V Celje so prišli mladinci nogometnega kluba Grevenbroicha in z njimi podžupan g. Wisse. Sicer pa so nogometaši le vrtili obisk Klavdivjevih mladincev, ki so igrali lani v moji organizaciji v Grevenbroichu. Tedaj so Celjani povabili Nemce

na povračilni obisk. Tako je prišlo letos v povezavi s slovensko sekcijo »Celje« do tega srečanja v mestu ob Savinji.«

»Kako so igrali nogometaši?«

»Lani v Grevenbroichu so zmagali Nemci, letos v Celju pa domačini. Sicer pa sta bili to prijateljski tekmi. Eno tekmo so igrali tudi z Mozirjani, sicer pa so obiskali še Muzej revolucije in kolektiv Zlatarne.«

»V tem času ste bili tudi na obisku na sedežu celjske občinske skupščine.«

»Da, podžupan Wisse in funkcionarji smo bili na sprejemu pri predsedniku občinske skupščine, Jožetu Maroltu, ki je povabljen nasled-

nje leto v Grevenbroich. Celje in Grevenbroich sta si tako po številu prebivalcev, kot po industriji zelo blizu in v Grevenbroichu je precej celjskih delavcev na začasnem delu v tujini. Vsi ti se združujejo v slovenski sekciji »Celje«. Zato se tudi zavzemam za pobratinstvo med mestoma.«

»Kako deluje sekcija »Celje«?

»Zaenkrat smo še slovenska sekcija jugoslovanskega društva »Sloga«, vendar bomo v kratkem društvo. Pohvaliti bi delo odbornikov Maksa Korošca, Ivana Janežiča in Slavka Rebernika, delavcev iz Celja.«

Sekcija organizira med letom štiri do pet prireditev, ki so vedno dobro obiskane, saj pride tudi do tri tisoč ljudi. Vendar pa niso to le Jugoslovani, pač pa tudi Nemci. To je dobro. Nemci se zelo zanimajo za našo folklor in glasbo. Prireditve financiramo s članarino, srečolovom in reklamami podjetij.«

»Kako pa je z našimi ljudmi v sekciji?«

»Sekcija ima okoli šeststo članov. Med njimi so tudi nemški zakonski partnerji nekaterih naših ljudi.«

Zelimo si, da bi v sekciji oziroma skorajšnjem društvu čutili sodelovanje tudi celjskih delovnih kolektivov, sicer pa se moram celjskim družbenopolitičnim organizacijam zahvaliti za dosedanje sodelovanje.«

BRANKO JERANKO

VITANJE

MLADI SO DOKAZALI...

MLADINSKA BRIGADA NA DELU

Malo je znano, da so letos v Vitanju organizirali lokalno mladinsko delovno akcijo. Pobudo zanjo je dala domača osnovna mladinska organizacija, bolj določeno — njen predsednik Adam Purg.

Mladi v Vitanju so spoznali problem preskrbe kraja s pitno vodo. V Vitanju črpajo vodo s pomočjo električne energije iz Zimpreta na hrib izpod Krajnikovskega gradu, kjer je zbiralnik. Od tu voda prototekoče napaja kraj. Problem pa je v tem, črpanje vode veliko stane, okrog 70.000 dinarjev na leto. Ko pa v Vitanju zmanjka električnega toka, se kmalu posušijo tudi vodovodne pipe.

Tako so mladi izrazili pripravljenost, da pomagajo sodelovati pri izgradnji vodovoda s prostim pritokom.

Krajevna skupnost Vitanje je to ponudbo z veseljem sprejela in mladim tudi vsestransko pomagala. Prevzela

je stroške za prehrano brigadirjev in sodelovala pri razgovorih z delovnimi organizacijami v Vitanju, ki so prispevale sredstva za opremo. Orodje je po nizki ceni prodala Tovarna kovinskih izdelkov in livarna Vitanje, vitanjska podjetja TKI, Kovinar, GG in LIO pa so kupila brigadirske uniforme in majice. Osnovna šola je prevzela skrb za kuhanje hrane.

Brigada »Boris Vinter« je nastanjena pod šotori v dolini, kilometer severno od Vitanja. V njej je 24 brigadirjev. Prvi so se v brigado javili člani odbora osnovne mladinske organizacije. Med brigadirji je največ srednješolcev, pa tudi mladih delavcev iz domačih podjetij ne manjka.

Brigada je delala od 2. do 16. julija. Lotila se je 80 cm globokega jarka v dolžini 1.500 metrov. Mladi so tudi položili vodovodne cevi in

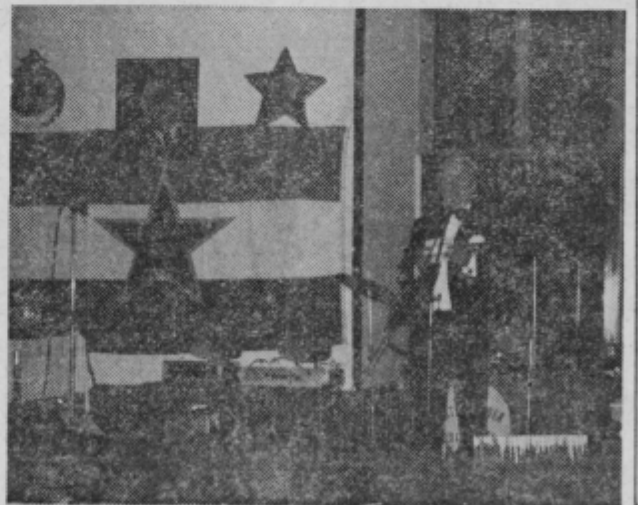
jarek zasuli. Teren je bil zelo težaven, hribovit, gozdnat in kamenast.

Dosti dela so imeli z odmotavanjem plastične cevi, ki so jo nato vlekli po gozdu navzgor. Rekli so, da jih je to delo spominjalo na proučevanje zgodovine o gradnji piramid v Egiptu.

Ob dežju so se »drževali« v jedilnici, ki so jo uredili v prizidku bodoče mizarne delavnice Slavka Krajnc. Prostora je dal brezplačno na razpolago. Šotore pa je posodil taborniški odred »Mirko Bračič« iz Slovenskih Konjic.

Mladi so dobro opravili svojo nalogo in tako dokazali, da je današnja mladina sposobna opraviti tudi tako težka in zahtevna dela. Vitanjski brigadirji so se odločili, da doma z delom dokazujejo, kaj znorejo. Zato trikratni ho-ruk za vitanjske brigadirje!

FRANJO MAROSEK

INTERVJU S PREDSEDNIKOM ZVEZE KOROŠKIH PARTIZANOV

NAŠ BOJ S FAŠIZMOM ŠE TRAJA

KLJUB TEMU SEM OSTAL OPTIMIST ZA OBSTOJ
SLOVENCEV NA KOROŠKEM, PRAVI
KAREL PRUŠNIK-GAŠPER

V laškem zdravilišču se že nekaj časa mudi na zdravljenju Predsednik zveze koroških partizanov, dolgoletni-revolucionar Karel Prušnik — Gašper. Odzval se je naši prošnji, da za Novi Tednik in Radio Celje da intervju, ki ga v celoti priobčujemo:

Pot revolucionarja — partizana

NOVI TEDNIK: Spodobno bi bilo, da bi začela pogovor o zdravju, zaradi katerega ste se zatekli sem. No, ker sami trdite, da vam zdravljenje poškodovane noge hitro napreduje, se biva lotila pogovora, v katerem boste za nas neprecenljivi vir informacij. Naši bralci vas po imenu in dejavnosti v sedanosti in preteklosti poznajo. Manj pa morda vedo, kako ste začeli svojo pot boja proti nacizmu, ki je hkrati pot mnogih rodoljubov onkraj Karavank?

KAREL PRUŠNIK: Moja revolucionarna pot in kasnejša priključitev v partizane seže daleč nazaj, v leto 1934. Takrat je večje število slovenskih fantov na Koroškem pristopilo v KP Avstrije in smo imeli Slovenci tudi svoje celice. Mi smo takrat bili obsojeni od takratne avstrijske črne vlade, od takratne novanega avstrofašizma. Jaz sem bil obsojen na pet let težke ječe. Kazni nisem prestal, zajela me je amnestija po sporazumu Schuschnika — Hitlerja, ko so bili poleg za prtihih nacistov osvobodjeni tudi drugi politični zaporniki. Komunisti, smo nadaljevali delo, saj smo za to čutili veliko potrebo, ob terorju, ki se je zgrnil najprej nad Avstrijo in še posebej nad Slovenci. Leta 1942 so nacisti izsečili okoli 500 družin s Slovenske Koroške. Tako so avgusta leta 1942 zagrmeli prve partizanske puške. To je bilo v Robežah, kjer smo po vojni postavili spomenik, pa so ga heimatdienstovci razstrelili. Zdaj smo ga ponovno postavili.

Ko je Kranjčev bataljon prodiral proti Koroški, smo bili nekateri v Železni Kapli že organizirani. Od tam, iz Lobnika sem tudi doma. Avgusta 1942 sta prišla iz Goranskega dva aktivista; domačin Johan Županc in Stane Mrhar. Nalila sta nam kristalno čistega vina. Povedala sta nam o boju partizanov v

Jugoslaviji in o Osvobodilni fronti. Lahko nam verjame, da smo se ob tem spoznali globoko oddahnili. Takoj smo se lotili dela. Najprej smo ustanavljali odbore OF. Prvi tak odbor je bil v Lobniku v rojstni hiši narodnega heroja Franca Pasteka — Lenarta, ki je padel leta 1943 v Mežici.

Jaz osebno sem imel nekaj smole. Novembra 1943 so me gestapovci aretirali, toda ušel sem jim in me s strelji niso zadeli. Kam naj bi šel kot v partizane? Ko sem bil enkrat v partizanih, je bila moja vest čista in moje hotenje je dobilo svoje zadoščenje.

Naš boj velja fašizmu

NOVI TEDNIK: Preskočiva zdaj v sedanost. Boj koroških partizanov najbrž še ni končan. Kakšna je vloga Zveze koroških partizanov v političnem življenju Avstrije, zlasti v boju zoper nacistične usledine in za demokratičnost Avstrije.

KAREL PRUŠNIK: Naša zveza je bila ustanovljena leta 1946. Od takrat sem njen predsednik, torej že 32 let. Organizacija si je od samega začetka naložila nalogo, da vodi boj proti fašizmu, da organizira bivanje borcev, skrbi za invalide, za svoje padlih. V enaki meri vključuje in skrbi tudi za tiste, ki so neposredno podpirali partizane. Z veseljem povem, da smo v pogojih nenehne gonje zoper partizane uspeli obdržati organizacijo. Občni zbori so vedno dobro obiskani. Postavili smo vrsto spomenikov in s pomočjo borčevske organizacije v matični domovini postavili tem pomnikom močne temelje kot tudi nagrobnikom na petintridesetih grobiščih po Koroškem.

Heimatdienst je naš največji sovražnik

NOVI TEDNIK: Povejmo naravnost, da je dedič nacistične ideologije na Koroškem Heimatdienst. Posvetiva tej organizaciji nekaj besed.

KAREL PRUŠNIK: Heimatdienst je največji sovražnik partizanov na Koroškem. Več partizanskih spomenikov je bilo razstreljenih. Bili so oskrunjeni. Časnik »Die kleine Zeitung« je leta 1953 v seriji člankov objavil najhujše žalitve in skrutitve partizanskega boja in posameznih borcev. Takrat so sprožili prvi močni val proti koroškim partizanom in prvi spomenik, ki smo ga postavili leta 1947 v Sentrupertu pri Veli-kovcu je bil razstreljen. Ta spomenik je neposredno ob grobišču 85 partizanov, ki so padli severno od Drave na področju Svinje planine.

NOVI TEDNIK: Koroški partizanski borci, avstrijski bataljon na slovenskih tleh in redke skupine odpora v Avstriji so edina svetla točka v zgodovini Avstrije od »anšlusa« do konca vojne. Vas avstrijska javnost v tem smislu tudi upošteva?

KAREL PRUŠNIK: Lahko rečem, da nam avstrijske oblasti javno ne delajo težav. Pred kratkim je bilo nekaj koroških partizanov s strani avstrijske države odlikovanih. Tudi sam sem prejel odlikovanje za zasluge za osvoboditev Avstrije. Toda tu je Heimatdienst. Ta ima svoje močne korenine, ima svoj vpliv v oblasti eksekutivi. Za primer, ko je bil v Robežu razstreljen spomenik, so advokati storilcev nastopali popolnoma v fašističnem duhu.

Teror nad Slovenci je legalen

NOVI TEDNIK: Ko sva že pri Heimatdienstu pride človeku na misel, da z okorelimi nacisti odhaja v zgodovino ta očitna nacistična organizacija. Mar ni tako?

KAREL PRUŠNIK: To je znata. Ti ljudje zbirajo okoli sebe mlajše, predvsem v lastnih družinah vzgajajo nove heimatdienstovce.

Pred kratkim, pred dvema mesecema sem govoril z deželnim glavarjem Wagnerjem. Vprašal sem ga, zakaj te organizacije ne prepovedo, saj v 7. členu avstrijske državne pogodbe dobesedno piše, da so organizacije protislovenske usmeritve prepovedane. Dejal je, da tega ne storijo zato, ker bi to organizacijo

Posnetek je starejši kot objavljeni razgovor. Segaj namreč nekaj let nazaj, ko sta Karel Prušnik-Gašper (na desni; in Jurij Bojanovič (v profilu) v Vojniku podpisala listino o pobratimstvu med partizani, ki živijo na Koroškem onstran meje in Krajevno organizacijo Zveze borcev v Vojniku.

Foto: MB

potisnili v ilegalo in bi bilo Slovincem potem še huje. Seveda sem mu nato odgovoril, da je potem duševni teror Heimatdiensta nad Slovenci legaliziran, da je dežela odgovorna za njihovo početje. Na te besede mi ni mogel dati nobenega odgovora.

NOVI TEDNIK: Potemtakem rekrutira Heimatdienst na Koroškem tudi mlade kadre?

KAREL PRUŠNIK: Veste, na Koroškem je dovolj ljudi, ki živijo tjavdan, trdijo, da se za politiko ne briga. Ti so hitro pod vplivom Heimatdiensta in tistega kar trobi. Trdim, da je ta organizacija mednarodno povezana, da dobi sredstva za svoje akcije, za svoj tisk, tudi od zunaj.

Zanimivo je kako zvesti so svoji nacistični preteklosti. Njihov list se imenuje »Ruf der Heimate« (klic domovine), ki je samo obrnjeni vrstni red besed naslova časopisa, ki je izhajal med vojno in je bil naperjen izključno proti partizanom. Imenoval se je »Heimat ruft« (domovina kliče). Zdaj kot prej imajo za vodilni znak v bran postavljeno dlan v prisegi. Natanko takšno, kot so jo risali med vojno.

Zastrupljeno ozračje se širi

NOVI TEDNIK: Ali lahko navedete kakšen primer zastrupljanja ozračja, podpihovanja nestrpnosti tudi v sedanem času. To, da je koroško vprašanje nekoliko manj predmet prvih strani časnikov in v diplomatski dejavnosti, najbrž ne pomeni, da so se stvari dosti izboljšale?

KAREL PRUŠNIK: Bom zelo konkreten. Kmalu po vojni sem se poškodoval, tudi ta-

krat sem se prišel zdraviti v Laško. Toda prvo zdravniško pomoč so mi nudili v bolnišnici za delovne nesreče v Celovcu. Takrat sem povsod čutil humanost, človekoljubje. Dober odnos do bolnikov je bil in nepristranski. Pred dvema mesecema sem bil zopet tam. Toda zdaj po tistih letih je bilo drugače. Seveda so vedeli kdo sem in so mi dostikrat dali čutili, kaj o moji aktivnosti mislijo. Čui sem besede, da je slovensko gimnazijo v Celovcu treba razstreliti v zrak. Ko sem z bolno nogo hodil malo sključen, mi je sestra osorno rekla, naj se vzravnam, naj gledam na Karavanke, kamor so tako in tako moji pogledi tako zvesto uperjeni. Celó nad imenom moje žene, ime ji je Mira, so se zmrdovali, češ, to je menda kakšno židovsko ime.

V matični domovini imamo vso možno oporo

NOVI TEDNIK: Kakšna je povezanost vaše organizacije in slovenskih organizacij na Koroškem sploh z matično domovino. Kaj vam pomeni razvoj matične domovine in njen ugled v svetu?

KAREL PRUŠNIK: Matična dežela je za nas velika opora. Kolikor močnejši, razvitejši in veljavni ste, lažji je naš boj. Heimatdienst gotovo nima tako lahkega dela v svoji čustvalni politiki, kot je to bilo mogoče pred vojno, ko je naš odposlanec v Beogradu namesto pomoči dobil odgovor: Zadovoljni bodite, da živite v Avstriji. Danes nudi matična domovina zamejskim manjšinam politično, kulturno in gospodarsko pomoč. Nikar pa ne pozabite, da sem govoril o nacizmu kot mednarodni za-

roti in da je ost sovraštva proti koroškim Slovincem hkrati in predvsem ost zoper Jugoslavijo, kakršna je zdaj, zoper njeno neangažirano, samoupravno naravnost. Tu je neizpodbitno v ozadju mednarodni finančni kapital.

NOVI TEDNIK: Zanimivo je, da poleg stikov z organizacijo ZB NOV Slovenije tesno sodelujete tudi z borčevsko organizacijo Vojnik pri Celju. Je zato kakšen poseben razlog?

KAREL PRUŠNIK: Naša zveza ima tesne stike z Zvezo borcev Slovenije, saj smo v vseh pokrajinah skupaj prelivali kri. Imamo pa zvezo tudi s posameznimi borčevskimi organizacijami. Z vojnikom nas veže pobratimstvo, saj je predsednik tankajšnje organizacije Jurij Bojanovič sodeloval v znani bitki na Komnu in eden od treh izmed 15 partizanov, ki so padli v tistem pokolu, ostali pri življenju.

NOVI TEDNIK: In kako se počutite v Laškem?

KAREL PRUŠNIK: Kot vsa Jugoslavija, tudi to zdravilišče kaže močne sledove svojega razvoja. Kako se počutim. Vi boste težko razumeli, kako mi je pri srcu, ko te dni živim med Slovenci, ko se z menoj pogovarjajo slovensko. Doma moram iskati prostora, kjer me bodo ogovorili slovensko, kajti mnogi, ki tudi znajo slovensko ne izže povedanih razlogov ne tvegajo tega javno storiti. To na koncu naj rečem še eno.

Nek znanec me je v Sloveniji pred kratkim vprašal, kako dolgo bomo zdržali Slovenci na Koroškem. Pravim, da tako dolgo, dokler bodo Slovenci ob Savi, Soči, ob Krki in Dravi. Naposled v našem boju nismo sami. Tudi v Avstriji se nam vse bolj pridružujejo demokratični ljudje v komitejih solidarnosti. Jaz gledam v bodočnost z optimizmom.

JURE KRAŠOVEC

OBISK PRI JOŽETU PETKU

OSAMLJENA STAROST

UPANJE JE POL ŽIVLJENJA

Nedelja. Lep sončen dan. Ljudje hitijo na obiske k svojcem, znancom, drugi se odpeljejo v naravo.

Tudi mene privabi toplo sonce. Sprehajam se in srečujem ljudi, ki jim je vsak dan enak. Ni razlike med praznikom in delavnikom. Vsak nosi v sebi svojo usodo, svojo bolečino. Brez cilja tavajo sem ter tja. Drugi spijo na klopih, neka ženska se je zamotila z mačkami. Smešno delo na prvi pogled. Hrani mačke. Toda, zanjo je to pomembno. Ta skrb za muce jo drži pokonci. Ve, da ima nekoga, pa čeprav so to samo mačke in da za nekoga skrbi.

Podoba ljudi, ki živijo v Domu oskrbovancev.

Družba jim je dala streho nad glavo, čisto posteljo in hrano. Vse, kar človek mora imeti, da lahko živi. Nekateri so tu celo srečni. Našli so si sočloveka, s katerim se lahko pogovorijo, se z njim sprehajajo. Večina pa je osamljena in zapuščena od svojcev, če jih še sploh imajo. Nekateri so celo tako srečni, da jih tu in tam obišče sin ali hčerka. Pripelejo se z avtom, če utegnejo seveda. Imajo svojo družino, s katero je veliko dela. Morda gradijo hišo...

Neka ženska ima sina in hčerko in ju vsak dan hodi čakati na avtobusno postajo. Vendar zaman. »Nimajo časa«, pravi in nadaljuje: »Gradijo hišo,« kot bi ju hotela opravičevati. Se vedno upa, da jo bo nekdo obiskal. Kako dolgo bo še čakala in upala?

Koliko pomeni tem ljudem prijazna beseda! Kaj šopek rož!

Med najstarejše oskrbovance sodi sedemdesetletni Jože Petek. Usoda ga je zaznamovala že ob rojstvu. Rodil se je z okvarjeno nogo. V družini je bilo pet otrok. Živeli so kot najemniki. Mati je delala na kmetiji, oče je bil gozdni delavec. Morala sta biti pridna, če sta hotela preživljati tako številno družino.

Ob spominih na otroštvo se mu zasvetijo oči. Navzlic vsemu so to lepi spomini. Ko je bil malo večji, je zvedel, da je mati, v času nosečnosti stregla zidarjem in tako škodila še nerojenemu otroku. Nič obtoževanja ni v njegovih očeh, samo sreča mu sije iz njih. Ob spominih na mater in očeta. Do 25. leta starosti je bil doma. Izučil se je za čevljarja. Leto pozneje se je zaljublil v dekle, ki je služilo pri sosednjem kmetu. Kmalu sta se poročila in dobila sta dva sinova.

Med pripovedovanjem opazim solze v očeh. »Veste, drugega sina sem imel najrajši. Pa ga ni več. Pri tridesetih letih je imel razpad jeter in je umrl.«

Na obrazu, polnem gub, globoka žalost in bolečina. Tudi meni je hudo. Ponudim mu cigareto in kavo.

In nadaljuje, kot bi se hotel nekemu zaupati. »Dva dni sem bil pri njem, ko je ležal mrtev na mrtvaškem odru.« Spet ga strese po vsem telesu. Potem je zopet miren, kot da bi se otnesel težkega spomina, groznih sanj.

»Veste, imam še enega sina, ki je poročen, vendar z ženo nimata časa zame. Preveč dela imata. Tudi moja žena še živi. Po desetih letih zakona sva se zaradi nesoglasij razšla. Potem sem šel k sestri Nežki, ki je lepo skrbela zame. Ko pa se je njena hčerka poročila, je zame postalo nevzdržno. Preselil sem se k drugim ljudem, kjer sem živel kot na-

jennik. Pred približno desetimi leti sem odšel na občino in zaprosil za Dom oskrbovancev. Leto dni sem bil v Velenju, potem pa sem 1970. leta prišel v Novo Celje. Ne smem se pritoževati. Tu mi je lepo. Samo straš-

no osamljen sem, brez svojcev, brez prijateljev...«

»Pa vas je že kdo obiskal, odkar ste tu?«

»O, da. Vida Henc iz Nove Gorice, ki sem ji krstni oče. Ne smem se pritoževati. Tu mi je lepo. Samo straš-

SREČANJE

STENE IN PLATNO

PETER BIZJAK — SLIKAR SAMOUK

Peter Bizjak je doma na Polzeli, krajani pa ga poznajo še iz časov, ko je skupaj s svojim očetom pleskal stanovanja. Tega poklica se je pozneje tudi izučil. Spoznal je, da tu pravega zadovoljstva zanj ni. Mikale so ga barve, toda ne tako, enakomerno nanešene na steno. Hotel je spoznati njihovo izraznost, hotel jih je mešati, nanašati in z njimi pripovedovati. Tako je pleskanje nezadržno prešlo v slikanje. Danes ima Peter v Sempe-

tru svoj atelje, kjer veliko slika. Njegova tehnika je še vedno olje in številne slike dokazujejo, da barve zanj niso več skrivnost. Zelo rad slika motive iz narave, saj je prav v neokrnjeni naravi največ lepote in skladnosti.

Kljub temu, da se svoje pripadnosti olju ne bo nikoli odrekel, je poskusil tudi drugače, tako, da svoje zamisli prenaša na steno. To delo je precej težavno, saj mora najprej nanesti precej debele plast mavca, v katerega

potem motiv izpraska.

Svoja dela je Peter doslej že večkrat razstavljal. Letošnje leto pa se pripravlja na udeležbo na celisti razstav.

Ob 100 letnici žalskega tabora bo razstavljal v Savinovem razstavnem salonu, v mariborskem Rotovžu s skupino amaterjev v mesecu oktobru na razstavi »Dela v likovni podobi«. Sodeloval bo tudi na peti slikarski koloniji Selišče 78 v kapeli pri Radencih.

»In kaj si zdaj najbolj želite?«

»Prijaznih in dobrih ljudi in rože. Te imam zelo rad.«

»Ali se spominjate kakšnega posebno prijetnega dogodka v Novem Celju?«

»Naj vam povem. Vzljudil sem majhnega, belega psička. Vsak dan sem mu nosil meso. Ko bi vedeli, kako me je imel rad ni jaz njega. Potem ga na lepem ni bilo več. Povožil ga je avto. Se zdaj mi je težko za njim. Bil je tako prijazen...«

Potem je še pristavil:

»Imam pa še eno željo. Rad bi šel na Polzelo. Ne, da mi tu ni dobro, ampak, tam imam nekaj svojcev in bliže domu sem...«

To zadnje je povedal počasi. Pogled mu je zataval skozi okno, v očeh se mu je pokazalo upanje...

MAJDA POČEVSKY

Peter Bizjak pri delu.

Foto: T. T.

ZDRAVILIŠČE
ROGAŠKA SLATINA

prireja

dne 29. 7. 1978 ob 20. uri v dvorani
Zdraviliškega doma

TRADICIONALNI ROGAŠKI PLES

Na prireditvi bo nastopil vokalno instrumentalni ansambel ŠOK s pevcem Otom Pestnerjem.

Prireditve bo vodil Vinko Šimek, ki bo program popestril tudi kot Jaka Šraufciger iz Maribora.

Predprodaja vstopnic bo v Turističnem uradu v Rogški Slatini.

VABLJENI!

ljubljska banka

Splošna banka Celje
n. sub. o.

63000 CELJE Vodnikova 2,

objavlja
potrebe po delavcih za opravljanje del
in nalog:

1. strokovnega svetovalca
za devizno-režimske posle —
vodja oddelka
Pogoji: visoka šola ekonomske ali pravne
smeri, 5 let ustreznih delovnih izkušenj
ter pasivno znanje najmanj enega tujega
2. višjega referenta
za akreditivno poslovanje
3. višjega referenta
za posle z nakazili
Pogoji: višja šola ekonomske ali pravne
smeri ter 4 leta ustreznih delovnih
izkušenj, razen za višjega referenta
za posle z nakazili, kjer se zahteva 3 leta
ustreznih delovnih izkušenj. Pasivno zna-
nje najmanj enega tujega jezika
4. korespondenta v tujih jezikih
Pogoji: srednja šola — ESŠ, gimnazija,
pedagoška gimnazija ali UAS, 3 leta
ustreznih delovnih izkušenj ter aktivno
znanje 1 tujega jezika
5. 2 pripravnikov s končano
srednjo šolo — ESŠ, pedagoška
gimnazija ali UAS

Kandidati naj osebno vložijo vloge z dokazili o izpolnjevanju pogojev o šolski izobrazbi v LB Splošni banki Celje, Vodnikova 2, v roku 15 dni od objave.

O izbiri bodo kandidati obveščeni v 30 dneh od sprejetja sklepa.

»KOMUNALNO CESTNA
SKUPNOST«
ŠENTJUR PRI CELJU

Izvršni odbor

razpisuje
v skladu s sklepom 17. seje izvršnega odbora
prosto delovno mesto

REFERENTA
za komunalno urejanje,
vzdrževanje cest in
nadzornega organa

Pogoji:
— višja strokovna izobrazba gradbene smeri in 4 leta delovnih izkušenj
— srednja strokovna izobrazba gradbene smeri in 4 leta delovnih izkušenj
— opravljen strokovni izpit

Osební dohodek po sporazumu.
Kandidati naj pošljejo prijave z dokazili o izpolnjevanju splošnih in posebnih pogojev do 15. avgusta 1978.

Nastop službe 15. septembra 1978.

KMEČKI TURIZEM — DOMAČNOST IN MIR

BEG IZ BETONA IN HRUŠČA

POČASI SE DALEČ PRIDE — HITRO ŠE DLJE!

Slovenija je turistično križ-potje zahodnih, severnih in vzhodnih poti. Ugodna zemljepisna lega, bogata in raznovrstna narava ter številni kulturni spomeniki so osnova turizma. Visoke Alpe, gričevje, reke, jezera, morje, barja, širne ravnine, kraške jame in brezna, keltske in rimske zapuščine, gradovi, stara mestna jedra, cerkve, znamenja, vasi, spomeniki iz naše borbene preteklosti — vse to je le nekaj našega naravnega bogastva. Res je, da se vse bolj zavedamo, da smo takorekoč »obljubljena turistična dežela«. Pa vendar marsikaj in marsikdaj počenjamo kot, da se ne zavedamo življenjske resnice: **KAR DANES LAHKO STORIS, NE ODLASAJ NA JUTRI!**

Če na našem širšem celjskem območju pogovor nanesemo na kmečki turizem, potem vsi takoj pomislimo na najbolj gorato in alpsko občino — mozirsko. Da o kmečkem turizmu vse bolj načrtno razmišljajo tudi v konjiški občini je že manj znano. Prav njihova južna pobočja Pohorja bodo še kako primerna za razvoj kmečkega turizma.

Zaradi tradicij, večjih izkušenj in obetavnih načrtov sem tudi svoj novinarski korak nameril k Mozirjanom, pa ga podaljšal v Zadrebško dolino do Gornjega grada in tako zakrožil svoj prvi turistično-kmečki pohod. Da ni zadnji, to posebej poudarjam!

Kako pametno je bilo, da sem obhod začel prav v mozirski Zgornjesavinjski zadrugi, se je izkazalo kaj kmalu. Predvsem sem se prepričal, da prav od tod izvirajo dobre in napredne pobude za razvoj in načrtovanje kmečkega turizma.

»V zadrugi smo se začeli sistematično ukvarjati s kmečkim turizmom prav zato, da bi dokazali kaj zmora naš alpski svet, če mehanizira in usmeri svojo kmetijsko proizvodnjo,« je povedal direktor zadruge, dipl. ing. ALOJZ PLAZNIK; in nadaljeval: »V letih 1934, 1955 sem se bolj seznanjal s tem vprašanjem. Tudi z ekscurzijami v okviru Gozdnega gospodarstva in pri naših sosedih Avstrijcih, ki so prepričani, da je njihov kme-

čki turizem v bistvu najcenejši izvoz. Na vsak način pa je bilo treba najprej ustvariti osnovne pogoje za razvoj takšnega turizma: usmerjene kmetije z ustrezno mehanizacijo, ki bi lahko razbremenile kmečke gospodinje.«

Cepprav smo se na splošno pri razvijanju kmečkega turizma preveč zvesto oklepali znanega reka: **POČASI SE DALEČ PRIDE**, pa je bilo leta 1971 v Zgornjesavinjski zadrugi Mozirje zasedeno delovno mesto strokovnjaka za kmečki turizem in kmečko gospodinjstvo. Tega še danes izkušeno zaseda **MARIJA BEZOVSEK**, predmetna učiteljica in predavateljica s sedaj že »pokojne« Višje gospodinske šole v Grobljah pri Ljubljani.

Naše banke so se bolj zganile in prisluhnile razvijajočemu se kmečkemu turizmu šele leta 1974, zato obdobje med 1971 do 1974 lahko označimo za »misijonarsko — izobraževalno obdobje« dela s kmečkimi ženami in dekletji. V organizacijah združenega dela bi kadrovske strokovnjake takšnemu obdobju rekli kar **KADROVSKA PRIPRAVA ZA NOVE INVESTICIJE**. No, v našem primeru je šlo še za večje skrbis vsesplošnega razčiščevanja, usklajevanja in medsebojnega prepričevanja tudi v republiškem merilu. Spet smo v stilu pregovora **KDOR PREJ PRIDE, PREJ MELJE**, morali urediti enotno politiko kreditiranja kmečkega turizma v različnih predelih naše turistične deželice.

V tem času dozorevanja klasja za kmečki turizem, se je izredno povečal tudi interes kmečkih gospodarstev. Od treh kreditov leta 1974 v mozirski občini do letošnjih dvesti kmečkih gospodarstev, ki se usmerjajo v kmečki turizem, je vendar dober korak. Danes obstoja deset turističnih kmetij, ki nudijo 130 ležišč in polni penzion. Do leta 1980 naj bi bilo 30 novih turističnih kmetij s 420 posteljami, kar bi pomenilo skupno po srednjeročnem planu razvoja do leta 1980 torej 40 turističnih kmetij s 550 posteljami. Pri tem pa načrtujejo do leta 1985 podvojitve, kar bi predstavljalo v turistični ponudbi občine Mozirje izreden razmah kmečkega turizma.

No, mimogrede se mi utrne skoraj solza zaradi zaprtih Golt nad Mozirjem, še najbolj zaradi vsega tistega dosedanjega brezizhodnega reševanja izgub in mrtvega denarja v tem lepem svetu pod Medvednjakom. Saj ne gre, da bi tožil nad »zglednim« medobčinskim sodelovanjem, ampak ima pa me.

Kakšni so glavni problemi, ki zavirajo razmah kmečkega turizma?

Na kratko in po domače povedano: najbolj primanjkuje cementa in zidarjev! Izredno redki so strokovnjaki iz vrst urbanistov in arhitektov, ki bi znali in hoteli posvetiti svoj čas in sposobnosti za načrtovanje turističnih kmetij, ki ne bi smele prav nič izgubiti na svoji starostnosti. Tem se s pomanjkanjem posluha za etnografske značilnosti kmečkega doma pridružuje proizvajalci opreme. Rekli bi lahko še kaj hujšega, pa naj ostane pri tem, da smo pri opremljanju kmečke turistične domove obupno nekompletni v ponudbi. Da pa »svetloba sije le v juliju in avgustu« tudi na kmečki turizem, je pri nas že stara resnica in spoznanje, čeprav poznamo že nekaj bolj ali manj uspešnih poskusov pri raztegovanju sezone na nekaj mesecev več ali celo na vse koledarsko leto. Trenutne kapacitete na turističnih kmetijah so prav v poletnih mesecih trikrat zasedene. Le redke, že bolj utečene turistične kmetije se lahko pohvalijo, da pri njih sezona traja vse leto.

Takšna je tudi turistična kmetija **ALOJZA IN ANTONIJE MERMAL**, po domače **PRITRKLJIH** v Spodnjem trgu **GORNJEGA GRADA** številka 95.

DOBER JE SAD, ČE JE KAJ

Za ta pogovor pravi jo, da je stvaritev gostoljubne kmečke gospodinje. Takšno sem spoznal Antonijo Mermalovo, dušo turistične kmetije, ki pozna stalno sezono, ne samo »turistično svetlobo v juliju in avgustu«.

Bil je lep, sončen popoldan, ko sem jo zmotil v njenem »gartlusu« pred čedno ometano hišo. »Malo naokrog sem

Gornji grad — zaradi naravnih lepot priljubljeno letovišče

Antonija Mermal: Tudi po večkrat na leto prihajajo...

se pripeljal, da vidim, kako je pri vas, sem jo pozdravil kar iz avta, ko sem zapeljal na dvorišče in komaj zastavil pred oranžnim traktorjem z napisom **STORE-402**.

»Tale bo pa nov,« sem se skušal prikupiti.

»Seveda je nov. Po daljšem premisleku smo se odločili zanj. Tudi zaradi rezervnih delov doma, je rekel mož,« je odzdravila in me povabila v sobo. Pa še vrata sva zaprla za sabo, da ne bi šle muhe noter.

Sedla sva za mizo v jedilnici, ki je bila nadvse okusno in funkcionalno opremljena. Lahko je služila še za klubske sobe in prijetne pogovore ob večerih. Pa tudi hodnik z majhnim lesenim stopniščem je pričal o domačnosti in toplini doma. Vse v hiši in okrog nje je dalo vedeti vsakomur, da se s turizmom ne ukvarjajo od včera.

»Res se s kmečkim turizmom ukvarjamo že štirinajst let. Začeli smo z dvema posteljami in hrano za več ljudi na pobudo Turističnega društva iz Gornjega grada. Leta 1964 je bil Zgornji trg poln ljudi, največ iz Srbije, iz Pančeva,« je pripovedovala gospodinja. »Naslednje leto smo že morali dvigniti hišo in pridobiti več postelj. Danes imamo 15 do 16 ležišč in ponavadi je vse polno. Naši gostje so že stari znanci in prijatelji, saj nekateri hodijo k nam že več kot deset let, pa tudi po dvakrat in trikrat na leto se oglasijo pri nas. Mož je za ekonomo, pomaga mi hči Cvetka, ki je poročena in živi z družino v tisti hiši čez cesto. Pa še teta nam pomaga.«

»Koliko pa imate svetas, sem bil radoveden.

»Obdelovalne zemlje bo pet hektarov, pa nekaj malega gozda. Dvanajst glav živine je v hlevu. Največ zaradi mleka jih imamo,« je bil jednat odgovor moje simpatične in trdne sogovornice.

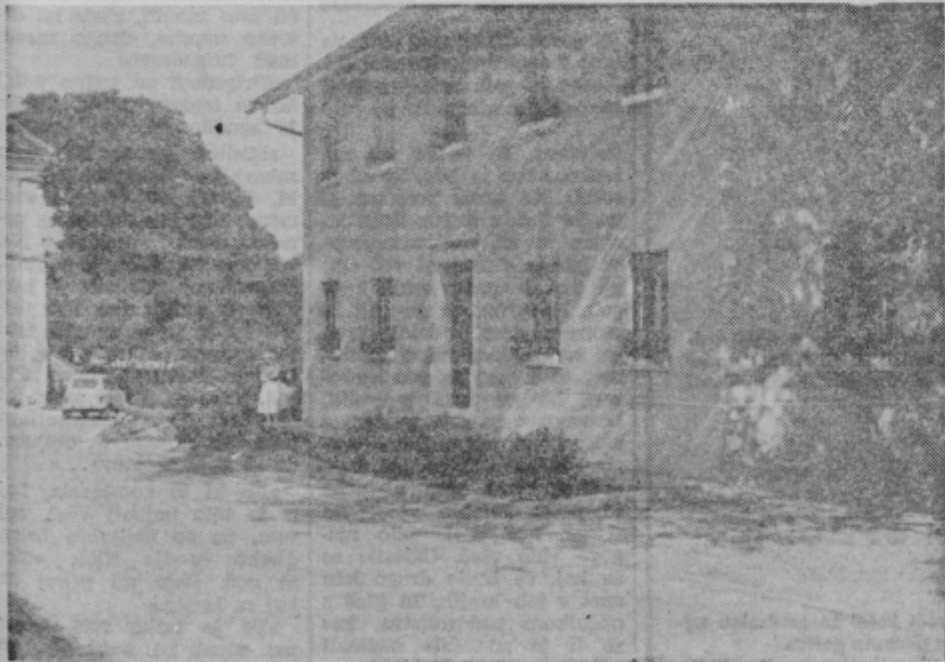
Mimogrede sem se spomnil na številke o količinah odkupljenega mleka v mozirski občini. Nad 200 živinorejsko usmerjenih kmetij daje Ljubljanskim mlekarnam skoraj 7 milijonov litrov mleka letno,

letos računa jo na 8 milijonov, leta 1970 so ga ponudili 3.182.265 l. 1971 — 3.638.094, 1972 — 4.299.269, 1973 — 4.733.379, 1974 — 5.071.052, 1975 — 5.400.000 in 1976 že blizu 6.000.000 litrov mleka letno. Tudi te številke zgovorno pričajo o živinorejskem preusmerjanju kmetij, kar je osnova za razmah kmečkega turizma. In končno je bilo v zadnjih desetih letih zgrajenih nad 500 kilometrov gozdnih cest, s čimer so praktično povezali večino pomembnejših kmetij z dolino.

Gostov na Mermalovi kmetiji tisti dan nisem dosti srečal. Raztepli so se po okolici, največ jih je odšlo čez noč na Veliko planino. Edinega gosta, zatopljenega v branje časopisa, pa v popoldanskem dremavem miru nisem hotel motiti. Pa še naš novinarski stanovski kolega iz Zagreba je bil. To bi bil besen, če bi ga zmotil.

Sicer pa, ni vrag, da me spet ne bo zaneslo tod mimo, sem glasno razmišljal, ko sem se poslavljaval od gospodinje. Če ne prej v avgustu, ko si bom prišel ogledat deseterico Angležev, ki so si letos že drugič za svoj dopust izbrali ta prelepi svet pod Rogatcem in Lepenatko. Prav tako me bo počakal tudi »mrtvi« meni, ki ga je ustrelil grajski lovec« po legendi iz teh krajev. Tega ležečega menih — zeliščarja pa lahko vidite tudi vi, dragi bralci, če boste pogledali proti obronkom Rogatca in Lepenatke.

MITJA UMNİK

Domačnost in mir kmečkega doma

KOZERIJA

DIREKTOR PRED WC

V nekem našem večjem podjetju imajo visokozvezneči koordinatori. V njem so zbrani vsi direktorji **TOZD**, direktor skupnih služb in morda še kak drug, manj pomemben mož.

Oni dan so imeli na dnevnem redu tudi razpravo o varčnosti. Mimogrede povedano, gre za podjetje, ki obrača milijarde starih dinarjev.

Varčevanje. Hm, da! Varčnost. To pa to! Dobro, toda kaj? Pa se vzravna eden od

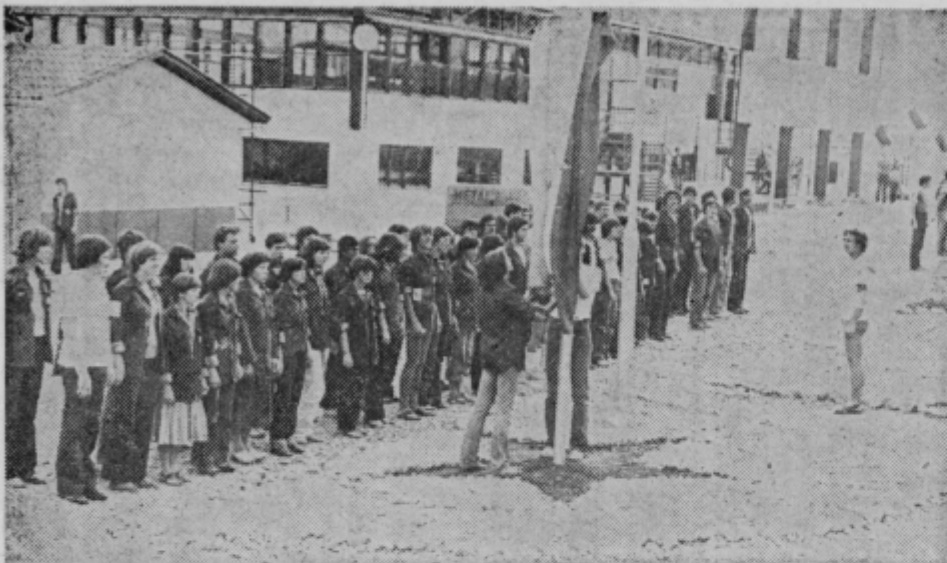
spoštovanih članov koordinatorijskega zbora, da misli z besedo prebiti led globokega razmišljanja.

— Tovariši. Varčevati je treba začeti pri malih stvarih. Osebnost sem se angažiral in analiziral odsotnost od dela. Ugotovil sem, da delavci v mojem oddelku hodijo dnevno po trikrat na WC, čeravno so upravičeni le enkrat opravljati svojo potrebo. Potem sem ugotovil hudo potratnost toaletnega papirja. Namesto dveh, porabijo delavci poprečno

šest, pa tudi več kosov **PALOMA** papirja. To ni tako malo, če pomislimo, da je v mojem oddelku okoli trideset zaposlenih. Zračunajmo izgubljene minute v ure enega meseca in dvanajstih mesecev v eno leto. Zraven prštejmo še prekomerno porabo papirja in dobili bomo lepo vsoto.

Vsi so se globoko zamislili. Toda vprašanje je o čem. Morda o tem, kakšne barve spodnjic ima diskutant. Bržčas svetlorjave.

—CEK

Dvigovanje zastave zjutraj.

BRIGADIRSKO PISMO

V ŠOLI SAMOUPRAVLJANJA

NA MLADINSKI DELOVNI AKCIJI RIJEKA 78

Celjska brigada »Cvete Jerinove« je srečno prispela na cilj, v naselje »Mladinske delovne akcije Rijeke 78«.

Tu so poleg nas še brigade iz Lukovca, Sremske Mitrovice, Vinkovcev, Rijeke in Soko Banje.

Vse kaže, da se bomo pobratili z mladinsko brigado iz Vinkovcev, sicer pa je tudi sodelovanje z drugimi brigadami izredno, tovariško, lepo.

Akcija v Rijeku je nova. Zato naselje še ni bilo prve dni povsem urejeno. Barake — paviljoni so postali naš

drugi dom. Čas, ki ga preživimo v naselju je poln raznih aktivnosti. Imamo tečaj esperanta, zatem foto, kino, politično šolo in še kaj.

Brigada je prava šola samoupravljanja.

Trasa, na kateri delamo, je od naselja oddaljena deset kilometrov. Do delovišča se vozimo z avtobusom. Je precej težavno, poleg tega so v brigadi sami novinci, neizkušeni in tudi malce razvajeni. Zato smo sprva normo le težko dosegali. Prepričani pa smo, da se bo stanje izboljšalo in da bomo upravi-

čili sloves dobrih brigad iz Celja oziroma iz Slovenije. Saj naša brigada v bistvu zastopa na tej akciji celotno Slovenijo in ne le celjsko območje.

Sprejmite naše brigadirske pozdrave!

MILOVAN JOCKOVIĆ
VESNA KOLARIĆ
NADA BEZGOVSEK

POČITNIŠKO SREČANJE

MOŽ Z LIMONOVCEM

Greš v čredi turistov, ko se znajdeš na Lunu, da bi si privoščil ribje specialitete, ki jih obljublja vodič; zagledaš limonovce; živorume ne limone visijo na njem, poleg limonovca možak v delovni munduri; turisti kajpada s fotoaparati po njem, ker je limonovec vreden posnetka možak pa tudi. Wie hübsch! Možak gleda to počitniško gomazenje in slikanje navidez ravnodušno, čeprav je ponosen, se vidi, če malo bolje pogledaš, ker je njegov limonovec vzbudil pozornost. Turisti posnamejo in se odpravijo naprej. Jih

čakajo frische Fische, nicht teuer.

Napiletem z njim pogovor. Povabi naju v hišo. Prinese sladko črno lunsko vino iz kleti, majolko, in ga natoči v glaže z zlatim obrobkom. Pravi, da bi bil vesel, če bi mu poslal fotografije. Napiše naslov: Vladislav Badurina, kbr 134, Lun, Dalmacija. Petinosemdesetletni korenjak, ki obdeluje zemljo in preša vino, o kakršnem se ti po gostilnah ne more niti sanjati. Po morskimi in otokih gostilnah in lokalih dobivamo o dalmatinskem vinu čisto zgrešene pojme. O stan-

dardnem proseku sploh ne govorim.

Pijemo in pripovedujemo o prvi svetovni vojni in kako jo je pobrisal iz armade in ves obraz se mu smeji, ko popisuje, kako je patrola in kontrole imenitno ovil okoli prsta. Ko se je delal neumnega. Za to je že treba imeti nekaj pameti, da se lahko narediš neumnega, kadar je treba. In je odnesel, pravi, zdravo kožo iz tiste norije. Zdaj so že dolga le-

je še polna neurejenih podob.

»Ali veš, da še vedno vidim vse zeleno? Tam si namreč povsod, kamor si šel, srečal delovne tovariše in ti si »zdravo« ti je že kar zlezel pod kožo.

Kot delavka žične sem prišla v mladinsko delovno brigado »Norbert Veber«. To je bila brigada združenih jugoslovanskih železnar. Bila sem edina Celjanka v njej in saj veš, kako je zlasti prvi dan. Malo si še osamljen, ker nikogar ne poznaš, čez nekaj dni pa se ti zdi, da so vsi tvoji prijatelji. Delo je bilo precej naporno. Kopali smo vodovod v vasi. Vstajali smo ob štirih zjutraj. Za zaspance torej tu ni prostora. Po pospravljanju postelj je bil zbor z dviganjem zastave, zajtrk in nato pot na delovišče, do katerega je bilo 39 km.

»Kaj pa popoldan?«

»Popoldnevi so bili izpolnjeni z raznimi predavanji, med brigadami smo imeli tekme, udeležili si se lahko tudi tečajev. Imeli smo še izlete v Postojnsko jamo, na Kanin, v bolnico Franja... kamor je pač kdo hotel.«

»Pravijo, da je najbolj prijetno zvečer, ko prižgejo ogenj, ko se oglasi pesem.«

»Res je. Vendar nista samo ogenj in pesem, pripravljali smo prave kulturne večere, vsaka brigada enega. Svoje literarne sposobnosti smo prikazali v biltenih. Naša brigada jih je na primer imela kar šest. Tudi sicer nismo bili od muh. Na koncu smo zasedli, glede na delovne uspehe, drugo mesto med brigadami.«

»Brigadirji so vedno polni šal in hudomušnosti. Ali se je zgodilo kaj posebnega?«

»Mislim, da je bilo zelo zabavno na brigadirski poroki, čeprav so omožili tudi mene. Kaj sva dobila za poročno darilo, sprašuješ? Ha, ves dan sva delala v kuhinji. Malo manj zabavno je bilo kopanje zadnji dan. Kar prijeli so te in meni nič, tebi nič si imel plavanje. No, pa sva pri zadnjem dnevu. Saj veš, kako je, ko je treba iti narazen. Solze, izmenjava naslovov, objemi in obljube, da se spet srečamo...«

»Ne bi te spraševala, kaj ti je bilo najbolj všeč, saj vem, da so najljubše brigadirsko orodje žlice, vilice in nož. Raje mi povej še, kaj za konec.«

»To je težko reči. Sicer pa: zopet bi rada šla, že jutri!«

TATJANA PODGORSEK

VRHOVO

OBIŠČITE TA KRAJ

ZANIMIV JE TUDI ŽABJI DAN

Vrhovo je lepo naselje ob republiški cesti Celje—Radeče—Krško—Zagreb in leži na desnem bregu Save. Je le štiri kilometre od Radeč pri Krškem.

Ljudje v tem kraju so pridni, delavni. Ze 1955. leta so postavili nov kulturni in gasilski dom. Vsako leto priredijo po eno ali dve igri ter z njima gostujejo po bližnjih naseljih. Vodja dramskega krožka je trgovski poslovodja Karlo Kržan.

Obiskal sem ga na njegovem domu, ki je blizu kulturnega doma. Pokazal mi je delovišče za kulturnim domom. Tu so namreč pričeli s prostovoljnimi deli za ureditev igrišča. Premetali so nekaj tisoč kubikov zemlje. Igrišče bodo asfaltirali.

Za finančno pomoč so prosili občinsko skupnost za telesno vzgojo v Laškem. Dobili so toliko, da bodo lahko plačali asfalterna dela. Tako morajo za vse ostalo poskrbeti sami.

V kraju nimajo gostišča. Pravijo, da ga bodo odprli v doglednem času. Železnico imajo blizu, toda do nje morajo preko Save, pa nimajo mostu. Imeli so najprej žičnico na ročni pogon. Pozneje je žičnico na električni pogon, ki jo je upravljal stal-

ni delavec. Ko pa je ta umrl, nimajo nobenega. Preko Save pridejo zdaj le s pomočjo žičnice na ročni pogon.

Domačini pravijo, da bi problem lahko rešili, potem bi bili tudi železniški postaji Breg in Sevnica bliže kot sta. Znova si želijo žičnico na električni pogon.

In še ena zanimivost je na Vrhovem. To je žabji dan. Tedaj lovijo žabe v okolici, jih pečejo in seveda

zaliyejo. Tedaj pride na Vrhovo lepo število ljubiteljev žabje pečenke.

Zahodno od Vrhovega je znana cerkev na Brunku iz štirinajstega stoletja. Tod okoli so bile tudi znane partizanske bitke. Od tam proti zahodu pa je v naselju star vodnjak, ki baje po globini sega prav do nivoja Save.

Vrhovo je lep in zanimiv kraj. Obiščite in ogledite si ga!

STANKO SKOCIR

BRIGADIRSKI SPOMINI

SPET BI RADA ŠLA...

Hej, hej brigade!
Hej, haj, ruke mlade!
Saj poznate to pesem, kajne?

Zanimalo me je, s kakšnimi vtisi se je vrnila Jožica Bobnič, ena izmed udeleženk delovne akcije »Posočje 78«. Pravkar se je vrnila. Bila

je še polna neurejenih podob.

»Ali veš, da še vedno vidim vse zeleno? Tam si namreč povsod, kamor si šel, srečal delovne tovariše in ti si »zdravo« ti je že kar zlezel pod kožo.

Kot delavka žične sem prišla v mladinsko delovno brigado »Norbert Veber«. To je bila brigada združenih jugoslovanskih železnar. Bila sem edina Celjanka v njej in saj veš, kako je zlasti prvi dan. Malo si še osamljen, ker nikogar ne poznaš, čez nekaj dni pa se ti zdi, da so vsi tvoji prijatelji. Delo je bilo precej naporno. Kopali smo vodovod v vasi. Vstajali smo ob štirih zjutraj. Za zaspance torej tu ni prostora. Po pospravljanju postelj je bil zbor z dviganjem zastave, zajtrk in nato pot na delovišče, do katerega je bilo 39 km.

»Kaj pa popoldan?«

»Popoldnevi so bili izpolnjeni z raznimi predavanji, med brigadami smo imeli tekme, udeležili si se lahko tudi tečajev. Imeli smo še izlete v Postojnsko jamo, na Kanin, v bolnico Franja... kamor je pač kdo hotel.«

»Pravijo, da je najbolj prijetno zvečer, ko prižgejo ogenj, ko se oglasi pesem.«

»Res je. Vendar nista samo ogenj in pesem, pripravljali smo prave kulturne večere, vsaka brigada enega. Svoje literarne sposobnosti smo prikazali v biltenih. Naša brigada jih je na primer imela kar šest. Tudi sicer nismo bili od muh. Na koncu smo zasedli, glede na delovne uspehe, drugo mesto med brigadami.«

»Brigadirji so vedno polni šal in hudomušnosti. Ali se je zgodilo kaj posebnega?«

»Mislim, da je bilo zelo zabavno na brigadirski poroki, čeprav so omožili tudi mene. Kaj sva dobila za poročno darilo, sprašuješ? Ha, ves dan sva delala v kuhinji. Malo manj zabavno je bilo kopanje zadnji dan. Kar prijeli so te in meni nič, tebi nič si imel plavanje. No, pa sva pri zadnjem dnevu. Saj veš, kako je, ko je treba iti narazen. Solze, izmenjava naslovov, objemi in obljube, da se spet srečamo...«

»Ne bi te spraševala, kaj ti je bilo najbolj všeč, saj vem, da so najljubše brigadirsko orodje žlice, vilice in nož. Raje mi povej še, kaj za konec.«

»To je težko reči. Sicer pa: zopet bi rada šla, že jutri!«

TATJANA PODGORSEK

ŠAVINJSKA INDUSTRIJA OPREME
IN GRADBENEGA MATERIJALA

SIGMA
ŽALEC

**TOZD SB IN MONTAŽA
ZABUKOVICA**

**SANITARNA STENA
SIGMA BLOK**

Je industrijsko izdelan gradbeni element, v katerem so vgrajene vse potrebne instalacije za kopalnico, kuhinjo in stranišče. Hkrati je stena tudi predelni zid med kopalnico in kuhinjo.

PRŠNA KABINA SIGMA

Samostojno pršno kabino SIGMA lahko postavimo tako v kopalnico kot v katerikoli drug prostor, kjer je možen priklop na vodo in električno omrežje.

REŠUJE PROBLEME
DANAŠNJEGA ČASA

**TOZD KOVINSKA PREDELAVA
VRANSKO**

**trovlečni specialni kotel
SIGMA TSK S**

je trovlečni specialni kotel za kurjenje z oljem oziroma s plinom. Kotel SIGMA TSK S je toplovodni odnosno vročevodni. Kapaciteta: od 160.000 C cal do 6 milijonov C cal.

SIGMA TG SPECIAL

je kombinirani trajno goreči kotel za centralno ogrevanje na trdo, tekoče in plinasto gorivo.

Je ponosen, se mu vidi, na svoj limonovec, Vladislav Badurina, petinosemdesetletni korenjak z otoka Paga

ta vmes. Pa ve še vse natančno, kako je bilo, ko si je rekel: Ne boste me, mi je pa že ljubša lastna koža ko slava te ali one monarhijske, ki jih že davno ni več drugje kot v zgodovinskih knjigah. Badurina pa še goji limone in vino prideluje in ti ga rad natoči nekaj kozarcev, če si vsaj za silo zgovoren, da ga znaš pohvaliti. Limonovec in vino in snažno simpatično notranjščino njegove hiše. In ti, preden greš, potisne flašo vina v torbo in reče: Pristno vino! Da ti ga, ker ti je bilo njegovo vino všeč. Oglasite se še kaj, če boste drugo leto spet v teh krajih. In greš z občutkom zadovoljstva, ker se ti je posrečilo navezati prirčen stik s človekom.

BORIVOJ WUDLER

REPORTAŽA S CESTE - REPORTAŽA S CESTE - REPORTAŽA S CESTE - REPORTAŽA S CE

NOVINAR V VLEČNI SLUŽBI

987 ALI NA CESTI NISI SAM

Naj že takoj na začetku tega svojega zapisa ugotovim, da je bi to moj edini julijski dan, ko mi je prav zares »dol teklo«, če seveda odštejem tisti znoj, ki ga dan za dnem prelivamo skupno v uredništvu. Sel sem s fanti iz 987 Avto — moto zveze Slovenije, tehnična baza Celje POMOC — INFORMACIJE IN SE VLECNO SLUŽBO.

Zakaj sem si izbral prav najbolj vroč julijski dan, mi še danes ni jasno. Človek mora imeti nos, da prav v letošnjem jesensko — deževnem juliju zadene takšno terno, če ne kar tombolo, da mu je lahko vroče.

Pa začnimo! Na že omenjeni edini vroč julijski dan sem se nekaj pred poldnevom napotil v TEHNIČNO BAZO AMZS na Ljubljanski cesti. Saj veste, to je tam, kjer ima svoje prostore tudi Avto — moto društvo Šlander iz Celja. Za bolj družabne bralce bo kar dovolj, če rečem, da je to poleg HOTELA MERX.

Pravi začetek tega mojega podviga se je začel pravzaprav že na seji redakcije, ko nas je začel vrteti naš glavni urednik: Fantje, potrebujemo AKCIJE, čim več AKCIJ! In smo pokimali, saj je bilo vsakomur jasno, da smo družba AKCIJE. Le kdo bi si upal oporekati! No, pa to mimogrede!

Mimo segrete pločevine sem pritelovadil do vodje baze ANTONA SKORJE in mu zaupal, da bi se šel rad AKCIJO 987 z njegovimi fanti iz službe POMOC — INFORMACIJE — VLECNA SLUŽBA. Niti trenil ni z očesom. Priklimal je in predlagal: »Kar sedaj gre eden naših v Drapšino, odkoder so nas poklicali.«

In tako sem, dragi bralci, že bil v AKCIJI — 987, še predno sem dodobra pokadil svojo cigareto.

Z Rajkom Kolškom sva si segla v roke, sedla v rumenega fička in točno opoldne odbrzela v Drapšino 17. Bo kar držalo: KDOR HITRO DA, DVAKRAT DA! Kaj si je Rajko ves čas vožnje do Drapšine mislil o moji AKCIJI, še danes ne vem. V glavnem, vzel me je za svojega in to je bilo bistveno.

V Drapšini sva upočasnila vožnjo. Preverjala svo hišne številke. »Aha tisti tam na levi strani bo,« je rekel Rajko in že sva zapeljala pred svetlo rjav NSU. Potrpežljivo naju je čakal pred stolpičem na koncu ulice, in zdelo se mi je, da nama je s svojo registrsko tablico pomežiknil. Priznam, počutil sem se kot rešitelj, pa čeprav se na avto spoznam bolj v glasbenem smislu. Znanec avtomehanik mi je nekoč rekel, da je tudi to nekaj, če zaznaš spremembo v zvoku motorja. Dlje od takšnega zaznavanja pa v svojem znanju motoroznanstva nisem prišel.

Kmalu smo bili skupaj še z lastnikom NSU CE-396-45 Tinotom Kosom, ki me je sicer začudeno pogledal, saj se mi je namreč spomnil iz druge službe. Razložil sem mu za kaj gre in ga najbrž tudi pomiril, saj bi mi verjetno s težkim srcem dovolil brskati po svojem konjičku. Rajkova diagnoza je bila hitra in točna: izrabljena lamela sklopke! Terapija: Zdravljenje v delavnici!

In smo krenili nazaj v bazo. Spredaj pacient NSU, za njim pa midva z Rajkom v fičku z utripajočo lučjo. Ob 12.30 je bil NSU sprejet v delavnico in

njegov lastnik si je oddahnil. Na moje vprašanje, kolikokrat je že poklical 987 — pomoč in informacije mi je odgovoril: »Danes prvič, čeprav ga stalno pravljim tukaj!« No ja, je že tako. Vsaka stvar je enkrat prvič na vrsti, sem pomodroval in se oglašil spet pri Antonu Skorji, ki se mi je nekako prizanesljivo nasmihal.

»Nekaj podatkov bi rad,« sem počil s suhimi usti in si otrl čelo. In mi je ljubeznivo postregel s podatki o prometu uslug in storitev njihove baze:

»Začeli smo štirje, pa smo opazili, da je to premalo. Sedaj nas je skupaj s tistimi v Tepanju sedemnajst, trinajst v Celju, štirje v Tepanju. Sicer pa gostujemo v teh novih prostorih AMD Šlander iz Celja, dva prostora sta tudi naša. Glede na potrebe smo že premažni, pa tudi s prostori smo že na tesno. Če bi imeli več denarja, bi se tudi bolj opremili. Seveda ne mislim na takšno razkošje, kot si ga lahko privoščijo na primer podobna organizacija v Zvezni republiki Nemčiji, ki vsak dan postavi na cesto svoje novo vozilo za pomoč na cesti,« mi je povedal Anton Skorja.

Nato sva skupaj naredila majhno statistiko: promet storitev njihove baze v prejšnjem mesecu!

TEHNIČNIH PREGLEDOV	1615
VLEK	85
STROKOVNIH USLUG	422

Sezonskih nihanj niti ne poznajo, saj so na primer kot služba 987 — pomoč in informacije intervenirali v posameznih mesecih letošnjega leta takole: januar 124 — krat, februar 132, marec 115, april 131,

Anton Skorja in moj kolega — voznik Rajko Kolšek.

maj 92, junij 123 in podobno bo tudi ob koncu julija

»In katera je letošnja najdaljša vleka,« sem silil z vprašanjem. »Letos smo najdlje vlekli iz Omiša, okrog 1100 kilometrov je bilo. Sicer pa smo že vlekli iz Gradca, Dunaja, Münchna,« sem dobil hiter odgovor.

Se bi se pogovarjala, pa naju je zmotil ponoven klic. To pot je šlo za vleko z Ostrožnega v Arclinu. Predno lahko rečem dvakrat dva sva z Rajkom že sedela v vozilu s prelepim napisom VLECNA SLUŽBA. Da se POČASI DALEČ PRIDE je vedno znova dokazoval najin oranžni veterani.

Pa vendar sva bila z Rajkom kmalu pred avtokleparsko delavnico, kjer je na pomladitev čakal 10-let-

ni PEUGEOT 204 in njegov ličarsko razpoloženi lastnik Danijel Kobal.

»Aha, zato ste tako hitro prišli, ker imate novinarja s seboj,« je bila njegova ugotovitev. To sva oba sicer energično demantirala, ampak najbrž ga nisva prepričala, pa tudi njegovega mlajšega pomočnika ne. Na pomladitev čakajočega »pežoja« smo vpregli, še sam sem poprijel, da se bom lahko kasneje hvalil in smo jo sedaj že trije skupaj odražali proti Arclinu. Niti ni bilo tako tesno v kabini.

»Za kakšno dekle bi se še našel prostor,« je bila ugotovitev enega izmed nas. Katerega, pa naj ostane skrivnost. Saj veste, nič se ne ve!

V Arclinu smo spregli, s Kobalom pa sva se še zmenila, naj me po pomla-

ditvi svojega avtomobila na cesti najprej on pozdravi, sicer ga sam v njegovem pomlajenem avtu tako ne bi mogel spoznati. To mi je obljubil že zaradi tega, ker sva baje rojaka iz iste nove soseske v Celju. Verjetno pa se mu je tudi hecno zdelo, da je ob svojem prvem klicu za vleko za nameček dobil še spremstvo novinarja.

Ura je bila že krepko čez drugo popoldan, ko sva z Rajkom spet parkirala svojega veterana — vlačilca pred bazo na Ljubljanski. Zanj »šišta« še ni bilo konec, zame pa se je AKCIJA 987 končala, čeprav sta bili na vrsti še dve vleki. Doj mi je že tako teklo, pa lačen sem bil; doma me je čakalo kosilo, pa še povedal nisem nič, da bom bolj pozen. Zaradi AKCIJE 987!

MITJA UMNİK

Rajko in lastnik reševanca Kobal v akciji.

Takole smo ga vpregali ...

**DRAGA
NEZNANKA \$\$!**

To sporočilo ste s plakata najbrž prebrali tudi vi! Mi smo ga povzeli. In še to: tudi v sporedu prireditelj k

SPORED OD 27. 7. do 2. 8. 1978

SREDA, 2. avgusta: 8.10 Poročila, 8.15 Poletni cock-tali, 9.00 Zaključek dopoldanskega sporeda, 15.30 Obve-stila, 16.00 Poročila, 16.05 Cestitke in pozdravi, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.15 Zgodovina jazza, 17.30 Aktualno, 17.45 Iz arhiva resne glasbe, 18.00 Za-ključek sporeda.

UREDNIŠTVO

NE IZPLAČA SE!

V maju sem dobil za oddano melko še kar v redu plačilo. Za mesec junij pa so ga tako slabo ocenili, da bi dobil za liter mleka samo 1,71 din. Pa sem prepričan, da dajeta moji kravi prav takšno mleko, kot ga prodajajo v trgovinah po šest dinarjev za liter.

IZJAVE

NEPOZABNI VTISI

ŠE O SKOKOVEM MEMORIALU V CELJU

Na tribuni smo zasledili med častnimi gosti podpredsednika ZIS tov. Andreja Marince, vse očje sorodstvo pokojnega Ferda Skoka, ugledne družbenopolitične delavce iz pobratimskih mest in Celja ter zastopstva atletskih zvez domala iz vse Jugoslavije. Lep televizijski prenos je posredoval lepote Celja in atletike v širši slovenski in jugoslovanski prostor. Vsi gostje so v presežnikih hvalili 23. Skokov memorial. Naj izberemo le nekaj izjav: Podpredsednik AZ Kitajske Huang Lieh — »Ob prvem obisku devetnajstih atletov in atletinj iz Kitajske izražam izredno veselje nad vsem, kar smo

UREDNIŠTVO: Vprašanje je zastavljeno. Tudi boleče. Zato prosimo ustrezno službo Hmezd v Zalcu, da pojasni, kako je z odkupno ceno za mleko, od česa vse je odvisna in kam gre razlika med odkupno in prodajno ceno mleka v trgovinah. Ze v naprej hvala za sodelovanje.

dosedaj videli in doživeli v vaši deželi. Imate čudovite ljudi, ki so polni gostoljubja in nam na vsakem koraku izkazujejo posebno pozornost. Z najlepšimi vtisi odhajamo iz Celja!« Zmagovalec na 100 m Williams Steve — »Prvič sem bil v Celju. Presenetilo me je lepo mesto, še predvsem pa atletski stadion. Ste odlični organizatorji atletskih prireditev. V Celje bom vselej rad prišel, če me boste le povabili!« Arni Robinson, zlata kolajna iz OI v Montrealu — »Drugič sem v Celju in lahko o vsem, kar sem doživel tudi tokrat, govorim le v presežnikih. Do segel sem soliden rezultat, boljšega kot v Beogradu. Zal mi je, da se nisva spoprijela z vašim Nenadom Stekićem, ki ga visoko cenim in sva športna prijatelja. Tipam na njegovo zmago na OI leta 1980 v Moskvi!« Bivši svetovni rekorder Al Feuerbach v metu krogle — »Vse je bilo najlepše. Biti svetovni rekorder pomeni veliko delati, trenirati, odreči se marsičemu, posredovati pa je treba tudi še druge kvalitete, med drugim tudi talent. Čestitam Vam, da ima tako majhno mesto takšen odnos do atletike in odlične pogoje za vadbo in nastopanje!«

Še bi lahko naštevali izjave Kitajcev in ameriških strokovnjakov iz vse države so tokrat svojim kolegom iz Celja čestitali vzorni organizaciji in kvalitetni prireditvi. V krogu Celjanov pa že razmišljajo na 24. SKOKOV MEMORIAL na letu 1979, da bi zagotovili gledalcem vrhunsko zasedbo in da bi organizacijo prireditve spetjali še bolj tekoče z zanimivimi atletskimi disciplinami in borbami. Nepozabni vtisi, ki so jih številni ugledni gostje ponesli ob letošnjem Skokovem memoria lu po vsem svetu, zavezujejo naše atletske delavce, da se bodo tudi v prihodnje potrudili zadržati to mednarodno atletsko prireditev na kar najvišji ravni.

K. JUG

Kadrovska komisija

KOMITEJA OBČINSKE KONFERENCE ZKS ŽALEC

objavlja
prosta
dela in naloge

TEHNIČNEGA SEKRETARJA — TAJNIKA KOMISIJ

za določen čas — nadomeščanje delavke med
porodniškim dopustom

Pogoji:

— ekonomska ali upravno-administrativna srednja šola

— tri leta delovnih izkušenj

— moralnopolitične kvalitete, izražene v aktivnem udejstvovanju v delu družbenopolitičnih organizacij

Prijave z dokazili strokovne usposobljenosti pošljite v 15 dneh po objavi na gornji naslov.

Lestvico zabavnih melodij vam poklanja KONUS TOZD Blagovna biša Celje s prodajalnami v Celju, Rogaški Slatini in Slov. Konjicah.

LESTVICA ZABAVNIH MELODIJ:

1. Granada — Baccara
2. Slovo — Franjo Bobinac
3. Rivers of Babylon — Boney M
4. Prva ljubav — Rani mraz
5. J t'aime, moi non plus — Saint Tropez

KUPON

za lestvico zabavnih melodij

Glasujem za pesem

izvajalec

Ime, priimek, naslov _____

Nagrajenca: Elica Polajner, Kersnikova 4, Celje
Jurij Blatnik, 63302 Griže 96

Lestvica zabavnih melodij je na sporedu radia Celje domačih zabavnih melodij pa vsak torek ob 17.15. Pis — Radio Celje, Trg V. kongresa 3 a, 63000 Celje.

VSAKIČ NAGRADA — MALA PLOŠČA

ZLATOPOROČENCA

SREČEN Z DAN

ZA JOŽEFO IN JOŽETA Č

»To je srečen dan, eden izmed najlepših«, sta izjavila zlatoporočenca Jožeta in Jože Čerčnik iz Otemnega pri Smartnem v Rožni dolini, ko sta na matičnem uradu v Celju ponovno, po petdesetih letih, rekla svoj — DA.

Zakonsko zvezo sta sklenila 1928. leta v Celju, medtem pa se jima je narodilo pet otrok. Danes 78-letnemu očetu Jožefu in 73-letni materi Jožefi razveseljuje jesen življenja deset vnukov in en pravnuk.

Njuna življenjska pot ni bila lahka. Kot mlad mož se je oče Čerčnik zaposlil kot rudar v Franciji, kjer je okusil vso težo knapov-

skega kruha. Mati Jož
je bila medtem doma
nosila breme skrbi za
vsih otroke.

Ko se je oče vrnil Francije je kupil majhno kmetijo in potem sta z očetom skupno kmetovali. Ko — iz rok v usta so veli do druge svetovne vojne, ki tudi njim ni zanesla. Cerčnikovi so delovali s partizani in je bil med prvimi oddelki po osvoboditvi. Ljudem med vojno nismo bili ker smo imeli krompir, bilo pa je neizmerno hudo, če ne bi povedali mati Jožici: »Najhujše pa je šele to,« nadaljuje, »ko s 1946. leta pogoreli in bilo potrebno zaživeti z v.«

sele melodij, ki ste jih
na voljo v prodajnih
NOTEHNE — TEHNO-
TOZD Tehnične trgo-

ICA DOMAČIH NIH MELODIJ:

goro — Avsenik
gon — Boris Terglav
kura — Avsenik
— Slak
S. Kovačič

mačih melodij

pesem

naslov

petek ob 17.15, lestvica
na naslov: Novi tednik

AT

ČNIKA

Tudi tako nesrečo so
Cerčnikov premagali. Naš
lat par še danes kmetuje
na kmetiji. Otroci ju obi-
kujejo in tudi pomagajo,
za vsakodnevna opravila
sta pa vendarle sama.

Zdaj, ob petdesetih letih
skupnega življenja, ugo-
tapljata, da se je medtem
storilo marsikaj slabega,
pa tudi lepega. Slednje
ostane bolj v spominu, za-
to bo tudi ta ponovna
ohcet še dolgo ostala v
njunih srcih. Pa tudi v sr-
cih vseh tistih, ki so se ta
dan zbrali skupaj, da se
zahvalijo materi in očetu
za vse, kar so storili za
nju.

ZDENKA STOPAR

NAŠ KRAJ

VRH NAD LAŠKIM: MI NE POZABLJAMO!

V nedeljo je bila na Vrh nad Laškim proslava krajevnega praznika, ki jo ga krajanji združili s proslavitvijo šneva vstaje. Krajevni praznik so krajanji te krajevske skupnosti določili dan, ki je na Gori leta 1941 bil pomemben pestanec OF. Osvobodilni fronti so se pridružili mnogi ljudje z Vrha in okoličice, ter v osvobodilnem gibanju aktivno sodelovali. Poleg Rečice je bil Vrh med najbolj aktivnimi na laškem območju. Zaradi izdaje je julija 1942 prišlo do množičnih aretacij. Mnoge občane so Nemci postavili pred zid in jih ustrelili, njihove sivoce pa pregnali v koncentracijska taborišča, kjer so mnoge pogoltnile krematorijske peči. Kraj je dal tudi veliko partizanov, zlasti pa po prihodu XIV. divizije, ki je na svoji poti šla tudi skozi te kraje.

Na Vrh je bila svečanost zelo dobro obiskana. Poleg krajanov so se slovesnosti udeležili tudi nekdanji borci, aktivisti, bivši zaporniki in taboriščniki ter predstavniki družbeno-političnega življenja v občini.

O pomenu praznika v kraju in dneva vstaje sta govorila predsednik KS KONRAD JURKOSEK in predsednik občinske skupščine JOŽE RAJH.

V programu so z recitalom sodelovali mladi z Vrha, prav tako pa tudi pevci iz Rimskih Toplic in godbeniki iz Laškega.

S svečanosti je posebna delegacija odnesla venec k spomeniku žrtev fašističnega terorja. J. K.

LAŠKO: KDAJ SEMAFOR?

Ne gre za to, da bi Laško imelo kompleks manjvrednosti, ker nima semaforja. Resnično ga potrebuje, kajti mesto leži ob izredno prometni cesti Celje—Zidani most. Nedavno so ob meritvah gostote prometa ugotovili izredno visoke številke.

Smrtna nesreča na prehodu za pešce je pred tedni ponovno opozorila na ta problem. Vozila, ki peljejo po desnem bregu skozi desni del mesta, navadno vozijo s preveliko hitrostjo. Na križišču pri mostu se cesta razcepi v več smeri, pa je zato vedno nevarnost za nesreče velika. Zlasti je hudo ob prometnih konicah. Vozniki, ki vozijo naravnost po cesti Celje—Zidani most si vzamejo prednost tudi za dolge minute in zato vozniki iz mesta čez most ali iz smeri železniške postaje nervozno čakajo na vključitev. Posebej so ogroženi pešci, ki jim reka vozil za dolgo zapre pot.

Semaforja pa je prepotrebno tudi zdravilišče, kjer čez cesto hodijo dostikrat telesno poškodovani pacienti. In ker se tudi tu cesta razcepi s podvozom proti Rečici, se pogosto primeri, da se vozila razporedijo v dve koloni, kar je sicer nedopustno, vendar posledice so lahko nevarne. J. K.

LJUBECNA: NEUREJENE BANKINE

V zadnjem času krajanji Ljubecne čedalje bolj negodujejo nad urejenostjo asfaltnih cest. Pravijo, da tako slabo vzdrževana cesta že dolgo ni bila. Pred kratkim so sicer delavci komunalnega podjetja Ceste — Kanalizacija narisali sredinske črte, vendar s tem krajanji niso zadovoljni. Pravijo, da je sedaj še slabše. Vozniki se sicer disciplinirano držijo cestne oznake, vendar to pomeni večjo nevarnost za pešce in kolesarje. Zakaj to? Predvsem zato, ker niso urejene bankine, in kolesarji ter pešci hodijo bolj po asfaltni prevleki. Promet pa je v Ljubecni čedalje gostejši. V tem naselju upajo le,

da ne bo težje prometne nesreče. Pravijo, da so nekateri, med njimi tudi občinska komunalna skupnost, obljubljali popravilo bankin in cestišča po odhodu graditeljev avtomobilske ceste Hoče—Arja vas. Od tega časa pa je minilo že drugo leto, pa so zarisali letos šele črte. Najbrž na prepotrebno ureditev bankin ne bo treba čakati še prav toliko časa. M. BRECL

SENTJUR: GLASILO MLADIH—SMER

Te dni je Center za obveščanje in propagando pri OK ZSMS Sentjur izdal prvo številko svojega glasila, ki so ga poimenovali SMER. Glasilo so natisnili v tristo izvodih s ciljem, da bi javnost kar najbolje informirali o delu mladine v občini. Čeprav je julij čas počitnic, mladi Sentjurčani ne mirujejo. Njihova aktivnost je trenutno usmerjena predvsem na področje priprav za 10. kongres ZSMS. Prav tej temi so v biltenu posvetili mnogo pozornosti. Kot kaže, ta prva številka ne bo ostala osamljena, saj že intenzivno potekajo priprave za izdajo druge, ki naj bi jo natisnili v avgustu. B. M.

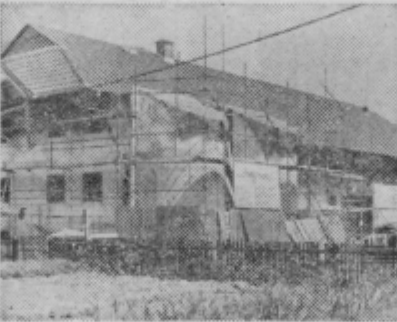
SENTJUR: NEUSTREZNI PROSTORI

Na zadnji seji izvršnega sveta občine Sentjur so govorili med drugim tudi o razvoju Komunalnega podjetja v občini.

Podjetje je bilo ustanovljeno leta 1965 z namenom, da opravlja dejavnosti, ki so posebnega družbenega pomena. Deset let pozneje se je z ustanovitvijo samoupravne stanovanjske skupnosti iz podjetja izključila celotna stanovanjska dejavnost. Tako je danes glavni predmet poslovanja Komunalnega podjetja predvsem izvajanje vseh del nizkih in visokih gradenj ter remontnih del in pa vzdrževalna dela toplovodnih in sekundarnih vodovodov, hišni priključki na javni vodovod, ter vsa manjša vodovodno-inštalaterska dela. Poleg teh glavnih dejavnosti pa opravljajo delavci Komunalnega podjetja še številne druge dejavnosti. V bodoče bi bilo potrebno prav te dejavnosti, ki jih podjetje opravlja poleg svoje osnovne problematike, še posebej dodelati.

Izvršni svet je na seji soglasno podprl tudi predlog Komunalnega podjetja o zgraditvi prostorov za razvijanje svoje dejavnosti. Prostor, ki so jih delavci do sedaj imeli na razpolago, so bili namreč zasilni oz. premajhni, poleg tega pa tudi razkropljeni po celem Sentjuru in slabo opremljeni.

V razpravi pa je bilo tudi vprašanje kompleksnega razreševanja problema vodovodnega omrežja konkretno po posameznih krajevnih skupnostih v občini Sentjur pri Celju. Določen je tudi prioriteten red izvajanja investicijskih naložb na področju vodooskrbe. Vendar pa bosta morala Komunalno podjetje in pa Komunalno cestna skupnost Sentjur ta problem še dodelati. b. m.

VRANSKO: KULTURNI DOM

Na Vranskem so pred letom pričeli z gradnjo kulturnega doma. Sedaj je dom že pod streho! V njem bo dvorana, knjižnica, dva oddelka za glasbeno šolo, krajevni muzej, stanovanje za hišnika ter drugo.

Dom bo stal 5,5 milijona dinarjev, sredstva zanj pa so prispevala Republika in občinska kulturna skupnost ter KS Vransko. V teh dneh potekajo v organizacijah združenega dela na Vranskem sestanki, na katerih se odločajo za delo v eni od prostih sobot, zaslužek tega dne pa bi namenili za nakup opreme novega doma.

Kot predvidevajo, bo otvoritev zadnji dan praznovanja krajevnega praznika občine Vransko — 23. septembra. T. T.

MALA ANKETA

NI JIM DOLGČAS

Počitnice so. Kako jih preživljajo mladi? Nekaj je takšnih, pravzaprav večina, ki odhaja na morje, v hribe, precej je tistih, ki počitniški čas izkoristijo za to, da malce zaslužijo, nekateri imajo obvezno prakso. Kljub temu, da so počitnice, pa se mladi že z vso vnemo pripravljajo na deseti kongres ZSMS. Pred dnevi smo o tem, kako preživljajo poletne dni, povprašali nekaj mladih v Sempetru v Savinjski dolini.

JANKO ŽICKAR: »Dolg čas mi med počitnicami pravzaprav ni. Sem študent prava in tu je precej dela s študijem, saj je seni človek ne zmore vsega in se je treba pripravljati na izpite po malem že sedaj. Nekaj dni sem preživel ob morju, sedaj bom odšel za par dni v Nemčijo, potem pa kot rečeno — študij.«

ROK ŠRIBAR: »Dolg čas mi še ni bilo nikdar. Trenutno popravilam nek star motor, saj me takšno delo zelo veseli. Na morju še nisem bil, bom pa šel čez nekaj dni. To si tudi želim, saj se do sedaj sploh še nisem kopal. Če pa bo vreme po volji, bom šel avgusta enkrat na smučanje na plaz v Logarsko dolino.«

PETER JANIC: »Končal sem osnovno šolo. Jeseni bom šel v gimnazijo in na to komaj čakam, saj bom tam spoznal nove profesorje, nove prijatelje, pa tudi sicer bo šolanje verjetno izgledalo malce drugače kot sedaj. Največ prostega časa preživim s starejšim bratom in najraje igrava tenis. Najbolje pa se počutim v gozdu, saj skoraj ne mine dan, da ne bi šel v borovnice ali nabirat gobe. Prav sedaj kar precej rastejo.«

Tako kot preživljajo svoj prosti čas mladi iz Sempetra, ga verjetno tudi večina drugih mladih povsod pri nas. Je pač čas počitnic, brezskrbnosti in treba si je nabrati novih moči za naslednje šolsko leto. In če mladi preživljajo počitnice veselo in brezskrbno, potem je tako tudi prav. Kdo le bi jim bil nevoščljiv?

Besedilo: JANEZ VEDENIK
Foto: EDI MASNEC

VLASTA JAN: »Priznati moram, da mi je med počitnicami večasih kar dolg čas in da pogrešam šolo. Sedaj bom šla v osmi razred. Sicer pa mislim, da mladim ne bi smelo biti nikdar dolg čas. Dneve preživljam s prijateljicami, ob branju knjig, če pa je lepo vreme, gremo na kopališče v Preboldu. Savinja pa je tako ali tako preveč hlačna.«

IZTOK BOBIČ: »Živim pri stari mami, ker starši delajo v Nemčiji. V jeseni bom šel v peti razred osnovne šole, še pred tem pa bom obiskal mamo v tujini. Tega se že neznansko veselim. Prosti čas pa preživljam s prijatelji kje na kopališčih, na igrišču, veliko pa tudi berem.«

V PODLOGU TOPLA VODA

UMIK CIVILIZACIJI

TUDI POZIMI IZVIRA TU TOPLA VODA

Koliko časa je preteklo od dni, ko so žene in dekleta, priklenjene pretežno na domača opravila, ob potokih in drugih naravnih izviri, neutrudno prale perilo? Kamen, s katerim so si pomagale, jim je bil v glavno pomoč, da je nečistoča kar naj-

hitreje izginila in so se lahko posvetile še drugim opravilom. Najbrž nam je danes težko razmišljati o podobnih stvareh, ker jih ne poznamo in se nam z njimi ni potrebno ukvarjati. Tempo, ki se mu vse bolj predajamo, nam vsekakor ne bi do-

pustil zapravljanja časa s podobnimi opravili. Zakaj, si rečemo, če ni potrebno. Vse po poti najmanjšega odpora; sicer pa nas bo stroj zamenjal še vse kje drugje, ne samo pri pranju perila.

Pa so vendar tudi pri nas še ženske, ki trdiijo, da stroj ne opere vedno vsega najbolje. Kaj je bolj precizno kot ženska roka? Stroj se z njo vsekakor ne more primerjati. In če ima voda stalno temperaturo 21 stopinj Celzija, je do nje lep dostop in se nenazadnje perilo še lepše opere, kdo ne bi zavil tja?! Kam vas pravzaprav vodimo, se boste gotovo vprašali. Do naravnega izvira nedaleč od znane kraške jame Pekel pri Šempetru v Sav. dolini. Pravijo, da ima voda čudežno moč in prav zaradi tega so najbrž izvir pričeli raziskovati, ker so pričakovali, da bodo v globini našli na še toplejšo vodo. Toplice v bližini enkratne turistične točke bi bile naravnost idealne. Vendar so z raziskovanji končali, ker se voda v globini ni in ni hotela ogreti. Zopet pa so se ogrele roke žena in deklet, ki pravijo, da je »Na toplici« pranje pravi užitek. Kot nekdanj jim je poleg novejših pripomočkov kamen v veliko pomoč, seveda pa perila ne prinesejo v koših kot nekdanj, saj tudi njihovi spremljevalci radi družijo prijetno s koristnim in si tam popeljšajo svojega jeklenega konjička.

Tekst in foto:
EDI MASNEC

Res je pranje v Podlogu težje kot tisto s strojem, res pa je tudi, da je perilo lepše oprano. Človeških rok in narave ne more zamenjati noben stroj.

Blizu izvira tople vode lahko vidimo tudi vse polno jeklenih konjičkov. Od tu odhajajo lepi, čisti...

LAŠKO

ŽIVLJENJE DVEH POTOVK

NUJNA JE SKRB ZA LEPOŠO JESEN ŽIVLJENJA

Kdo ju še ni srečal navsegodaj, kako druga z drugo hodita po mestu in vaseh; zmeraj sta na poti, od jutra do večera.

Na Aškerčevem trgu št. 7 stanujeta sestrice CENTA. Ivana je stara 83 let, Alojzija pa 71, ženic nista hoteli govoriti o svojem položaju, vendar pa je en sam pogled dovolj zgovoren. V njuno domovanje je vhod s ceste, prostor je temačen, neurejen, brez vode, brez sanitarij.

Na socialnem skrbstvu v Laškem hranijo o obeh se-

strah zajetni mapl. Povedali so, da sta ženic brez kakršnegakoli premoženja in brez sorodnikov, se pravi brez vsakršnih dohodkov, razen socialne pomoči, ki jo prejmeta v višini 1.000 din. Tako Alojzija in Ivana krmarita skozi življenje z 2.000 dinarji.

Z njunim položajem je seznanjena stanovanjska skupnost, zagotovili, so da sta obe sestri na prednostni listi, vendar zaenkrat stanovanj ni. Položaj se bo razjasnil šele novembra, ko bo-

sta položena temeljna kamna za dva nova bloka, za katera že imajo zbran denar, nimajo pa še urejenih formalnosti.

Poleg Alojzije in Ivane Centa pa morajo poiskati še domovanje za 10 družin saj bodo hiše na Aškerčevem trgu rušili.

Tako se sestrama obeta lepše življenje v starosti, kakor sta ga imeli vse življenje.

ALENKA MARKOVIČ

Dekleta so pripravljale domače kmečke jedi na dvorišču gradu Podgrad.

II. KMEČKE IGRE NA VRANSKEM

IZ VSE SLOVENIJE

PRIREDITEV SI JE OGLEDALO VEČ KOT 2000 LJUDI

V lepem sončnem popoldnevu so potekale druge kmečke igre na Vranskem. Tekmovanje, na katerem je sodelovalo 15 ekip iz vse Slovenije, je privabilo v idilično okolje gradu Podgrad v neposredni bližini Vranskega več kot 2000 gledalcev.

Tekmovanje se je pričelo pravzaprav že v soboto zvečer, ko so se dekleta iz vseh ekip pomerila v pripravljanju domačih kmečkih jedi. Skuhale so ajdove žgance s kislim zeljem, krvavice, pečenice, štruklje, žlikrofe, gibanice, zvitke in še marsikaj drugega. Prvo mesto je dosegla ekipa mladih zadrušnikov iz Polzele, ki je pripravila kmečki krožnik, bučke s smetano, krompir v oblicah, trijet in kmečki zvitek.

Nedeljsko tekmovanje se je pričelo s košajo in grabljenjem, zmagale so Griže, pri prelaganju drv je bila najbolj uspešna Zgornja Polskava, največ vode na glavi so prinesla dekleta iz Vranskega, v štafeti so zmagale Petrovče, najboljše testo so zmesila dekleta iz Zgornje Polskave, iz Vranskega in Stične so najboljše vozili cizo. Ta točka je bila tudi najbolj zabavna za gledalce. V skupnem vrstnem redu pa je bila prva Zgornja Polskava pred Vranskim.

Tekst in foto: T. TAVČAR

Pri košnji so fantje napeli vse sile, da bi svoji ekipi priborili kar največ točk.

Vožnja s cizo je bila še posebno posrečena, saj se je zgodilo, da se je prevrnila, kar je še posebno zabavalo gledalce.

Med zanimivosti nedeljskih kmečkih iger je bila tudi mlačev s cepci, seveda izven konkurence. To staro kmečko opravilo so si s posebnim zanimanjem ogledovali mladi, saj ga skoraj ne poznajo več.

MEHIŠKI ZAPISI (8)

INDIJANEC JUAN DIEGO

PISE: JOZE VOLFAND

Ze prvi dan po slovesnem začetku Treda jugoslovanskega filma nas je ljubeznivi Rivala Lake, uslužbenec Banke nacionalne kinematografije, vprašal, kaj želimo videti. Programa bivanja nismo dobili v roke. Zato je vprašanje izvenelo kot prijazna dobrodošlica, čeprav smo pričakovali, da nam bodo sami našli nekaj najzanimivejših, posebnih, atraktivnih mest mehiške metropole. K sredi se je naša tričlanska delegacija (Milena Dravič, Stevo Ostojić in pisec teh zapiskov) v jumbojetu na višini čez deset kilometrov na letu iz New Yorka v Ciudad Mexico dogovorila, kaj postavljamo na prvo mesto neslužbenega, torej turističnega dela programa. Za nekatere ogledne smo se skorajda težko zedinili. Kajti mehiška prestolnica s 30–40 kilometrov dolgimi ulicami, z več stoletij dolgo zgodovino in s štirinajstimi milijoni prebivalcev po svoji živahnosti ne spominja na razburkano mravljišče le zaradi vsega življa. Pač pa obiskovalcu, turistu daje na izbiro toliko zanimivosti, da se težko, zares težko odločiš.

Obracam strani mehiškega dnevnika. Chapultepec park. Bil sem tudi v Central Parku v New Yorku. Toda Chapultepec park mi je postal bližji. Preprostejši. Naravnější. Bolj kulturno diha. Iz njega veje, žari dinamika. Navsezgodaj jutraj, ob 8. uri v nedeljo, sta me Rosi in Amalija, peljali v Chapultepec park. Začenja se na Aveniji Reforma in mu ni konca. Ve-

lik je 2.100 akrov (acre je 0,4 ha). Za primerjavo povejmo, koliko ha prostora zavzema Celje: 22.965. Chapultepec park pa torej zaseda okrog 1.000 ha.

Botanik bi v Chapultepecu najprej poiskal eno izmed najstarejših dreves sploh — Drevo Montezume z obsegom 44 feetov ali nekaj čez 13 metrov. Botanični vrtovi v parku kot dar narave in skrbne nege s pravcato razkošnostjo ponujajo naravoslovčevi zvedavosti stoletja stara drevesa, visoka tudi 200 čevljev, nenavadne in redke rastline, naravna in umetna jezera, fontane želja, vse torej — od narave, zgodovine, kulture in umetnosti, do razvedrila, trima in zabave.

Kar nasmejalo se mi je, ko sem v sončnem, rahlo svežem nedeljskem jutru pozdravil mehiške mladce na kolesih, s športnimi majicami, živobarvnimi kapami in z radostno govorico zdravega trimskega navdušenja. No, ne-

deljsko jutranje sonce je zvalilo na zelene trate tudi zaljubljene pare. Na čolnarjenje pogumnejše. K spomenikom, v muzeje, na monumentalni tobogan, imenovan Russian Mountain (to je atrakcija prve vrste in škoda, da celjski otroci nimajo kaj podobnega), v zoološki vrt, k predsednikovi rezidenčni in k še mnogim, težko dosegljivim posebnostim tako prostnega parka, pa se namenjujejo turisti. Malo jih je še. A ko bo kazalec zbežal čez deseto, bo park zaživel. Ne le zaradi turistov. Kadarkoli sem se pozno popoldne, najsi bo v soboto ali nedeljo ali med tednom, vračal v hotel Florencia po aveniji Reforma mimo parka, so travniki, poti, jezera, muzeji in vrtovi v parku dihal, živeli — vedno se mi je zdelo, da je pol Ciudad Mexico v Chapultepec parku. Od Indijancev, ki ne morejo skriti svojega porekla, do črncev, za katere nisem bil povsem prepri-

čan, ali so dovolj črni, da jim lahko tako rečem.

Nikdar ne bo pozabil postavnega, mladega Indijanca, ki je ponosno sedel za volanom nekega mehiškega avtomobila, v njem pa žena in osem otrok. Kakšna slika! Kakšna atrakcija, ko so se vsi izkricali na zelenem travniku v parku in začeli uživati zaslužen weekend. Park zakrije socialna nasprotja. Ljudje pozabijo na muke in zakrite potrebe. Odprejo vrata srca naravi, soncu, zelenju, rožam in zgodovini.

Koliko vedo vsi ti nedeljski izletniki o svoji zgodovini, sem se vprašal, ko sem stal pred Gradom Chapultepeca. Zgradili so ga v 18. stoletju in ga pozneje spremenili v vojaško šolo. Kadeti te šole so leta 1847 do zadnjega diha branili grad pred ameriški silami. Grad je slaven tudi zavoljo Maksimilijana in Šarlote, ker sta ga preuredila, pozneje pa so v njem prebivali mehiški predsedniki. Danes je v gradu zgodovinski muzej.

Največja znamenitost Chapultepec parka je Narodni antropološki muzej. O tem bom še pisal. Toda turist se lahko odpravi še v Narodni muzej, v Tehniški muzej, na zabavne igre (tudi na konjsko ježo), k občudovanju muzikavev, na tricikle, na kopanje v jezero...

Radost v Chapultepec parku ne pozna meja. A sem se naenkrat vprašal — ali sploh kdo zna izmeriti, kaj lahko pomeni ta naravni, družbeni dekor meščanom, ki jih

potiskajo k tlom, velemestni trušči, ujetost v neprostornih stanovanjih in skromne plače?

Za odkrivanje Chapultepec parka bi moral ostati v Mehiki mesec dni.

xxx

Soferja Alfonsa sem prosil, naj me popelje v baziliko Guadalupe. Romarski kraj glavnega mesta Mehike. Svetišče njihove Gospe, zaščitnice, svetega patrona Mehike. Alfonso me je samo nemo, brezbržno pogledal. Nič ni rekel. Pozneje, ko sva se vračala, mi je dejal: »Ateist sem. Verujejo preprosti, primitivni, revni.«

Zagovarjal sem se. Razlagal sem mu naše poglede na vero in odnose med cerkvijo in družbeno skupnostjo. Tudi v Mehiki so katoličani najmočnejša verska skupnost. Španski kolonizatorski škorenj je prvotnim prebivalcem vsilil tudi nove verske relikvije. Alfonso mi je poskušal dopovedati, zakaj se tako ostro opredeljuje do bogaboječnosti. Nisva se ujela. In ni mogel prepričati, o razlogih, zakaj tako zviška gleda na vernike. Čudil se je našemu stališču o svobodi veroizpovedi in o enakopravnem položaju vernika v družbenem, samoupravnem življenju, češ, vi ste ja komunist. Izrekel je meni nadvse znan stavek s potovanj v tujino: Mislil sem, da je pri vas drugače.

Zgodovino Cerkev. Naše gospe Guadalupe zarisuje nenavadna legenda. Ponižni, skromni Indijanec Juan Diego je leta 1531 hodil po griču Tepeyac, tu zdaj stoji cerkev, ko se mu je prikazala Devica. Zaželela si je cerkev, zgrajeno njej v čast, prav na vrhu Tepeyaca. Toda nejevern škof Zumarrana ni verjel — indijancu Juanu. Zato se je vrnil k sveti zaščitnici. Bila je nelzprosna. Ukazala mu je, naj natrga nekaj

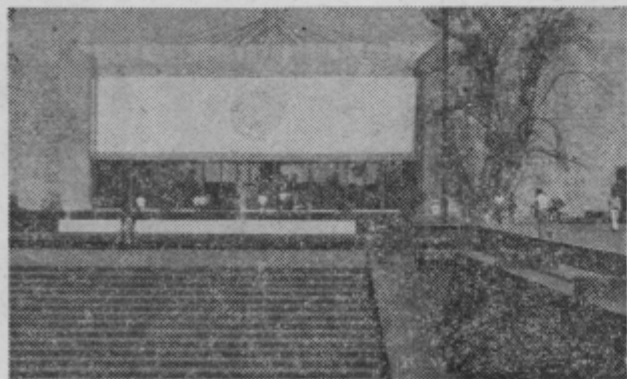
vrtnic, ki jih poprej na griču Tepeyac še nikoli niso videli. Juan Diego je moral vrtnice poviti v ogrinjalo in jih ponesti škofu. Toda ko je plašč odkril, sta oba odreenela od začudenja nad čudovito sliko Device na oblaku...

Škof je bil prepričan. Baziliko so zgradili na griču, kot je hotela Devica Guadalupe. Mimogrede — Papež je čudež priznal leta 1754. Devica Guadalupe je bila Indijanka. Postala je simbol revolucionarjev v borbi proti Špancem v začetku 19. stoletja.

Danes je drugače. Stara cerkev resda stoji na Grču. Toda zaradi izvirnega jezera Texaco se je rahlo ugreznila in so vanjo vstop prepovedali. Nova bazilika predstavlja čudež — arhitektonski, toda še drugačen. Tu ni doma skromnosti. Cerkev lahko sprejme 10.000 ljudi! Odprli so jo pred dvema letoma. Njena notranjost nima prav nič skupnega s skromnostjo in ponižnostjo. Oltar se kopije v bleščavi najdragocnejših lesenecov in zlata...

Od vhoda bazilike do glavnega oltarja na mrzlem podu po nekakšnem osrednjem koridorju med vrstami lesenih klopi, so po kolenih narahlo drsali verniki. Ne vem — petdeset, morda sto metrov. Suh možak, širidesetih let, črnih las, skromno oblečen, je poljubljaj gladek kamen svetega prostora. Gledal je proti duhovniku, ki je maševal v zvočnik. Ljudje so mrmrali. V cerkvi je bilo tiho... čula se je le molitev.

Namignil sem Alfonsu. Zunanaj cerkvenih zidov, mi pravi Alfonso, na širokem platuju, Indijanci radi plešejo, pojejo, prižigajo petarde in se nasploh veselijo življenja... Tako je rekel Alfonso. Sam pa sem razmišljal o Indijancu, z imenom Juan Diego, in o čudežnem razodetju, ki ga je priznal papež.

Vhod v Antropološki muzej v Mexico Cityju.

IZ ZGODOVINE NOV V CELJU (1)

„V BOJ ZA SVOBODO“

PISE: FRANJO FIJAVZ

Ob praznovanju našega praznika se bomo v spominu vselej vračali k skupini junaških ljudi, ki so se v nadvse usodnih dneh in v izredno težkih okoliščinah zbrali na gozdnem področju Resevne, prav ob meji šentjurske in celjske občine. Skupino so vodili ideali, za katere so delovali že vrsto let. Kakor so se že leta prej borili za pravice delovnega človeka, tako so se v tistem razburljivem času, v prvih mesecih nemške okupacije, uvrstili med prvoborce za boj proti zavojevalcu naše dežele.

Vedeli so, da bo boj proti tisočkrat močnejšemu sovražniku neizprosno. Razmišljanja o tem, kdo izmed njih bo ta boj preživel, ni bilo. Bilo bi nekoristno. Vedeli so le, da je slovensko prebivalstvo na njihovi strani, da za njim deluje organizacija osvobodilne fronte, katere aktivni člani so bili tudi sami do tistega prvega zbora Celjske čete, ko so na Resevni 20. julija 1941 komandirju Francu Vrunču — Buzdi na pozdrav »V boj za svobodo« glasno odgovorili »V boj«.

Prvi borci Celjske čete

Od tedanjih članov Celjske čete, ki so jo sestavljali poleg komandirja še Peter Stante kot namestnik, Janko Sivčarča — Modras, Milan

Boršič, Hermina Seničar, Mirko Verčkovnik, Miro Širca, Ivan Novak, Karel Vovk, Jože Srebotnik, vsi doma iz Celja ali njegove okolice, zraven še Savinčani Jože Turk, Jožica in Rudi Hribar, domala vsi člani KP ali SKOJ, so vojno viharo preživeli le redki. Četi sta se s pomočjo frontnih aktivistov pridružila še dva Arabca, bivša britanska vojaka, zajeta od Nemcev nekje v Grčiji. Na transportu v ujetništvo sta v celjskem predmestju skočila z vlaka in se po naključju zatekla v hišo Hercogovih, podpornikov osvobodilnega gibanja in ti so ju privedli v prave roke. V sam sestav čete lahko prištevamo Jožeta Farčnika iz Čreta. Tu je bila skozi tri mesece najpomembnejša javka in zatočišče za borce prve oborožene skupine partizanov. Tudi Igor Belič, študent kemije, je bil član čete. Bil je kurir med četo in sekretarjem OK Tonetom Grčarjem in nekaterimi njegovimi sodelavci.

Dejavnost Miloša Zidanška

Do ustanovitve Celjske čete je prišlo na vzpodbudo Glavnega poveljstva slovenskih partizanskih čet, katerega komandant je bil Franc Leskošek — Luka, a namestnik dr. Aleš Bebler. Bebler, partizansko Primož, bivši španski borec je postal vojaški instruktor. V mesecu

juniju je prišel Bebler na Štajersko. Obiskal je razna področja skupno z Milošem Zidanškom, članom Vojnega komiteja pri OK KPS, odgovornim za oboroženi odpor na Štajerskem in Slavkom Slandrom, sekretarjem pokrajinskega komiteja KP za Štajersko in Prekmurje. Med prvimi je bila ustanovljena Celjska četa, številčno sicer najšibkejša (17 borcev). 24. julija je bila ustanovljena v bližini Griž, med Kasazami in Migojnicami, Savinjska četa, ki se je nekaj dni zatem prestavila na Dobrovlje (20 borcev in bork). Koncem julija sta bili sestavljeni Pohorska (30 borcev) in Revirska četa, ki je bila številčno najmočnejša. Obstojala je tudi šaleška oborožena skupina.

Celjska četa je imela dolžnost, da napada okupatorjevo oboroženo silo na področju celjskega okrožja, ki je obsegalo ozemlje na levi strani Savinje od Levca do izliva v Savo, od Konjiške gore do Kozjanskega in predvsem, da s podvigi okoli Celja, torej s požigi okupatorjeve imovine, s razstrelitvami mostov, rušenjem telefonskih in električnih napeljav itd., škoduje gospodarski in vojaški moči okupatorja in budi med prebivalstvom zavest k uporabi. Pri opravljanju svojih dolžnosti se je istočasno, dobesedno iz dneva v dan, borila za svoj obstoj vse do svoje poslednje borbe 27. avgusta 1941, ko je po izdajstvu v borbi pri Brezah nad Laškimi prenehala obstajati.

Padli so dragoceni ljudje

Peter Stante — Skala, ki je bil nekaj dni pred bojem na Brezah poškodovan v borbi in zato začasno izven čete in Janko Sivčarča — Modras, ki je bil na Brezah preživel, sta takoj zatem pričela skupno s političnim aktivom OK Celje in SKOJ delati na snovanju nove oborožene skupine, do česar radi izdajstva Alberta Cerkovnika, sojenega po osvoboditvi, ni prišlo.

Čeprav je imela Celjska četa močno zaslonbo med prebivalstvom in je izpričala svojo borbena moralo in sposobnost, ni mogla vzdržati sovražnikovega neprestanega napadanja in si zagotoviti obstoj. Rešila bi jo lahko je premaknitev na kozjansko področje, k čemur je že težila, a ji ni več uspelo. Usodno je tudi bilo, da je imela četa oporo v zaupnikih osvobodilne fronte edinole v ravninskem predelu svojega operativnega področja, torej v okolici Celja, Štor, Sentjurja, Dramelj in Vojnika. Toda na tem sektorju se ni bilo možno zadrževati več kot dan ali dva radi gostih cestnih povezav, ki so koristile okupatorjevim premikom in bile partizanom v škodo. Da je četa v neprestanih bojih sploh vzdržala dober mesec dni, je pripisati politični pripadnosti njenih borcev, njihovi dotedanji življenjski poti in zavesti, da so jim ljudje pripravljeno pomagati, čeprav sami prestrašeni radi okupatorje-

Tone Grčar — Johan, sekretar OK KPS za Celje in Maribor, padel v spopadu z gestapovci.

vih groženj, zapiranja posameznikov in izganjanja celih družin v Srbijo in Hrvaško. Njeno vodstvo in tudi borci so vedeli, da obstoja v mestu odbor osvobodilne fronte in po vsej širni okolici mreža frontnih zaupnikov, kar vse bi naj služilo in pomagalo četi pri prehranjevanju, iskanju zatočišča in pri njenih premikih. Seveda, tudi vse zbrane in partizanom koristne potrebščine marsikdaj niso prišle pravočasno ali pa sploh ne v njihove roke radi pogostih premikov čete. Poznajo je, da se je odbor OF, ustanovljen 6. julija, zalagal za pomoč partizanski četi. V tem odboru so delovali poleg Toneta Grčarja še Mirko Gorenjak, Ciril Debeljak (v

njegovem stanovanju, Korunnova hiša na Ljubljanski cesti je bil prvi sestanek odbora), Metod Hočevar, Avgust Lešnik, Drago Hojkar in Marica Preve, edina preživela priča tega sestanka. Zelo obsežna in prizadevna organizacija OF v škoftji vasi, Sentjurju, na Ponikvi skupno z vsemi zaupniki v Dramljah in raznih zaselkih pa vendarle ni mogla zaščititi življenj borcev, ki so se dneve in noči prebijali v boju s položaja na položaj. V frontovsko mrežo so bili vključeni delavci, kmetje in izobraženi. Tudi zdravniška pomoč je bila zagotovljena (dr. Franc Svetina v Sentjurju, dr. Janez Lovšin v Štorah).

(se nadaljuje)

PISE

DR. MILAN
BEKČIČ

MALIGNE BOLEZNI ŽENSKIH GENITALIJ

Med malignimi boleznimi ženskih genitalij ima posebno mesto maternica, in sicer najbolj pogosto se razraste rakasta bolezen na materničnem vratu, zaradi katere so prizadete vse starosti. Največ ga je med 30. in 50. letom in rak na materničnem telesu pri ženskah med 50. in 60. letom.

Vzroke sicer ne poznamo, vendar o nastanku raka materničnega vratu bolehalo ženske, ki so pričele zgodaj obče-ovati, ki so rodile zelo mlade in imajo več otrok. Pogostejši je pri ženskah z belim tokom, pri ženskah, katerih življenjski standard je nizek in osebna higiena slaba. Zaradi resnice je treba povedati tudi to, da je nastanek te vrste rakaste bolezni odvisen od čistoče moža, posebno tistih, ki ne skrbijo za genitalno higieno. Strokovnjaki pravijo, da škodljivo deluje predvsem razpada-joča sperma moškega, in sicer z ugo-tovitvami, da ženske, poročene z oore-zanimi moškimi, skoroda nimajo tega raka. Zanimivo je tudi to, da so žen-ske, ki so ostale virge, neobolele, če-prav pri njih opažamo več rakastih bo-lezni na materničnem telesu. Statistika pa pravi, da je rak na materničnem telesu najpogostejši pri ženskah brez porodov, ali pa z malo porodi.

Ker je v 70 odstotkih primerov ge-nitalni rak lokaliziran na materničnem vratu, je razumljivo, da je naša pozor-nost ob vseh pregledih usmerjena pred-vsem na ta del genitalij. Zaradi tega preiskujemo celice, ki jih dobimo pri jemanju brisov, razmaz vložimo v fi-ksir in barvamo preparat po Papani-colau. Zanimivost metode je velika, jo široko uporabljamo in iščemo začetni štadij rakaste bolezni, ne da bi čakali, da pride ženska na pregled, z namenji že razširjenega raka. S takšno diagno-stiko, kolposkopijo in kontrolnimi pre-gledi žensk, smo pri nas povečali od-stotek odkritij začetnega raka materni-čnega vratu. Zanimivo je omeniti, da rakasta bolezen v svojem letu in leta trajajočem začetnem štadiju ženski ne dela nobenih težav. Težave se pojavijo šele tedaj, ko se je rak razširil še daleč v okolico maternice in začel vraščati v steno medenične votline.

Zgodnji stadij je za žensko brez simptomov, odkrijemo ga pri pregledu ali po naključju. Klinične simptome že relativno razširjenega tumorja prične s krvavitvijo ali pa smrdečim izcedkom, ki ima poseben smrad, ki polni prosto-re, v katerih ženska živi. Pozni simptomi so ponavadi znamenje neozdravljivosti, težave pri mokrenju, nujšanje bolečine in drugo.

Uspeh zdravljenja je pri raku odvi-sen od njegove razširjenosti. Neinvazi-ven rak ostane lahko deset ali več let, tedaj je za odkrivanje zgodnjih oblik raka bris po Papanicolau uspešen, po-sebno če ga vzamemo s palčko, ovito z vato iz vratnega dela maternice.

Pogosto sežemo za majhno kirurško intervencijo — konizacijo, z nožem iz-režemo stožec tkiva, ki ima vrh bolj globoko v vratnem delu maternice. Ba-za pa obsega vso spremenjeno materni-čno ustje.

Prognosa se je močno izboljšala, za-četni rak ni ista strašna bolezen, kot je bil tedaj, ko je diagnoza narejena pre-pozno. In takšne bolnice ozdravimo v cca 98 odstotkih primerov. Rakaste bo-lezni maternice zdravimo sicer z radi-kalno operacijo, obsevanjem in kemote-rapijo, kako naj bi bile bolnice ozdrav-ljene, določa konzilij ginekologov, ki zaseda ob sredah na ginekološkem od-delku v Celju.

Vzroke za nastanek raka ne pozna-mo in je težko govoriti o preprečeva-nju. Vendar so načini zgodnjega odkri-vanja že dolgo znani. Veliko število žensk prihaja nekajkrat na leto na kon-trolne preglede, tako pride veliko žensk na zdravljenje resnično pravočasno. Zal, še vedno pride pomemben odstotek žensk prepozno na zdravljenje iz kate-regakoli vzroka, potem pa imajo mese-ci in leta zamude strašne posledice.

ALPINISTIČNI KOTIČEK

SEZONA TUDI DOMA

S PRVIMI LETOŠNJIMI SONČNIMI NEDELJAMI TUDI
PRVI MOČNEJŠI VZPONI

Do konca julija so imeli celjski alpinisti v preteklih letih vpisanih že več sto vzponov v svoji kroniki. Letos je plezanje zavrla slabo vreme, še bolj pa odsotnost najbolj-sih članov, ki so bili na od-pravi v perujskih Andih. V zadnjih dveh sobotah in ne-deljah pa je steklo, in prvi tečajniki letošnje plezalne so-

le so že segli v navezi s čla-ni, po najtežjih smereh. Ta-ko so v soboto, 15. 7. plezali v smeri Modec—Režek v Tur-ski gori Horvat Franc, Srebot Ivan in Dolžan Aleš (ocena smeri III. do IV.).

V nedeljo, 16. 7. sta bili ponovljeni dve smeri v Mali Rinki — Igličovo (IV+) sta plezala Čanžek Franc in Ku-

šar Vlado (tečajnik), Cicovo varianta Igliča pa Šah Mar-jana in Pepevnik Aco (ocena V.).

22. 7. že beležimo težko po-novitev Direktne smeri v Stajerski Rinki, ki je imela na obisku kar dve celjski na-vezi. Plezala sta jo Čanžek Franc in Verdnik Stojan-Oka ter Pepevnik Aco in tečajnik Borovnik Tine.

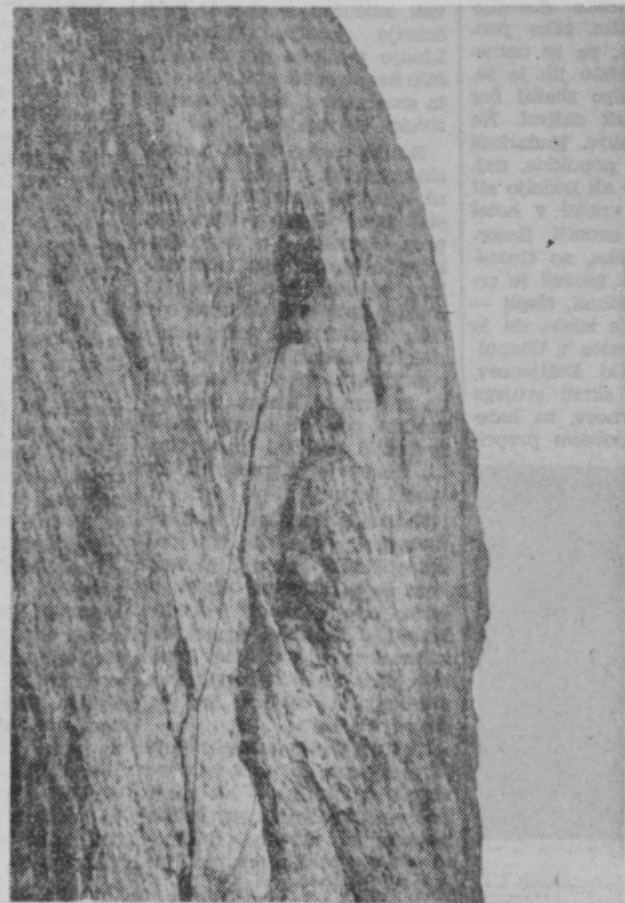
Nad Korošico sta plezala Knez Franček in tečajnik Kušar Vlado in v enem dnevu preplezala štiri nove smeri. Za ocene in tehnični opis teh smeri še ne vemo in jih bomo objavili kasneje, na vsak način pa je Knez Fran-ček takoj po vrnitvi iz Andov (kljub zmrzlinam) zastavil v svojem stilu s polno paro.

23. 7. sta Knez in Kušar Vlado v dopoldanskih urah ponovila še Sarino peč (V.) in Desno smer v Dedcu (V.).

Preteklo nedeljo so člani AO in GRS sodelovali na dveh pomembnih akcijah. Načelniki in inštruktorji gorske re-sevalne službe so se zbrali na Korošici, na Okrešlju pa so člani — alpinisti in reše-valci sodelovali na pripravi udeležencev izleta PD Celje na Mt. Blanc. Vadba je bila na snegu v Turskem žlebu in dalje na turi preko Tur-ske gore, Kotličev in Kamni-škega sedla do Okrešlja.

Opozorjamo, da je letos tu-di na markiranih poteh veliko nevarnih prečenj v snegu in je predvsem za pota na se-vernih straneh potrebna zimska tehnična oprema. V Turskem žlebu je v spodnjem delu jutraj trd, zmrznjen sneg, preko dneva pa velika nevarnost padajočega kame-nja iz sten Turske gore in Male Rinke.

CIC

Na sliki: prva plezalna dolžina v izredno težki Šarini peči v severni steni Dedca nad Korošico

MI IN ZDRAVJE

NEVIDNI SOPOTNIKI (3)

PISE DR. FRANC PLANINŠEK

Pomembno obrambno sred-stvo proti obolevanju od teh. S cepivom lahko vnese-mo v telo že gotova protite-lesa in ga tudi za krajši čas zavarujemo pred boleznijo, katere protistrupe smo mu pač dali. Ta način cepljenja se uporablja bolj redko in ob posebnih nujnih priložno-stih. Pri večini današnjih cepiljenj proti nalezljivim bo-leznim dajemo mrtve pov-zročitelje bolezni (pri tre-bušnem tifusu, paratifu in ko-leri) ali oslabiljene strupe, ki jih izločajo določene bak-terije (pri davci, mrtvič-nem krču — tetanusu) ali pa vnesemo v telo žive in osla-bljene mikrobo (pri otroški paraliz, črnih kozah, ošpi-cah, rdečkah, gripi). Vsa ta cepiva pripravijo telo do tega, da začne tvoriti določena protitelesa kmalu po ceplje-nju. Ta ostanejo v njem dol-go časa ter ga ob morebitni okužbi varujejo pred izbru-hom bolezni. Vsako cepivo varuje določeno dobo samo proti tisti nalezljivi bolezni od katere povzročitelj iz-haja. Zaradi tega cepimo predvsem otroke proti vsem tistim nalezljivim boleznim, katerim so najbolj izpostav-ljeni. Zanimivo je, da so ne-katera cepiva odkrili prej kot povzročitelje tistih bolez-ni. To sta predvsem cepivi proti črnim kozam in pasji steklini. Večina cepiv je bila odkrita veliko kasneje kot povzročitelji tiste bolezni. Razen cepljenja proti črnim

kozam so bila redna ceplje-nja proti nalezljivim boleznim uvedena šele v tem sto-letju, nekatera šele pred ne-kaj desetletji ali še kasneje.

Nalezljive bolezni spremlja-jo človeštvo, odkar živi na zemlji. Še do tega stoletja so bila najpogostejša obole-nja pri ljudeh. Nekateri med njimi so bile pravi smrtni bi-či za človeštvo. Črne koze, kuga in kolera so v pretek-lih stoletjih pustošile po vsem svetu in tudi pri nas. Odkritje bolezenskih mikro-bov je prineslo velik pre-obrat proti nalezljivim boleznim. Naglemu razvoju mi-krobiologije (nauk o mikro-bih) je sledil prav tako hiter razvoj epidemiologije (veda o širjenju in preprečevanju nalezljivih bolezni). Pri zdravljenju nalezljivih bolez-ni in drugih bolezni, ki jih povzročajo mikrobi, je pri-šlo do velikih uspehov z od-kritjem kemoterapevtikov in antibiotikov. To so sredstva, ki se kot zdravilo vnašajo v telo, kjer zavirajo rast in razmnoževanje, ali pa tudi dejansko uničujejo povzroči-telje teh bolezni. Tako po-meni antibiotik streptomycin v zvezi z nekaterimi drugimi kemičnimi sredstvi dobljeno bitko v boju s tuberkulozo. Ta zdaleč ni več tako nevar-na in razširjena morilka mladih ljudi, kakor je bila še v prvih desetletjih tega stoletja. Podobni uspehi so bili doseženi tudi pri dru-gih nalezljivih boleznih.

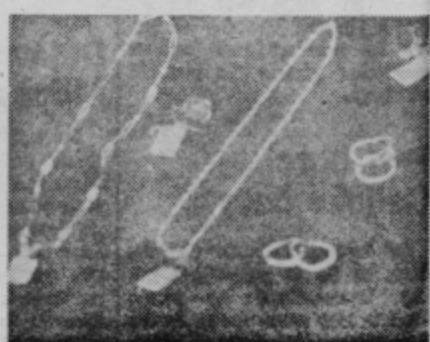
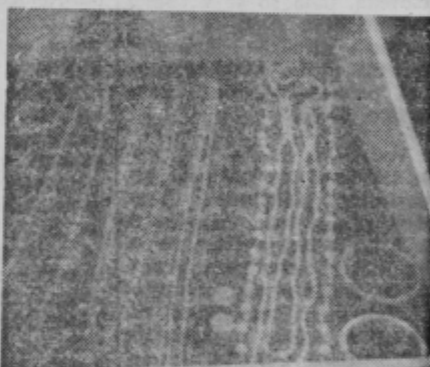
da, da navedena zdravila le malo ali pa sploh ne delu-jejo na bolezenske viruse. Zato je treba te bolezni pre-prečevati z zaščitnimi ceplje-nji in epidemiološkimi ukre-pi. Tudi pri tem so že do-seženi rezultati. Že pred do-brimi desetimi leti je pre-gna-na težka bolezen otroška pa-raliza, veliko manj je obo-lenj za oslovskim kašljem, ošpicami. Črne koze so že skoraj iztrebljene na vsej Zemlji.

Pred dobrimi sto leti je človek začel odkrivati in spoznavati svoje nevidne so-potnike. Nekateri med nji-mi si je podredil, drugim napovedal vojno. V boju z bolezenskimi mikrobi je do-segel že marsikatero zmago na področju nalezljivih bolez-ni pri ljudeh in živalih, v boju proti povzročiteljem bo-lezni na koristnih rastlinah, žitu, vinski trti, sadju in na gozdnem drevju. Vojne še ni konec in je najbrž nikoli ne bo. Na nekatera proti njim uporabljajoča se sredstva se mikrobi sčasoma privadijo in jih je treba nadomestiti z drugimi. Kako bo vplivala velika in množična poraba antibiotikov, kemičnih razku-žil, sredstev za varstvo ra-stlin in drugih na naravno ravnotežje v živem človeko-vem okolju in končno na nje-govo zdravje, še ne vemo ve-liko. Pri uravnavanju sožitja z našimi nevidnimi sopotniki bomo morali upoštevati tudi to.

PRIPOROČA

Na oddelku fotooptike v veleblagovnici T v Celju lahko kupite najrazličnejše foto-aparate, fotokamere, razne spominke, iz-delke iz zlata in ostalo. Oddelek je v pritličju veleblagovnice ter je z vsem vedno dobro založen.

Roka Kopitarja, mlade-
ga, komaj devetnajstlet-
nega člana AD Kladivar,
ni treba več posebej pred-
stavljati. Izhaja iz atletske
družine Kopitar (oče Ma-
jek in mama Poldka sta
bila atleta, to pa je tudi
njegova sestra Marjana)
in zanj lahko rečemo, da
je po dolgem času tisti
»pravi«, ki je zrastel iz
anonimnosti in se povz-
pel v vrh na celjskem at-
letskem vrtu. Njegova
specialnost je tek na 400
m ovire, kjer je pred
dnevi tudi izboljšal najsta-
rejši državni rekord Dja-
nija Kovača. Pred Rokom
je še vsa atletska bodoč-
nost, čeprav se že zdaj
lahko pohvali z izjemnimi
rezultati, uvrstitvami in
medaljami, zlasti še v
svoji, mladinski konkuren-
ci na Balkanu. Rok je za-
radi vestnega pristopa k
atletiki, izjemnih rezulta-
tov in vsega ostalega
kandidat za bližnje evrop-
sko prvenstvo v Pragi pa
za prihodnja velika tek-
movanja — Sredozemske
igre v Splitu in olimpiado
v Moskvi. Prav tam naj
bi Celjani imeli ponovno
atletskega zastopnika, saj
ga v Montrealu nismo.
Danes objavljamo foto-
portret Roka Kopitarja.

Tekst: TONE VRABL
Foto: TONE TAVČAR

FOTOPORTRET ROKA KOPITARJA

POT V VISOKO ATLETSKO DRUŽBO

ROK USPEŠNO NADALJUJE ATLETSKO TRADICIJO KOPITARJEVIH

Koncentracija pred startom.

Start in sunkovit »skok« iz blokov.

Cilj. Tokrat je bil tretji (št. 45) za odličnim Kingom in S. Jan-derjem.

Sprinterice gredo z noge, kajti tek je končan.

Razmišljanje: je bilo dobro?

Sprostitev po napornem teku.

PLAVANJE

USPELA PRIREDITEV

Odprto prvenstvo Celja v plavanju je bila sklepna spor-tna prireditev ob praznova-
nju občinskega praznika. Na
plavalnišču Neptuna je kljub
dežju nastopilo preko 150
mladih plavalcev iz Maribo-
ra, Ljubljane, Ptuja, Krškega,
Radovljice, Kopra, Velenja in
Celja.

Videli smo zanimive borbe
mladih plavalcev, ki so ob
koncu prejeli zaslužene poka-
le in priznanja, katere je pri-
spevala TKS Celje in domači
Neptun.

Celjani so imeli najboljšo
moči v plavalci Sonji Vuko-
vič, ki je zmagala na 100 me-
trov prsno in bila druga na
100 m kravl. Dve drugi mesti
je osvojila še Sabina Logar
in to na 100 m prsno in 100
m delfin. Med fanti je Jože
Tanko osvojil drugo mesto
na 100 metrov delfin, Gorazd
Sotovski je bil tretji na 100
m prsno in Iztok Planinšek
četrti na 200 metrov mešano.

Posebno pohvalo pa si za-
služi vsekakor veteran celj-
skega plavanja 33-letni Ivan
Tkavc — Hanza, ki je osvo-
jil peto mesto in dosegel v
plavanju na 100 metrov kravl
zelo dober rezultat 1:06,2.

Poleg Celjanov so dobre re-
sultate dosegli še plavalci
Velenja. Najboljše moči so
imeli v Matjažu Gabersku, ki
je zmagal na 100 m prsno in
osvojil še tri druga mesta.
Med dekletki je izstopala Ro-
mana Vučina, med pionirji
Boštjan Vučina in med pio-
nirkami Nataša Razpotnik.

Vsi ti rezultati potrjujejo,
da bi lahko plavanje v Celju
doseglo še večji uspeh. Toda
vse dokler v Celju ne bo
možnosti za načrtno zimsko

vadbo, celjski mladi plavalci
ne bodo dosegli boljših rezul-
tats. Trenutno so med ekipa-
mi sedmi do osmi v republi-
ki. Zimska vadba in nov po-
kriti bazen pa jih bo kaj
kmalu pripeljal med najbolj-
še. Mladih plavalcev je dovolj

in celoletni trening bo odprl
pot tudi celjskim plavalcem.
Toda za to bo potrebno še
popreje pripraviti pokriti ba-
zen. Tega pa celjski plavalci
pričakujejo že dalj časa.

J. KUZMA

VESTI

IZ REKREACIJE

Pred nedavnim se je konča-
lo sindikalno tekmovanje v
velikem nogometu na kate-
rem je sodelovalo 22 ekip,
ki so teknovali v treh li-
gah. Naslov sindikalnega pr-
vaka je osvojila ekipa Aera,
ki je bila zmagovalac prve
lige. Iz te lige pa je izpad-
la ekipa Klime, ki bo nasled-
nje leto nastopala v II. ligi.
Kot zmagovalca te lige pa se
je v I. ligo uvrstila ekipa
Metke. Zelo dobro je igrala
tudi enajsterica Prosvete, ki
je osvojila prvo mesto v III.
ligi in bo tako naslednje le-
to teknovala v II. ligi.

Vrstni red ekip po ligah
je naslednji: I. liga — 1.
Aero 10, 2. Zlatarna 10, 3.
Železarna 7, 4. Kov. — TMC
5, 5. Cinkarna 5 itd.; II. li-
ga: 1. Metka 11, 2. Izletnik
10, 3. Triglav 8, 4. Elektro
6, 5. Merx 3 itd.; III. liga:
1. Prosveta, 2. Mesnine 12,
3. Ljubljanska banka 10, 4.
Postaja Milice 4, 5. Zdravstve-
ni center 2 itd.

Na tekmovanju v malem
nogometu, v tako imenovani
trim ligi pa so se ekipe uvr-
stile takole: Gradbeništvo —
1. Gradis »A« 10, 2. Gradis

»B« 7, 3. Razvojni center 6,
4. Ingrad 5, 5. Geodetski za-
vod 5 itd.; Promet — zveze:
1. Železnica 12, 2. Izletnik 9,
3. PTT 4, 4. Javna skladišča
2; Storitvene dejavnosti — I.
liga — 1. Finomehanika 10,
2. Obrtniki 8, 3. Slovenija av-
to 6, 4. Avto Celje 4, 5. Pli-
narna vodovod 3 itd.; II. li-
ga: 1. KOV — TMC 12, 2.
Mesnine 9, 3. Ključavničar 9,
4. Dobrna 6, 5. Center 3 itd.

Zbor delegatov za športno
rekreacijo bo tudi letos or-
ganiziral TRIM plavanje v
celjskem bazenu, ki bo 29. in
30. julija od 8. do 12. ure.
Tisti, ki bodo preplavalji za
njih določeno progo bodo pre-
jeli značko in nalepko trimč-
ka — plavalca. To akcijo bo-
do ponovili tudi 19. in 20. av-
gusta.

V okviru TRIM iger pa bo
22. do 25. avgusta tekmovanje
v plavalnih štafetah za mo-
ške in ženske. Moška ekipa
šteje 5 članov, ženska pa 3.
Vsak tekmovalac ali tekmo-
valka mora preplavati 50 me-
trov.

F. P.

Predsednik Partizana Vin-
ska gora Rafko Podhov-
nik.

TEDEN
ŠPORTA

V počastitev krajevnega
praznika v Vinski gori
so pripravili tudi teden
športa. O tem nam je
predsednik Partizana Vin-
ska gora Rafko Podhov-
nik povedal: »Prvič letos
smo za naš krajevni praz-
nik dali svoj delež tudi
športniki. Pripravili smo
teden športa od 15. do
21. julija. V trim kolesar-
jenju je nastopilo preko
sto krajanov, v košarki je
zmagala vas Prelsko, v
malem nogometu pa Vin-
ska gora. V streljanju z
zračno puško pa je zma-
gal Karlo Gril. Mislim, da
bo odslej teden športa za
krajevni praznik v Vinski
gori tradicionalen.«

Tekst in foto: Tavčar

NA KRATKO

NOGOMET:
SODELOVANJE

STRELJANJE:
LETOS NASLOV
PRVAKA?

Zadnja izmed športnih priredi-
tev v počastitev praznika občine
Celje je bila nogometna v Voj-
niku. V malem nogometu so se
spoprijeli igralci iz Gaberja 39,
Opekarija iz Ljubčane, Vojnika in
kot gostje še igralci SD Slovenije
iz Gütersloha, moštvo zdomeov iz
ZRN, s katerimi ima naše mesto
tesne stike in sodelovanje. V
predtekmovanju je Opekar prema-
gal Vojnik s 4:0, Gaberje 39 pa
SD Slovenija z 8:2. V borbi za
3.—4. mesto je Vojnik premagal
SD Slovenija s 4:2, v finalni tek-
mi pa Gaberje 39 Opekarija iz
Ljubčane s 4:2. Vrstni red: 1. Ga-
berje 39, 2. Opekar, 3. Vojnik,
4. SD Slovenija. Najboljši strel-
ec na turnirju je bil Hribernik Pe-
ter s sedmimi zadetki. Povalej
Jakob je v imenu zbora za špor-
tno rekreacijo pri ZTKO Celje
zmagovalnima ekipama podelil po-
kala, vsem udeležencem pa diplo-
me. Predsednik SD Slovenije tov.
Strojnad Adolf je v znak nadalj-
njega sodelovanja in prijateljstva
med športniki zdomci in Celjani
podelil TVD Partizan Vojnik spo-
minsko plaketo kot izveditelju te-
ga lepega in prijateljskega tekno-
vanja.

K. JUG

Eden od najboljših celjskih
strelcev Tone Jager nam je te-
dni povedal, da se celjski strelci
resno pripravljajo za državno pr-
venstvo v streljanju s serijskim
orožjem. Prvenstvo bo v soboto
in nedeljo v Ljubljani.

Celjski strelci so že nekaj let
nazaj v streljanju s malokalib-
ersko puško serijske izdelave med
najboljšimi v Jugoslaviji. Lani so
bili za las drugi za Novim Sadom.
Kaj pa letos?

»Letos imamo velike možnosti za
uspeh. Za našo ekipo bodo stre-
ljali Jože Jeram, Tone Pihler,
Ervin ing. Seršen in Tone Jager.
Vsekakor pričakujemo uvrstitev
med najboljšo trojko. Če pa bi
imeli svoj dan bi lahko osvojili
tudi naslov prvaka, meni pred
nastopom v Ljubljani Tone Jager.

Poleg te ekipe pa bosta nastopi-
la v mladinski konkurenci še
Alenka Jager in Branko Malec.

Normo za nastop z vojaško pu-
ško pa sta si v kvalifikacijah pri-
borila še Tone Jager in Ivan Ko-
čevar.

J. KUZMA

Delovna organizacija

»AVTOPREVOZ«
ŠEMPETER V SAV. DOLINI

na podlagi sklepa delavskega sveta

razpisuje

prosta dela in naloge

VODJA

finančno-računovodske

službe

Pogoji:

— poleg splošnih in zakonskih pogojev se od kandi-
datov zahteva, da imajo višje ali srednješolsko izo-
brazbo z najmanj 5 let delovnih izkušenj na vodil-
nem delovnem mestu

Prijave z dokazili kandidati pošljejo na naslov »Avtopre-
voz« Šempeter v Savinjski dolini — splošno ka-
drovski službi, najpozneje 15 dni po objavi v časo-
pisu.

PLANINSKI RAJ

UREJA: JANEZ VEDENIK

PD ZABUKOVICA: DELAVNO

Julija je PD Zabukovica opravilo pregled dela v prvem polletju tega leta. Na pravili pa so tudi načrt do konca letošnjega leta. V društvu je zelo živahna dejavnost, kar je tudi razumljivo glede na letošnje leto planinskih jubilejev. V začetku leta so organizirali dva smučarska izleta skupaj z OO ZSMS Griže. Za starejše člane so organizirali izlet v Dražgoše in na Sevsko planino. Udeležilo se ga je preko 70 članov. Člani in mladinci so se udeležili jubilejnih pohodov po poteh I. Pohorskega bataljona, na Stol, Porezen, udeležba na Smiglovi zidanici pa je bila zares množična. Društvo je bilo soorganizator obrambnega dneva in pohoda ob 35. obletnici, odkar so bili ustreljeni talci v Pongracu. Tekmovalne ekipe uspešno sodelujejo v planinski orientacijski ligi, tu so različne trim akcije... Člani so zelo aktivni pri Društvu invalidov občine Zalec, saj se množično udeležujejo njihovih izletov, marsikdaj pa tudi vodijo katerega od njihovih izletov.

Veliko je izletov v manjših skupinah. Avgusta predvidevajo množičen izlet na Jezersko, kasneje pa še izlet na slovensko Koroško in na Obir. Planinci se bodo mno-

žično udeležili proslave ob 200 letnici vzpona na Triglav, 27. avgusta pa Dneva slovenskih planincev na Loki pod Raduho. Zaenkrat imajo v načrtu še dva organizirana vzpona na Triglav.

FRANCI JEZOVIK

PO YU TRANSVERZALI

Skupina planincev žalske občine, ki je na pohodu po YU transverzali nam je poslala pristrčne pozdrave iz Makedonije. Danes so pravkar na poti na grški Olimp. Na pot je odšlo 40 planincev. Upamo, da imajo lepo vreme.

POVEJ, KAM GRES

Svojci pogrešanih, predvsem pa gorski reševalci bi vedeli dosti povedati o dolgih dneh negotovosti, o duševni stiski, o usihajočih upih, o telesnih naporih, ki jih noče in noče biti konec. Velikokrat se je že zgodilo, da je kdo odšel v gore, pa svojem ni črnil o tem, kam ga vodi pot. »Pogrešan v gorah odšel neznan kam« je pisalo v časopisu, ko se ni več vrnil. Je mar res tako težko poskrbeti, da bi nas hitro našli, če bi bilo treba?

Nikakor! Če ob odhodu nam mora biti jasno, kam

gremo. O tem obvestimo svojce, ki morajo vedeti, kam smo namenjeni, katere koče in vrhove bomo obiskali, kdo gre z nami, kdo nas vodi, če smo v skupini, kje in kdaj se vračamo. Če ni svojcev povemo to prijateljem ali sodelavcem v službi.

Planinska organizacija nam omogoča še več. Vsaka koča, vsak planinski dom, vsak vrh ima vpisno spominsko knjigo. Ko zapuščamo takšno postojanko, se v to knjigo vpišemo imensko ter navedemo odhod in smer pohoda do naslednje postojanke. Nikar potem ne spreminjamo poti po nepotrebnem. Če se zavoljo zamude (poškodbe, vremena) ne vrnemo pravočasno, bodo poizvedovalci hitro vedeli, kje smo hodili in kdaj smo bili na posameznih postojankah. Dober podatek in hitro obveščanje pomenita že pol rešitve, za prizadetega ponesrečenca pa upanje, da ga bodo kmalu našli.

Vse je pravzaprav preprosto. Le malo redoljubnosti je treba. Zato nikakor ne čekajmo in rišimo po knjigah, ki imajo še kako koristne namene. Skrbno se vpišimo ter spoštujemo podatke, ki so jih vpisali drugi. Iskati pogrešane brez podatkov, pa je tako kot če bi iskali šivanko v kopici sena.

ADI VIDMAJER

TEDNIKOVİ POGOVORI S POTROŠNIKI

BESEDO POTROŠNIKOM!

Občinska konferenca svetov potrošnikov pri občinski konferenci Socialistične zveze delovnega ljudstva Celje je na nekaterih svojih sejah, predvsem na sestankih izvršnega odbora, razpravljala tudi o sodelovanju potrošnikov pri delitvi dohodka v trgovini. Zakon o združenem delu je definiral dohodek pojmovno in funkcionalno. Dohodek predstavlja rezultat delavčevega in družbenega dela v pogojih blagovne proizvodnje. Delavci v združenem delu ustvarjajo dohodek prvenstveno s svojim delom, pri tem pa uporabljajo družbena sredstva. Zato je odločanje o sredstvih in dohodku tudi širši družbeni interes.

Družbena lastnina in samoupravni odnosi omejujejo povsem svobodno, osebnolastniško odločitev o usodi dohodka. Vprašanje, katerega si postavljamo je — kje so potrošniki pri realizaciji dohodka in v katerem delu sodelujejo pri razdelitvi dohodka delovne organizacije ali trgovine.

Potrošniki si pridobijo pravico sodelovanja pri razdelitvi dohodka s tem, ko tudi prispevajo svoj delež pri njegovem nastanku. Nakup proizvo-

dov, uporaba uslug in druge oblike porabe so potrošnikov delež pri nastanku dohodka. Nekateri menijo, da je udeležba potrošnikov v realiziranem dohodku temeljnih organizacij združenega dela lahko kompenzirana z darili prodajalca tako, kot je to v navadi še danes na zahodu. Tam si prodajalec poskuša pridobiti kupca na več načinov: z nudenjem kvalitetnih uslug, z bogato izbiro in pa z različnimi boni, znamkicami, katere lahko potrošnik ob koncu leta vnovič za nakup določenih proizvodov. Tudi pri nas je bilo v zadnjem času nekaj poskusov takšne trgovine. To povsem z namenom, da bi se pospešila prodaja nekaterih proizvodov, ki predstavljajo temeljno usmeritev organizacije združenega dela. Tako je lahko potrošnik pri nakupu večjega gospodinjanskega aparata, dobil »povrha« še manjši strošek ali priročno knjižico.

Reduciranje potrošniških pravic do dohodka na takšen način predstavlja karikaturu Zakona, ki sicer nudi povsem nov, revolucionaren pristop. Danje daril, bonov pri nakupih ali redne oskrbe iz ene trgovine je sicer lahko

samo poslovna zadeva trgovine ali organizacije združenega dela. Na takšen način pa se seveda ne morejo zadovoljiti družbene intencije o udeležbi potrošnika. Razdelitev dohodka mora biti takšna, da ustvarja nov dohodek. Z darili in boni se dohodek ne oplojuje. Motiviranost, da se na tak način lahko pridobe kupci in da se s tem poveča promet, ima razloge za in proti. Nesmiselno je danes razmišljati, da se na ta način »kupi« potrošniki in da jih bomo lahko tako navadili na en center oskrbovanja. Prav tako na takšen način ne omogočamo sodelovanja potrošnikov. Z dogovarjanjem pa lahko ustvarimo solidne temelje za učinkovito sodelovanje med trgovino in organiziranimi potrošniki, kar je seveda naš skupni interes.

Družbeno in ekonomsko je opravičljivo, da potrošniki sodelujejo pri odločanju o tistem delu dohodka, ki je namenjen za razvoj trgovinske mreže, proizvodnje, za gradnjo uslužnostnih servisov. Tako lahko prispevajo svoj delež pri izboljšanju kvalitete uslug. To pa uresničujemo s samoupravnimi sporazumi skupaj s trgovino.

roman
vam
poklanja

LJUBLJANA

TO-MO-DI
DIMNIKI
INFORMACIJE TEL.
22-113; 20-641

OČETOVA KRIVDA

28

»Kar imejte ga ali pa svojim kaj kupite! Meni ga ni treba.«

»Na kaj se boš potem ženil?«

»Ženil? Na ženitev ne mislim več. Svoj živi dan se ne bom ženil.«

»Tako, tako! Torej boš pustil Zvonikovo na cedilu, ali pa te je ona odslavila? Čudno bi ne bilo.«

»Med nama je vsega konec — za zmeraj.«

»Babababa! Meni je tudi že večkrat ušla nit iz igle. Je t.e.ba pač videti vdeči. Potrpi! Ali naj ti pomagam pri vdevanju? Nas eden se na to spozna.«

»Da mi ne storite nič takega! To vam prepovem. Pre-pove-m! Nove sramote si ne bom iskal; imam stare dovolj. Če vam pravim, da nočem o tem ničesar več čuti.«

»Ali je to sramota, če dobiš najpridnejše in najlepše deklo v tvoj fari?«

»Marta je ponosna; takega, kakor sem jaz, ne bo več n.ivala... Od nikogar me ne bi zadelo tako kakor od nje, če bi mi kdaj očitala očetov greh. Mnogo da na čast; pa tudi jaz držim na svojo.«

»Menda te je malo prijelo, kaj? — Tega pa takemu poštenemu dekletu ne moreš zameriti, če se je jezila nad teboj. Kriv si ti. Zakaj nisi kar k meni prišel in mi nisi lepo povedal? To si vendar moral uvedeti, da se nam ne boš mogel izkloacati.«

»Nesreča me je pregnala — ko bi te ne bilo, bi se ubil.«

»Rač bi vedel, kako.«

»Dokler so bili še oče živi, me ni skrbelo. Mislil sem, da si bom mogel najeti denar in vam tako povrniti škodo. Ko pa sem pozneje poprašal pri raznih posojilnicah, sem spoznal, da ne gre. Pa tudi, ko bi bil dobil tolikšno posojilo, ne bi bil zmožen obresti. Zato sem sklenil prodati in cimprij priti zopet na svoje. Ko sem videl, kake profite dela Hirsler, sem se lotil lesa. Ko bi se ne bilo vse zoper mene zaklelo, v enem letu bi bil na dobrem. Koval sem lepe načrte in človek bi bil dejal, da se morajo izpolniti. Pač me je bolelo, ko so me ljudje s tako mržnjo zasledovali; rekel pa sem si: Ne meni se za jezike, glej nase! Če se mi posreči, se mi bodo hudobni jeziki še sladkali. Tedaj mi je Suhi graben prekrižal vse račune.«

»O, ti revček prevzeti, ti!« je vzdihnil krojač in po obrazu so mu zacurjale solze, »če je človek mlad, pač v oblake zida. — Čudno se mi le zdi, da si tako dolgo prenašal tiste večne očitke, da si skopuh in stiskač. Ali Marti nikoli nisi črnil kaj o vsem?«

»Marti? Vsakemu bi laže kakor tej. — Ta bi me bila pogledala, ko bi ji bil razkril vso sramoto in vso revščino svojo. Marta je ponosna!«

»Ali je ponosna ali ne, tega ne vem. Vem pa, da ima dobro srce, in stavim glavo, da se bo razjokala, ko ji boš vse povedal.«

»Haha, Marta se ne joče nikoli. Saj ji pa tudi ničesar ne bom pravil. Ničesar več.«

Krojač je nevoljno zmajal z glavo in je pomolčal. Potem je vprašal: »Kaj imaš zdaj v mislih?«

»Nobenih velikih načrtov! Skromno, pridno bom delal.«

»Torej nočeš, da bi ti pomagal?«

»Ne. Meni ni pomoči... Hočem reči: toliko si sam morem pomagati, da se pošteno preživim.«

»Ali se boš zopet lotil trgovine z lesom?«

»Ne, ne. V Podkrajju ne ostanem več niti en dan ne. Zdaj, ko vejo ljudje vse, bi me od sramu bilo konec. No, pojdem po svoje reči — potem me Podkraj ne bo več videl. K razpravi še pridem sem, nato pa odrinem kam aalje. Delati morem povsod.«

»Brez denarja pa ne prideš nikamor. Vzemi vsaj kakih petdeset tisoč — to bi bilo toliko, kolikor mi je tvoj oče podaril!«

»Ničesar vam niso podarili — saj je bilo vaše. Niti pare ne sprejemam. Če mi posodite: tristo dinarjev mi posodite! V treh mesecih vam jih vrnem.«

Zaman ga je krojač nagovarjal, Tevž se ni dal pregovoriti. Ko sta se poslavljal, je rekel mojster Krištof:

»Krištof moj, ti si samsvoj in ponosen poba! Dadada, svoje roge ima vsakdo, pa si jih počasi že obrusi. Če ni drugače pa pojdi! Prevezati te ne morem. Toda to si za pomni: spet sem tvoj stric in ni boljšega strica na svetu, kakor sem jaz! Kri ni voda, Tevž. Dadada. Eno pa mi moraš obljubiti: da se mi boš oglašal in mi vedno dal vedeti, kod okoli se pomečeš in kako ti je!«

V gostilni »Pri pošti« so tega dne sedele priče, ki so se vrnile s sodnije. Pili so na zdravje mojstra Krištofa, ki je tako iznenada obogatel. Mojster pa ni bil danes nič kaj dobre volje in beseda mu ni šla kakor druge maši. Zato tudi ni dolgo ostal. Vstal je, plačal še tri štefane vina in se odmajal proti domu.

Medtem pa je šla novica od hiše do hiše. Ljudje so stali na cesti in si jo pripovedovali. Tevževi sestri, Gradišnica in Osojnica, sta obe iz sebe prihiteli k mojstru Krištofu, in ko sta se prepričali, da je vse tako, kakor pravijo, sta se bridko razjokali; skoraj si nista upali več domov.

Kljub pozni uri se je razglasila novica do zadnje hiše. K Zvonikovim jo je prinesel Janez, Krištofov pomočnik. Na ves glas se je zakrohotal: »Ali ste že čuli o našem skopuhu in oderuhu? Ni bil skopuh; ubog siromak je bil. Ni ime! Še kovača v žepu in je stradal kakor miš v cerkvi in uro je moral prodati, da si je mogel hlače kupiti. Prejšnjega starega Dvornika testament so utajili, Blazinka ga je, so jo že zaprli. Tevž je domačijo prodal, da je mogel njegova mojstra izplačati, ker njegovo je bilo po pravici vse.«

Stari Zvonik si je nevoljno pogladil brado in je dejal rezko. Nam ni za prerok, ki norčave novice trosijo.«

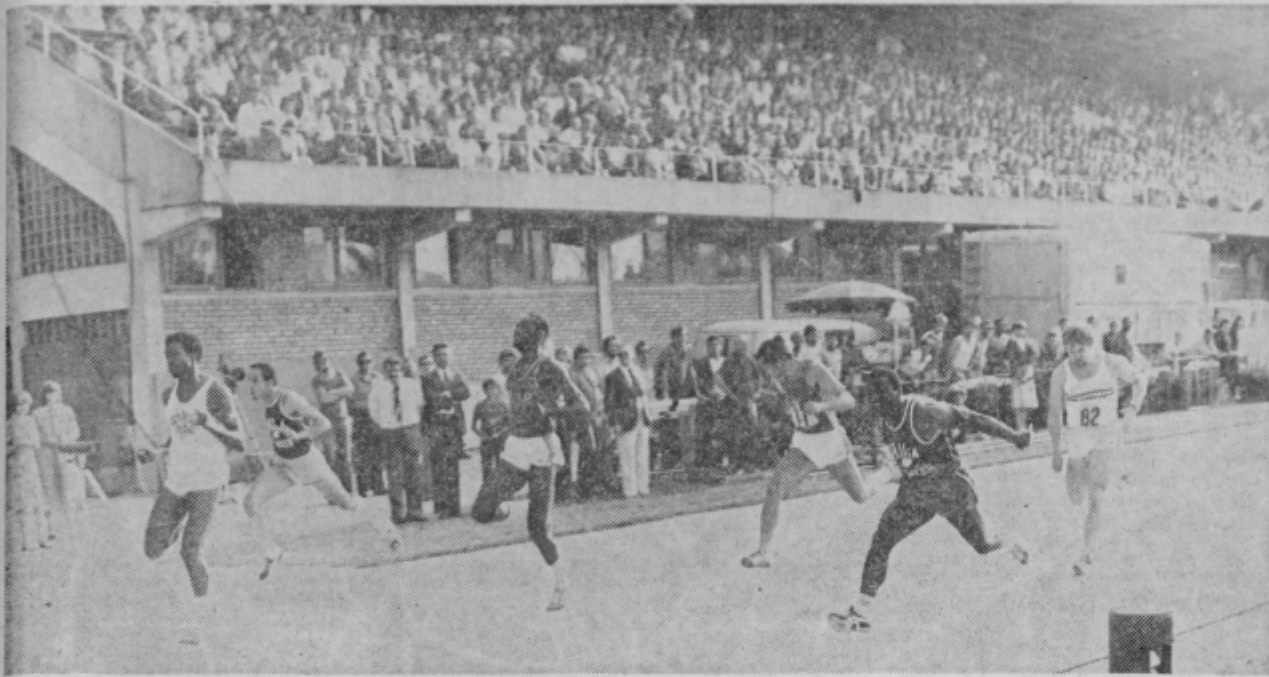
»Hehehehe!« se je Janez zarežal; »Menda mislite, da ga imam pod klobokom. Pa sem jih rajši pustil pri polnih l. trih in sem si dejal, da si ga bom pri vas za požirek zaslužil. Ne, zaradi tega nisem prišel. Hotel sem vam le z novico priti, dokler je še nova.«

Zdaj jim je vse po vrsti povedal, kaj se je danes na sodniji zgodilo:

»Vidiš, Marta, jaz sem zmerom rekla, da Tevž ni tak, da se mu je morala kaka nesreča zgoditi!« je vzklila Mojka.

»Tlho in spali« je velel oče; »nas vse to ne briga! Marta je stal a blede kot zid in se je oprijemala steno. Zamolklo je ponovila očetov besede:

»Ne, nas vse to ne briga.«

Takole je bilo na cilju memorialne discipline teka na 100 m, z leve proti desni: Williams (zmagovalec), Collins (4), Ridick (3), Zarić (5), Wells (2) in Massinggernot (6).

XXIII. SKOKOV MEMORIAL

POKAL PREKO LUŽE

PRAZNIK KRALJICE ŠPORTOV V MESTU OB SAVINJI

XXIII. SKOKOV MEMORIAL je končan. Že v uvodu lahko zapišemo, da je to bila lepa atletska predstava, kakršnih smo vsako leto vsaj enkrat navajeni v našem mestu in to ob občinskem prazniku. Res je, da niso prišli vsi tisti napovedani atleti, o katerih smo zadnje tedne toliko pisali in govorili. Žal je pač vedno tako, da nekateri obljubijo pa potem izigrajo organizatorja, ta pa gledalce. Tako neka-ko je bilo tudi letos, ko se recimo med drugim nista pojavila na startu svetovni rekorder in olimpijski zmagovalec v teku na 400 metrov ovire Američan Moses (predčasno se je vrnil v domovino!) ter olimpijski zmagovalec v skoku ob palici Poljak Slusarski. Nepričakovano se niso pojavili tudi še nekateri drugi, vendar vse to ni zmanjšalo kvalitete in renomeja prireditve, kot jo uživa doma in v svetu

»Skokov memorial«.

Atletsko društvo Kladivar je dalo vse od sebe, da pripravi tudi tokrat izjemno atletsko predstavo na čudovitem podiju atletskega stadiona »Borisa Kidriča« ob Kersnikovi cesti.

Pravzaprav tudi tokrat atletski delavci niso nastopili sami, ampak so bili z njimi (kot vedno!) tudi vsi ostali v Celju in občini. Lahko bi rekli, da smo se vsi združili, da bi s sku-

pnim delom pripravili lep, atletski popoldan, ki naj bi bil tudi darilo prazniku občine Celje, katera prav športu odmerja velik pomen in vlogo.

Vsakemu ljubitelju atletike (pa tudi tistemu, ki to ni!) je bilo dan pred prireditvijo težko pri srcu, kajti ves dan oz. do poznih popoldanskih ur je deževalo kot iz »škafar«. Ali bo vse padlo v vodo? Ne! Cetrtek je bil takšen, kot si ga lahko za miting, kot je tudi »Skokov memorial«, samo želimo. Vreme je bilo sončno, ne pretoplo, mirno, lahko bi rekli skoraj idealno za lepe boje in dobre rezultate.

Stadion je bil že dobre pol ure pred uradnim začetkom tekmovanja poln. Okoli velike zelene preproge obdane z rdečim tartanskim vencem, so na vitkih drogovih plapolale zastave držav, katerih atleti so prišli v Celje. Nekaj zastav

je bilo sicer odveč, vendar to ni bilo nič hudega. Prireditelj sta začela Janez Lenasi, direktor letošnjega pokrovitelja Kovinotehne — Tehnomicator ter predsednik AD Kladivar Berni Strmčnik. Mladi so ponesli cvetje na tribuno in ga izročili sorodnikom pokojnega Ferda Skoka, gostom in delegacijam iz pobratenih mest Siska, Ču-prije, Doboja in Titovega Velesa. Med gosti je bil

Na tribuni so se tudi tokrat zbrali številni gostje, za katere bi lahko rekli, da so stalni obiskovalci ene najboljših športnih prireditev v Celju. V prvi vrsti levo je podpredsednik zveznega izvršnega sveta ing. Andrej Marinc, ob njem pa predsednik skupščine občine Celje Jože Marolt.

tudi stalni obiskovalec »Skokovih memorialov« podpredsednik zveznega izvršnega sveta skupščine SFRJ ing. Andrej Marinc.

Prvi tek je bil na 400 m ovire, kjer je še posebna pozornost veljala nastopu domače nove zvezde in državnega rekorderja devetnajstletnega Roka Kopitarja (o njem objavljamo fotoreportažo na športni strani). Tekel je solidno ter v močni konkurenci zlasti ameriških atletov zasedel tretje mesto s časom 51,16 (malenkost za državnim rekordom!) in to za lanskim zmagovalcem Kingom ter Salanderjem iz ZRN.

hodnem dvoboju reprezentanc ZDA — SZ na 200 m!!!) z odličnim časom 10,28 pred lanskim zmagovalcem rojakom Welsom, odličnim tretjim američanom Ridickom, četrtim Američanom Collinsom ter našim Zaričem, ki je s časom 10,62 dosegel nov državni rekord merjen električno. Bil je to tek, ki bo še dolgo ostal v spominu. Zmagovalec pa je tekel tako, da je dajal videz človeka, ki ni uporabil niti 80% moči. Pokal in umetniška slika sta tako ponovno odjadrala preko »luž« v daljnjo Ameriko.

Bilo je še več zanimivih bojev in solidnih rezulta-

Osrednja pozornost je veljala memorialni disciplini teku na 100 metrov, kjer je med drugim nastopil in tudi kasneje zmagal edini atlet na svetu, ki je najkrajšo progo pretekel že petkrat pod magično mejo desetih sekund ali natančneje 9,9!!! V finalu se je resnično zbralo šest odličnih atletov, štirje iz ZDA ter po eden iz Avstrije in Jugoslavije. Zmagal je Williams (prvi na pred-

tov, mi pa bomo omerili samo nekatere vidnejše uvrstitve domačih tekmovalcev. V skoku v višino pri ženskah je zmagala v odsotnosti Hrepevnikove domačinka Stanka Prezelj, ki je preskočila 181 cm. Več kot samo dober rezultat! Mičo Mijač je bil tretji v metu diska s solidnim rezultatom 53,53. Vse kaže, da si je po daljšem času Mijač ponovno opomogel (stalne poškodbe) in da bo letos spet oblekel dres z državnim grbom, saj je trenutno drugi tekmovalec za Miličem. Peta mesta so osvojili Kopitarjeva v teku na 100 m ovire, Čop v skoku v višino in Bunderla v teku na 1500 m. Pote-kova je bila četrta v teku na 400 m. Delno je razočaral Liseč, ki je bil v dokaj poprečni zasedbi teka na 5000 m šele peti, pri tem pa sta ga premagala kar dva domača atleta. Nastopili so tudi mladinci v teku na 1000 m, kjer je zmagal Cmok pred Juterškom, Blažičem, Žičkarjem, Stan-tetom in Jeromlom, vsi Kladivar.

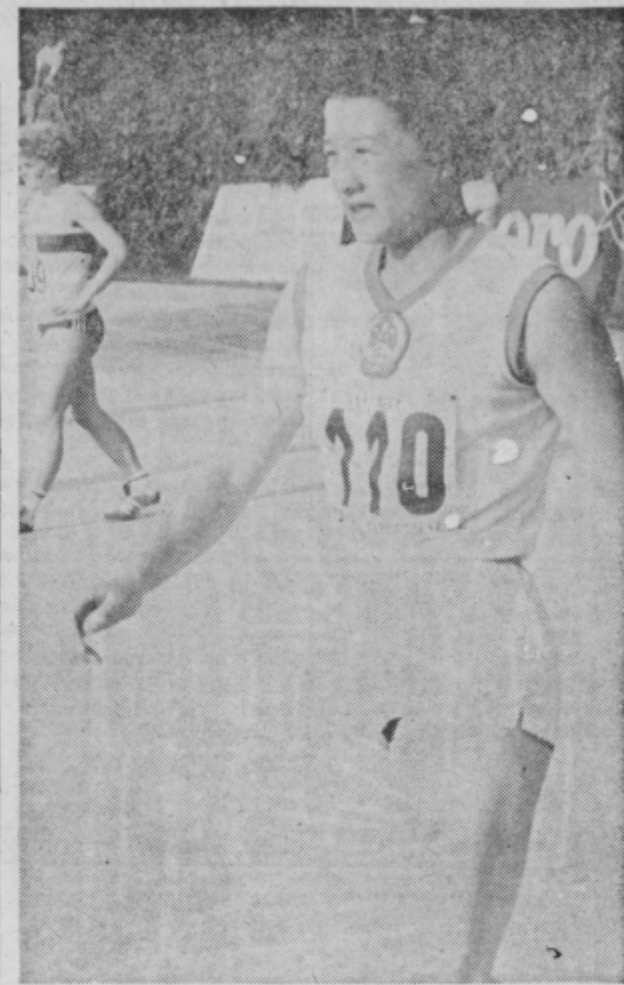
XXIII. Skokov memorial je končan. Res je, da je bil izboljšan samo en državni rekord in pa en rekord stadiona ter da niso prišli vsi najavljeni atleti, vendar je kljub temu bil to pravi praznik za Celje, Celjane in še posebej športnike. Organizator je opravil ogromno delo in to zelo uspešno. Zato si zasluži skupaj z vsemi službami še posebno priznanje.

Nima vsak možnosti v dobri uri in pol videti na delu toliko odličnih atletov, kot so jih imeli zadnji četrtlet Celjani. Robinson, King, Mc Lean, Glans (do lani svetovni rekorder na 3000 m ovire), Williams, Ridick, Feurebach, Käfer, Savič, Alebič, Kopitar...

Enostavno povedano: bilo je lepo!

Organizatorju. Iskrena hvala!

Tekst: TONE VRABL
Foto: TONE TAVCAR

Na letošnjem »Skokovem memorialu« so prvič nastopili tudi gostje iz daljne Kitajske ter dokazali, da so večji tudi v tej športni panogi. Tako je njihova tekmovalka Pa Tsien Hua bila druga v teku na 100 m ovire z zelo solidnim rezultatom 13,92 za zmagovalko Lidijo Guševu iz Bolgarije (13,37).

Na zmagovalnem odru: Williams s priznanji za prvo mesto v teku na 100 m, ob njem drugi in to lanski zmagovalec Wells. Priznanja sta izročila eden najboljših jugoslovanskih atletov vseh časov Stanko Loriger in žena pokojnega atleta Milka Skok.

Formalna otvoritev nove restavracije »Pri mostu« je bila v okviru prireditve za praznik celjske občine in dan vstaje slovenskega naroda, dejanska, resnična pa bo v ponedeljek, 31. tega meseca.

Torej, čez štiri dni zares!

Domače, prijetno...

Celje je z novo restavracijo veliko pridobilo. Zaradi lokacije, ureditve, prostorske razporeditve in vsega tistega, kar bodo v njej nudili gostom. Gre za nekaj novega, gre za nove pobude, gre za tisto, kar lahko goste samo prijetno preseneti in jih zaradi vsega tega znova in znova vrača v ta prostor.

gostov. To ni malo. To je celo veliko. Toda, navzlic temu gneče ne bo. Tudi čakanja na postrežbo ne. Kolektiv je temu primerno velik. Sicer pa mlad. V glavnem so tisti delavci, ki so komaj ali pred kratkim končali strokovno šolanje. Zdaj prihajajo v prakso polni znanja. Pripravljeni in izsolani, da opravijo svojo nalogo tako, kot se spodobi.

Da, prostori. Projektant jih je zasnoval tako, da je mogoče iz enega dobiti dva, tretji pa je tako že ločen. S pomočjo premičnih vrat. Velikost se torej razbija na tri dele. Povsem ločene, če je treba. To je pomembno zaradi poslovnih ali drugačnih razgovorov, sestankov, seminarjev in podobnih srečanj.

ne organizacije, Emila Santla.

Restavracija »Pri mostu« bo v poletnem času odprta od 7. do 22. ure. Ob nedeljah bo zaenkrat zaprta. V času zimске sezone, se pravi od 1. oktobra dalje pa bo ob petkih in sobotah, ob koncu tedna, odprta do 24. ure. To bosta tudi dneva ali boljše rečeno večera, ko bodo v restavraciji posredovali lahko, umirjeno glasbo. Harmonij. Ob tej glasbi tudi domače specialitete, vendar vsak teden različne.

Široka ponudba

Restavracija bo nudila jedila po zmernih cenah. Pomembne so možnosti za zaključene družbe. Prostore la-

GOSTINSKO PODJETJE CELJE — TOZD MAJOLKA

RESTAVRACIJA „PRI MOSTU“

NOVO, PRIJETNO, DOMAČE — VELIK IZBOR JEDI — DOSTI PROSTORA

Rad se vračam tja, kjer si se prijetno počutil, kjer so te lepo sprejeli, dobro postregli...

Nova restavracija »Pri mostu« je našla in uredila svoje prostore v pritličju poslopja Razvojnega centra, ob Ulici XIV. divizije, torej tik pred mostom, ki pelje čez Savinjo.

Lep prostor, v lepem poslopju.

In ureditev? Takšna, da privabi. V njej prevladuje les. To pa pomeni, da je v gostinskih oziroma restavracijskih prostorih prijetno, domače, toplo...

Veliki so ti prostori, saj je v njih okoli miz razporejenih kar dvesto stolov! Stodvajset jih je zunaj, na terasi. Naenkrat lahko tako sedi 320

Upravlja »Majolka«

Prva so že napovedana in še preden so novo restavracijo sploh odprli, so že sprejeli prve rezervacije. Dober glas!

Novo restavracijo »Pri mostu« je uredil in seveda financiral kolektiv Gostinskega podjetja Celje, v upravljanju pa jo ima Temeljna organizacija združenega dela »Majolka«. Poslovodkinja nove enote je Frida Terbovc, šef kuhinje pa Boris Mavec. In če boste iskali z novo restavracijo telefonsko zvezo, potem zavrtite naslednje številke: 27-306. Če pa boste zavrteli 24-806, boste dobili telefonsko zvezo s sedežem temeljne organizacije. Ta številka vam odpre telefonsko pot tudi do direktorja temelj-

hko namreč pregradijo. Ločijo med seboj.

Tu bo moč dobiti toplo malico. Priložnostno ali se nanje abonirati, naročiti. Na jedilniku bosta vselej po dve. Torej, tudi v tem izbira. In cena? Primerna za sleherni žep!

Torej, nove možnosti za družbeno prehrano.

Priprava jedi pred gosti

Lepa navada, ki je ljudem všeč. Priprava jedi kar pri mizi. Torej, v restavraciji tudi mini kuhinja.

Prijetno je gledati, kako nastaja naročena jed. Apetit je potem večji. In po takšnem naročilu in pripravi na-

ročene hrane pri mizi, se pri-
leže tudi kozarček vina.

Jedi po izbiri. Potem tudi pijača.

Pijačo bo moč naročiti le pri mizah. Pri točilnem pul-
tu ne bodo stregli pijače.

Hitra priprava

V snack baru bodo jedi hitro pripravili. In ne samo tople. Tudi hladne se bodo ponujale. Marinade, vse vrste solat od francoske, posebna z jajčkom in podobno. Pripravljene bodo tudi domače juhe: kurja, fižolova kmečka, goveja z rezanci in še in še. Prav tako gotove jedi: vampa, kmečki golaž, svinjska pečenka, pečen piščanec, govedina v juhi. Kaj bi še naštevati...

Tudi jedi na žaru. Razumljivo. Pleskavica v lepini, jetra in piščanec po ptujsko, jetrne rezine z jajcem, perutninska jetra z gobami.

Požirate sline?

Hišne specialitete

To pa še ni vse. Še daleč ne. Kulinarčni repertoar je velik, pester. Tudi kar tiče tako imenovanih hišnih specialitet. Lahko boste naročili čokoladno torto, omlete vseh vrst, in potem hladne specialitete kot so domača šunka, narodna plošča, srbski krožnik, plošča »Cuprija« za dve osebi, juhe in tople predjede in še marsikaj in še veliko drugega.

Branje jedilnih listov bo zahtevalo svoj čas.

Odveč pripomba. Za prilogo k vsaki jedi bodo tudi solate.

Tudi enolončnice

O sladica je že tekla beseda. Čokoladni torti in omletom se bodo pridružili tudi sadni zavitki, Palačinke. Ledena kava. Mešane pijače.

Saj jih poznate in radi segate po njih, ker pomenijo spremembo. Prijetno spre-
membo in dopolnitev.

Tudi v restavraciji »Pri mostu« jih boste dobili. Pripravljene bodo vsak dan. Po dve in celo več. Naj vam zaupam, katere? No, tudi vinski golaž s krompirjem. In še dosti drugih, okusnih, dobrih, dišečih.

Skuhalj bodo staro in priznano slovensko enolončnico s kislim zeljem in ješprenjem. Kaj pa grahova juha z mesom in zelenjavo? Vseč vam bo. Tudi po druge boste radi hodili semkaj in se potem vračali, ker vam bodo všeč in ker boste zadovoljni tudi s ceno. Tudi s ceno, saj ne bo visoka. Dopustna za vsakogar, za sleherni žep. Enolončnice bodo že od 22 do 30 dinarjev.

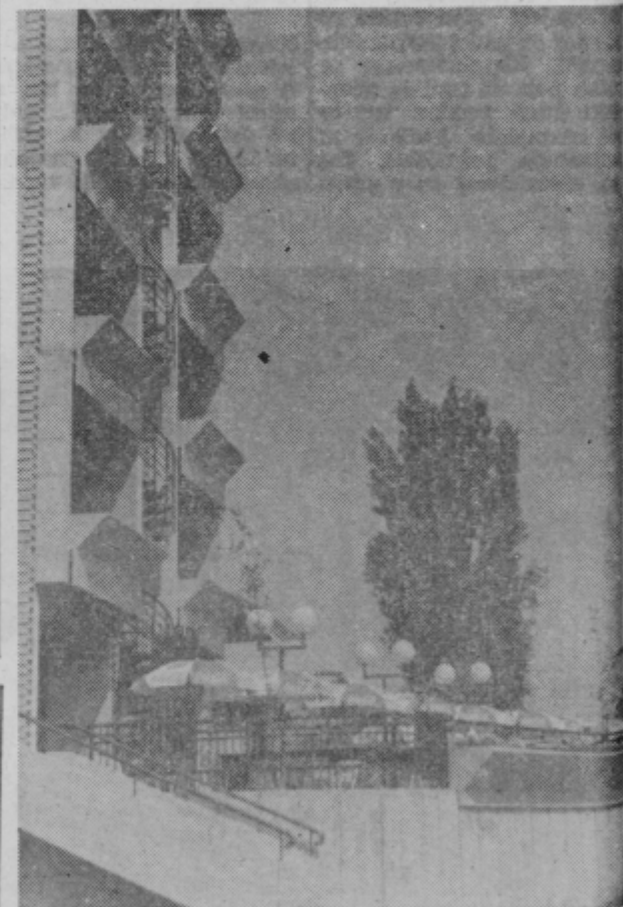
Restavracija »Pri mostu«

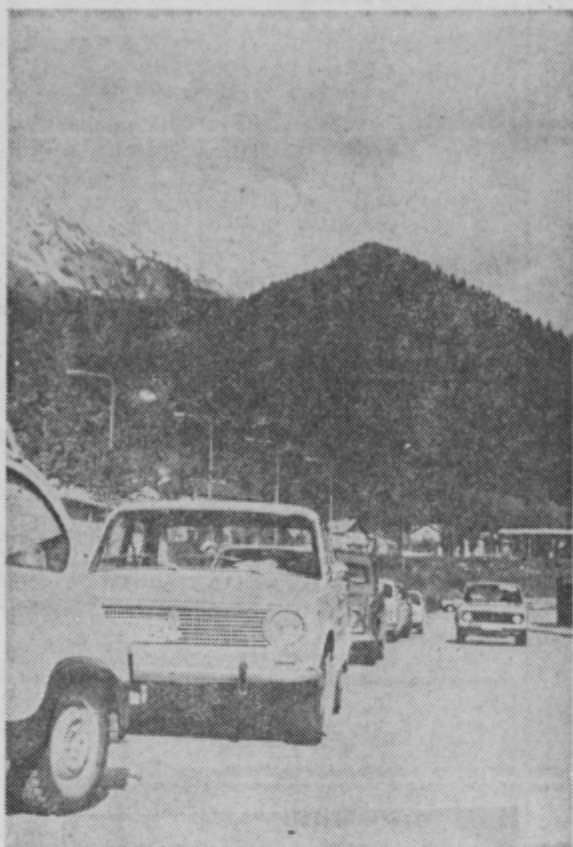
Takšna bo torej restavracija »Pri mostu«. Prijetna, domača, vabljiva. Prava celjska.

Na vogalu visokega poslopja Razvojnega centra. S pogledom na Stari grad in Savinjo. Ob južnih celjskih vr-
tih. Na vsak način pa ponos celotnega kolektiva. Zato tudi njegova velika odgovornost, da bo izpolnil pričakovanja.

Restavracija »Pri mostu« je ena od osemindvajsetih enot Gostinskega podjetja, na vsak način pa najmlajša s tem mozaiku. Na vsak način tista, ki hoče upravičiti svoj nastanek, vložena sredstva skratka svoj obstoj. Prav tako dobro ime, ki se poraja že na začetku.

Kot rečeno, bo restavracija »Pri mostu« poslovala v okviru temeljne organizacije združenega dela »Majolka« Gostinskega podjetja Celje poleg te temeljne organizacije združuje še naslednje: Na-na, Ojstrica in Savinja. Slednja ima svoj sedež v Ljubljani.

Motorno vozilo je treba zavarovati

zavarovalna skupnost triglav

OBMOČNA SKUPNOST CELJE

Predstavnštva: Velenje, Zalec, Laško, Smarje pri Jelšah, Sentjur, Slovenske Konjice

ZAVAROVANJE JE PRIHRANEK

Ze v prejšnji številki Novega tednika smo dokaj obširno spregovorili o Zavarovalni skupnosti Triglav, območna skupnost Celje, vendar je njihova materija tako obširna, da bi jo lahko še in še obdelovali. Tokrat objavljamo še en zapis o njihovem delu, žal pa tudi z njim ne bomo uspeli povedati vsega tistega, kar delajo in pokrivajo.

Socialistično zavarovalstvo je pred tremi leti proslavilo svojo tridesetletnico, kar pomeni že lepo tradicijo. Tako kot v celotnem družbenem življenju je bilo v preteklem obdobju mnogo sprememb. Leta 1976 je prišlo do skupnega zasedanja zborov zavarovalnih skupnosti Sava in Maribor, na katerem je bila ustanovljena zavarovalna skupnost Triglav. Spremembe so občutne, saj temeljijo na uveljavljanju novih družbeno ekonomskih odnosov v zavarovalstvu. Na območju ni bilo z izjemo enajstčlanske delegacije območnega sveta nobenega upravljanja s strani zavarovancev in zavarovalni delavci niso imeli samostojne delovne skupnosti.

V preteklih letih je bilo na zborih občanov v krajevnih skupnostih, na zborih delavcev v temeljnih organizacijah združenega dela in ostalih družbeno pravnih osebah izvoljenih več kot 1000 delegatov za občinske konference. Konference so se odločile, da so oblikovali po delegatskem sistemu na območju skupnosti Celje, Laško, Mozirje, Slovenske Konjice, Sentjur, Smarje, Velenje in Zalec. skupne temeljne samoupravne skupnosti na podlagi solidarnosti in vzajemnosti medsebojno povezanih in dohodkovno soodvisnih zavarovancev.

V zborih industrijske, kmetijske, prometne temeljne rizične skupnosti, skupnosti komunalnih in družbenih dejavnosti ter skupnosti osebnih zavarovanj deluje 100 delegatov. Ti so se na svojih zborih odločili organizirati območno skupnost Celje. 25-članski zbor delegatov temeljnih rizičnih skupnosti odloča med drugim o organizaciji in poslovanju v zvezi z zavarovalnimi opravili na območju ter o stroških tega poslovanja.

Po odločitvah delegatov postopoma oblikujejo novo poslovno organizacijo delovne skupnosti, presek stanja pa pomeni naslednje: v zavarovance najpomembnejšem, v sektorju za izvajanje zavarovanj opravlja dela in naloge 182 zavarovalnih delavcev, od tega 83 zastopnikov in 15 delavcev v predstavnih, katera imajo v vseh občinskih središčih. Ostali delajo v posebnih oddelkih.

Sicer pa je tako: vedno so pripravljeni dati informacijo o tem, kaj zanima občana. Da bi njihovo delo še bolj približali občanom, bomo z njimi v septembru in oktobru pripravili tudi še dve živi oddaji v celjskem radiu. Da bi se njihovi strokovnjaki lahko dobro pripravili na to oddajo, je možno vsa vprašanja že prej poslati na uredništvo Novega tednika in Radia Celje, od koder jih bomo posredovali delavcem pri območni zavarovalni skupnosti Triglav v Celju.

Zdaj pa še nekaj podatkov o tem, kako je z zavarovalnimi sredstvi in vsem tistim, kar sodi zaven.

Zavarovalna sredstva

V lanskem poslovanju je prišlo do bistvenega premika stanja in virov zavarovalnih sredstev. Ta sredstva so se povečala indeksno 172 ali vred-

nostno za 212,5 milijona dinarjev, od 294 na 507 milijonov. To je dejanska decentralizacija sredstev, katera se sedaj obračajo v območju, kjer so bila oblikovana. Kljub temu, da zaradi neusposobljenosti se ne delujemo natančno po dogovorjenih pravilih o nagananju, nam je vendarle uspelo do kraja leta 1977 naložiti razpoložljiva sredstva v skupnem znesku 94,7 mil. dinarjev.

Zaradi preglednejše ocene glede naložb pri zavarovancih, podajamo pregled vseh naloženih sredstev po občinah območja:

občina	TP	VR	MR	skupaj
Celje	21,5	62,84	15,7	100,04
Laško	5	6,5	4,8	16,3
Sl. Konjice	4	7,38	5,6	16,98
Mozirje	—	3,5	2,56	6,06
Sentjur	3	5,08	—	8,08
Smarje	0,7	5,38	5,3	11,39
Velenje	6,28	13,53	29,6	49,41
Zalec	8,95	11,28	7,23	27,46
Skupaj	49,43	115,49	70,79	235,72

Ker so bile v preteklosti nekatere naložbe vezane samo v bankah, brez znanega koristnika, so pod občino Celje zajeta tudi sredstva, katera koristijo zavarovanci ostalih občin z izjemo velenjske.

Da bi bila primerjava popolnejša še pregled premij po občinah v razmerju do naloženih zavarovalnih sredstev. Delež premije velja za leto 1977.

	zavarovalna premija	naložbe	vse v 000
Celje	124.408	42,6 %	100.040
Laško	12.278	4,2 %	16.300
Mozirje	14.904	5,1 %	6.060
Sl. Konjice	18.965	6,5 %	16.980
Sentjur	12.303	4,2 %	8.089
Smarje	17.563	6,0 %	11.390
Velenje	56.708	19,4 %	49.410
Zalec	34.776	11,9 %	27.460
Skupaj	291.905	100 %	235.720

Glede na to, da do oktobra preteklega leta nismo bili seznanjeni o stanju naloženih sredstev, razmerja vsaj na večjih območjih niso porušena, tako da bi že lahko v tem letu s povečanimi deleži pri občinah Mozirje, Sentjur, Smarje zagotovili skoraj popolno skladnost med deleži produkcije ter naloženimi prostimi zavarovalnimi sredstvi po posameznih občinah.

Poleg že navedenih 235.720.000 din vročenih sredstev za zavarovance celjske območne skupnosti, so po posameznih bankah in v korist ostalih zavarovancev združena že naslednja sredstva:

v KB Maribor — 12.110.000.—
v KB Koper — 4.900.000.—
v BB Ljubljana — 3.500.000.—
v KB Trbovlje — 800.000.—

Skupno 21.310.000.—

Med upravljalci je bilo nekaj pripomb glede razporeditve sredstev po bankah. Ob tem moramo poudariti, da o banki odločajo zavarovanci, razen v minulem obdobju, ko se je o naložbah odločalo centralizirano. Sedanje stanje je naslednje: vseh vezanih sredstev tehnične premije, varnostne rezerve in matematične rezerve je skupno 257.030.000 din. Po bankah pa je njihova porazdelitev:

Združena Ljubljanska banka	160.610.000.—	62 %
temeljna banka Celje	49.460.000.—	19 %
temeljna banka Maribor	12.110.000.—	4,7 %
temeljna banka Koper	4.900.000.—	2 %
temeljna banka Trbovlje	800.000.—	0,3 %
Jugobanka Ljubljana	16.000.000.—	6 %
Beogradska banka Ljubljana	13.150.000.—	5 %

Skupno 257.030.000.— 100 %

Iz opisanega je razvidno, da je bilo opravljeno dokaj obsežno delo, manjkajoče pa moramo izpolniti še v tem letu. Prvo leto prakse in izkušnje delovanja po novem pa že kaže na določena razmišljanja o nekaterih spremembah, ki izhajajo iz notranjih potreb, nekaj pa je tudi vsiljevanj od zunaj.

V hiši se že kaže potreba po določenih spremembah v organizaciji poslovanja v sektorju za izvajanje zavarovanj. Gre za oblikovanje nove organizacijske enote — oddelka za avtomobilsko zavarovanje, ter za prenos poslov oddelka za razvoj zavarovanja, plan, analize in statistiko iz sektorja financ, računovodstva in informatike v sektor za izvajanje zavarovanj. Na novo se tudi oblikuje področje del in nalog službe za zavarovalno-pravne zadeve.

Vodstvo družbenopolitičnih organizacij območja, na katerem delujemo, izvršilni odbor območne skupnosti in zbor delegatov temeljnih rizičnih skupnosti ugotavljajo naslednje:

Izhajajoč iz določil samoupravnega sporazuma o konstituiranju in oblikovanju medsebojnih razmerij zavarovancev združenih v Zavarovalni skupnosti Triglav smo vrsto opravil prevzeli na območni skupnosti. Prenos pristojnosti je s Samoupravnim sporazumom dogovorjen, najtežje in najodgovornejše: uresničevanje samoupravljanja zavarovancev pa terja dosti več od tistega, kar nam uspeva.

Tudi v zavarovalstvu se začneja delegatski sistem v TOZD in drugih družbeno pravnih osebah ter krajevnih skupnostih. Zborom delavcev in zborom zavarovancev v krajevnih skupnostih so delegati konferenc v okviru posamezne rizične skupnosti na območju občine odgovorni za svoje delo. Ker pa spada naša območna skupnost med največje, saj zajema obseg 8 občin, nismo dovolj organizirani in tudi ne usposobljeni, da bi našo aktivnost prenesli v osnovne enote. Posebno ne sedaj, ko vstopamo v težje, v uresničevanja vsebine temeljnih aktov zavarovalne skupnosti.

Družbeni značaj v zavarovalni skupnosti združenega dela dohodka terja stalno krepitev in razvoj socialistične vzajemnosti in solidarnosti pri upravljanju z družbenimi sredstvi v zavarovalni skupnosti. Obenem moramo krepiti razvoj takšnih medsebojnih pravic, dolžnosti in obveznosti, ki povečujejo dejavnosti, katere krepijo preventivno in represivno aktivnost. Le dobra obveščenost in usposobljenost zavarovancev ter njihovih delegatov jamči večjo učinkovitost uresničevanja samoupravljanja. Za izvajanje ljudske obrambe in družbene samozaščite je potrebno že v okviru zakonitih predpisov in smernic narediti mnogo več, kot je storjenega, celoten sistem ukrepov pa še izpopolniti.

M

OGLASI

PRODAM

SPACKA, letnik 1975 oktober, ugodno prodam. Lanišnik Rudi, Loke 8, Tabor.

600-LITRSKI sod, lahki vprežni voz, nosilnost do 1000 kg, novo težko leseno brano, novo dvodelno okno, tri rolete, koster 120 x 90 cm, prodam. Anton Koštomaj, Ljubecna 27, Skofja vas.

VW, neregistriran, v voznem stanju, ugodno prodam. Ilvoča 15, Vojnik.

GS CLUB, letnik 74, prodam. Dušan Ribezl, Cesta II. grupe odredov 21 (Ostrožno), tel. 28-459.

SPALNICO, ugodno prodam. Hribenik, Veselova 8, Celje.

ZEMLJSKO parcelo 1460 kv. m, s staro hišo in gradbenim dovoljenjem, prodam. Informacije: Lokrovec, št. 7, Celje, vsak dan.

ELEKTRICNO kitaro »Melodija«, prodam za 1.500 din. Ivan Pišek, Marija Reka 27, Prebold.

AVTOKAMP prikolico, prodam takoj. Informacije od 6. do 14. ure po tel. 831-335 Velenje.

MOTRCEK pony expres zelo malo rabljen, šivalni stroj Bagat — skoraj nov, garderobno steno za predsobo in omarico za čevlje, prodam. Vprašati pri Štefci Velenšek, Mariborska 21, Celje.

VINOGRAD, opuščen, delno na novo rigoliran z dovoljenjem za gradnjo zidanice, v bližini Rogaske Slatine, prodam. Vprašati po tel. 23-065, Celje.

SKODO, deluxe, letnik 73, ugodno prodam. Cena po dogovoru. Milan Koštomaj, Zadobrova 110, Skofja vas.

AMI 8 break, 71, odlično ohranjen, cena 22.000 naprodaj. Hočevar, Teharska cesta 86.

15 COL kolesa, komplet material za gumi voz, prodam. Grobelšek, Teharska cesta 53, Celje.

NOVO stanovanjsko hišo, primereno za takojšnjo vsetitev v središče Vojnika, prodam. Informacije dobite pri Kokočevnik Ivanki, Vitanje 106.

VINOGRAD z zidnico, na lepi sončni legi, v okolici Vojnika, prodam. Leber Jože, Orlova vas 24, 63314 Braslovce.

PARCELO s hišno številko, blizu Ljubnega, na idiličnem kraju, prodam. Informacije od 7. do 12. ure na ime Golob Franc, Keramika Gorenje, tel. 881-630.

TRAKTOR Ferguson 35, prodam. Koštomaj Stane, Zepina 13, Skofja vas.

OBRTNIKI — podjetja, ugodno na prodaj večje gospodarske poslovanje v bližini Celja, primereno za obrtno dejavnost raznih proizvodov. Informacije Gaber Julijana, Leskovec 6, v bližini Šole Ljubecna.

ZASTAVO 750, letnik 70, prodam na kredit. Informacije po tel.: 26-634 od 6. do 14. ure.

AMI 8 break, letnik 73, neregistriran, ugodno prodam. Tudi na ček. Teharje 25.

AMI 8 break, letnik 74, prodam za 3 milijone. Vprašati po tel.: 722-075.

HISO, z nekaj zemljo, primereno za upokojenca ali vikend, voda in elektrika v hiši, ob cesti Motnik—Spitalič, prodam. Informacije pri Slapov Hruševka 4, Laze v Tuhinju.

PIANINO, dobro ohranjen, znamke Scholze, prodam. Informacije po tel. 22-716.

ZASTAVO 750 luxe, letnik 75, odlično ohranjeno, registrirano do

»Zdravstveni center Celje«

n u j n o potrebuje za svoje delavce

stanovanja, garsonjere, sobe

Kdor nam lahko pomaga, naj to sporoči pismeno ali po telefonu (št. 22-222 ali 21-521 int. 218) referentu za stanovanjske zadeve Zdravstvenega centra Celje, Oblakova 5.

IMP TOZD DVGALO Ljubljana, Smoletova 18

objavlja naslednja prosta dela in delovne naloge:

montaža in servisiranje dvigal

Pogoji: tehniki elektro oziroma strojne smeri ali elektromehaniki, lahko tudi začetniki

več učnih mest za izučitev poklica elektromehanik

nastop je možen takoj ali po dogovoru

OD in poskusno delo po pravilniku TOZD.

Pismene prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev sprejema kadrovska splošni sektor Ljubljana, Smoletova 18 v 15 dneh od dneva objave.

OBČINSKA IZOBRAŽEVALNA SKUPNOST CELJE

razpisuje za šolsko leto 1978/79

KADROVSKE ŠTIPENDIJE

za študij na pedagoški akademiji naslednjih smeri:

matematika — fizika 3 štipendije

— tehnična vzgoja 3 štipendije

Prijavi za štipendiranje (obrazec DZS 1,65) je treba priložiti:

— overjen prepis ali fotokopijo letnega spričevala šolskega leta 1977/78 in spričevalo o zaključnem izpitu,

— potrdilo skupščine občine o premoženjskem stanju in številu družinskih članov,

— mnenje šole oziroma organizacije ZSMS ali ZKS

Rok za prijavo je 15. avgust 1978.

februarja 79, prodam. Janše Sla-

vica, Prebold 65.

ZASTAVO 750, letnik 72, prodam. Ročan, Brode Vransko.

PRINC 1200, neregistriran, ugodno prodam. Ogled vsak dan popoldne, Cizej Janko, Orlova vas 13, Braslovce.

TELICO, brejlo 8 mesecev ali kravo molznico — dobro, sivorjavo, prodam. Cvild Franc, Hramse 23, Dobrna.

KOBILO, staro 7 let in stroj za strešno opeko topešfolc, prodam. Rečica 26, Laško.

TRAKTOR zeter 25 KS, prodam. Martin Cater, Slatina 12, 63232 Ponikva.

FIAT 750, letnik 72, prevoženih 48.000 km, prodam. Boris Miklavc Grize 25.

TELICO 250 kg, prodam. Zagrušev Ivan, Zavrh 38, Dobrna.

ZIDALNO parcelo, z lokacijskim dovoljenjem v Strmecu pri Vojniku prodam. Kolar Miran, Ivenca 5, Vojnik.

DZU BOKS — glasbeni avtomat ameriške izdelave, dobro ohranjen, prodam. Informacije 063 710-462.

RABLJEN ruš in kritino, gospodarskega poslopja 11 x 8 m, prodam. Informacije 063 710-462.

SPALNICO s starafijo vložki, kombinirano omaro, kavč, dva fotelja in komodo, prodam po ugodni ceni. Ogled vsak dan popoldne, Stanko Godec, Teharje, Slatice 17, Tel. 28-078.

OSEBNI avto fiat 750, dobro ohranjen, trajnogorečo peč EMO, kuhinjsko omaro in magnetofon grundig, prodam po ugodni ceni. Krivonog Lenart, Gornje Trnovlje 21, p. Skofja vas.

FICKA, letnik 73, ugodno prodam. Ogled od 18. do 19. ure. Blatnik, Oblakova 26, Celje.

NSU 1000, letnik 72, spredaj karaboliniran, prodam. Ogled možen vsak dan v Galiciji 13 a (pri Zadrženem domu).

PARCELO, primereno za gradnjo vikenda, cena 29 din po kv. m, prodam. Verbič Jože, Dramlje 37 A.

NOVO hišo na deželi do podstrehe, prodam. Sifra »Na deželi«.

JOGI vložek 200 x 90, ter TV mizico prodam. Moderndorfer, Saranovičeva ulica 4, Celje.

MLADO kravo, 5 mesecev brejlo, prodam. Marzidovšek Franc, Gorčica 1, Sentjur.

50 l pristnega domačega vina, prodam po ugodni ceni. Ogrs Marijana, Podvin 3 a, Polzela.

DVA kavča, s fotelji, omaro in mizo ter plinsko peč, ugodno prodam. Angelović Bojan, Slaticeva 1, Celje.

TOMOS avtomatik 3, tovarniško nov, prodam za 5.000 din. Kovač Franc, Lahnshek 2 a, Laško. Tel. 730-940.

SIMCO 1000 GLS, starejši letnik, odlično ohranjeno, registrirano do maja 79, ugodno prodam. Informacije popoldne po tel. 28-797.

KUPIM

GRADBENO parcelo, do 5 km iz Celja, kupim. Milan Levec, Začet 19.

BETONSKI mešalec, kupim. Ponudbe s ceno Strupch, Celje, Strma pot 12.

STANOVANJA

MIREN, pošten fant išče sobo v Celju, po možnosti s posebnim vvhodom. Po dogovoru plačam naprej. Sifra »Solidens«.

DVEMA dekletoma, oddamo sobo, možnost kuhanja in uporaba kopalnice. Pod »Avgusta«.

MLAD par išče garsonjere v Celju. Ponudbe pod šifro »Gotovina«.

V BLIZINI Lohišnice oddam opremljeno sobo intelektualcu, eventualno tudi garažo. Ponudbe pod »Avgusta«.

SPREJMEM moškega za sestanovanje, ali študenta. Tel. 27-319.

MLADA zakonca, želita najeti sobo, stanovanje ali hišo. Eventualno tudi kupiti na posojilo. Sifra »Jesens«.

GARSONJERO, nujno potrebujem, ali večjo sobo s posebnim vvhodom in souporabo kopalnice, po možnosti center ali Otok. Plačam naprej. Ponudbe pod »Studenta«.

NEOPREMLJENO garsonjere ali sobo s kopalnico iščem. Ponudbe pod šifro »Nujno«.

NUJNO iščem sobo s posebnim vvhodom v centru mesta ali na Ljubljanski cesti. Ponudbe pod »Službenka«.

ZAPOSILITEV

BRIVSKO-FRIZERSKA pomočnica, mlajša, pridna in poštena išče zaposlitev. Marija Felician, Ločica 48, 6335 Vransko.

PISARNISKO delo, sprejem v popoldanskem času. Ponudbe pod »Cimprej«.

STIRIURNO zaposlitev s prvim septembrom, sprejem. Gostinstvo ne pride v poštev. V ambulanti ali pisarni (čistilka). Ponudbe pod »Zaposlitev«.

RAZNO

POUGIJEM francoščino, italijanščino in španščino. Prof. Zvone Koren, Kersnikova 8, Celje.

ISCEM varstvo za 9 mesecev starca otroka od 15. septembra. Plačilo po dogovoru. Naslov: Hirsman, Na otoku 2, Celje.

15. JULIJA sem v Celju na poti od bolnišnice do Glazije izgubil očala. Najditelj dobi nagrado. Reman, Celje, Vrnčeva 1.

ISCEM osebo za nego starejše ženske na Kozjanskem. Vse po dogovoru. Ponudbe poslati na upravo lista pod šifro »Zaposlitev«.

Dijaški domovi Celje

TOZD Dom Vere Šlandrove Ulica 29. novembra 16

razpisuje prosta dela in naloge

KUHINJSKE POMOČNICE

Za dela se zahteva dokončana osemletka. Delo se združuje za določen čas.

Vloge je treba poslati na gornji naslov — razpis velja do zasedbe.

GOSTINSKO PODJETJE CELJE

objavlja prosta dela in naloge

VODJE STREŽBE

— za nov lokal v Čuprijski ulici — v TOZD »Majolka«

Pogoj: končana hotelska šola ali VKV natakar s 5-letnimi delovnimi izkušnjami, poskusno delo 3 mesece

Ob nedeljah delovna enota ne obratuje!

Kandidati naj predložijo pismene vloge z dokazili o izobrazbi na naslov:

Gostinsko podjetje Celje — splošno kadrovske sektor, Stanetova 27.

stop

revija za radio, tv, film in zabavno glasbo

»POLZELA« tovarna nogavic, Polzela

Delovna skupnost skupnih služb

Komisija za medsebojna razmerja

objavlja oglas prostih del oziroma nalog

1. ORGANIZATOR — PROGRAMER za AOP 2. PROGRAMER za AOP

Poleg splošnih naj kandidati izpolnjujejo še naslednje pogoje:

pod 1.: da imajo visoko ali višjo izobrazbo, najmanj 2 leti delovnih izkušenj na področju delovnih nalog organizatorja AOP z znanjem programiranja vsaj v enem programskem jeziku in pasivno znanje angleščine ali nemščine

pod 2.: da imajo višjo ali srednjo šolsko izobrazbo, eno leto delovnih izkušenj na področju programiranja za AOP, znanje programskih jezikov COBOL in RPG ali ASSEMBLER in pasivno znanje angleškega ali nemškega jezika

V obeh primerih je določeno trimesečno poskusno delo.

Kandidati naj pošljejo pismene prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev v 15 dneh po objavi na naslov »Polzela« tovarna nogavic, Polzela ali pa osebno prinesejo v kadrovske službo.

kava merx · kava

okus · aroma · kvaliteta

KRONIKA

KINO

KINO UNION:
27. 7. ameriški barvni film **POL CARSI NE ODPUSČA**.
28. 7. francoski barvni film **BITKA ZA ALZACIJO IN LORENO**.
29. 7. ameriški barvni film **USODNA DIRKA**.
30. 7. jugoslovanski barvni film **PA SE TO!**.
31. 7. do 2. 8. japonski barvni film **BLISČ IN SENCE MLADOSTI**.

KINO METROPOL:
do 28. 7. ob 16. in 18. uri angleški barvni film **DEČEK TRINI IN ZAPATA**.
Ob 20. uri italijanski barvni film **DUH ŽENSKJE**.
od 29. 7. do 1. 8. ameriški barvni film **PROFESIONALCI**.
Od 2. 8. dalje ob 16. in 18. uri francoski barvni film **ZILI**.
Ob 20. uri ameriški barvni film **POSLEDNJI KRIK IZ SAVANE**.
29. 7. ob 10. uri **MATINEJA**: ameriški barvni film **METULJ**.

KINO DOM IN LETNI KINO:
do 30. 7. ob 16. in 18. uri ameriški barvni film **ZAR-DAS**, ob 20.30 angleški barvni film **ORGIJE**.
Od 31. 7. do 1. 8. ameriški barvni film **METULJ**.
Od 2. 8. dalje hongkonški barvni film **POSLEDNJA IGRA SMRTI**.

TV SPORED

NEDELJA, 30. VII.
18.15 Poročila
19.30 Za nedeljsko dobro jutro: Domači ansambli
19.50 625
20.30 M. Vitezović: Dimitrije Tu-dović, barvna nadaljevanka

PONEDELJEK, 31. VII.
17.30 Kmetijska oddaja TV Bg
17.30 Britanska enciklopedija
17.55 Obszornik
18.05 Smučanje na vodi (evropski pokal, reportaža z Zbiljskega jezera)
18.45 Mladi za mlade
19.15 Risanka
19.20 Cikcak
19.30 TV dnevnik
19.55 Propagandna oddaja
20.00 W. A. Mozart: Figarova svat-ba, vmes ob 21.30 TV dnev-nik
21.15 Poročila

TOREK, 1. VIII.
18.05 Obszornik
18.15 Daljagled — otroška od-daja TV Beograd
18.45 Od vsakega jutra raste dan: Zalec, glasbena oddaja
19.15 Risanka
19.20 Cikcak
19.30 TV dnevnik
19.55 Propagandna oddaja
20.00 Slavnostna akademija ob 75 obletnici Ilindenske vstaje
20.55 Gozd ali polja, III. del od-daje iz cikla Iz tropskega de-ževnega gozda
21.25 Propagandna oddaja
21.30 A. Blomquist: Maja z vihar-nega otoka, TV nadaljevanka
22.30 Propagandna oddaja
22.35 TV dnevnik
22.50 Glasba takšna in drugačna
23.40 Poročila

SREDA, 2. VIII.
17.50 Podvodna orientacija
18.10 Obszornik
18.20 Mosaik
18.25 Jakec in fižolček — risanka
19.15 Risanka
19.20 Cikcak
19.30 TV dnevnik
19.55 Propagandna oddaja
20.00 Pollici, glasbena oddaja
20.30 Dosje našega časa. Leto 1946, dokumentarna oddaja
21.30 Londonski rock and roll

KOVINOTEHNA — TEHNOMERCATOR

TOZD Tehnična trgovina

show, zabavno glasbena od-daja
22.20 TV dnevnik
23.35 Sahovski komentar

CETRTEK, 3. VIII.
18.45 Na sedmi steni
19.15 Risanka
19.20 Cikcak
19.30 TV dnevnik
19.55 Propagandna oddaja
20.00 Film tedna: Dve Angležinji in kontinent
21.55 Propagandna oddaja
22.00 Ja u na ekranu: Kvartet Ce-der Walton III. del
22.20 TV dnevnik

PETEK, 4. VIII.
18.05 Obszornik
18.15 Viking Viki, otroška serija
18.40 Mosaik
18.45 Pevski tabor 78
19.15 Risanka
19.20 Cikcak
19.30 TV dnevnik
19.55 Propagandna oddaja
20.00 Jadranska srečanja — prenos iz Opatije
21.10 Propagandna oddaja
21.15 Detektiv Shaft — serijski film
22.25 TV dnevnik
22.40 Kontrapunkt Jehudi Menu-hina
23.00 Sahovski komentar
23.25 Poročila

SOBOTA, 5. VIII.
16.45 Balkansko prvenstvo v sko-kih v vodo, posnetek z Jese-nic
16.55 Kranj: Balkansko prvenstvo v plavanju — prenos
18.20 Obszornik
18.30 Razgledi: Bonny, Beauty, Daisy, Violet in Geoffrey
19.20 Risanka
19.25 Cikcak
19.30 TV dnevnik
19.55 Propagandna oddaja
20.00 F. Vlček-V. P. Borovička: Bajtarja — TV nadaljevanka
20.50 Propagandna oddaja
20.55 Nikoli v nedeljo, celoveče-rni film
22.25 Muppet show
22.50 TV dnevnik
23.05 625

PROM. NESREČE

USODNO OBRACANJE

Voznik osebnega avtomobi-la Franc Verk, 30, iz Vinske-ga vrha je v Pristavi name-raval obrniti, zato je najprej zapeljal skrajno desno, od tam pa na levo stran vozišča. Za njim je pripeljal s kombijem Franc Skore, 26, iz Kristan vrha, ki je vozil zelo hitro in je skušal oseb-ni avtomobil prehiteti, vendar mu to ni uspelo. S spred-njim delom kombija se je za-letel v leva vrata osebnega avtomobila, katerega je odbi-lo 11 metrov daleč in je ob-stal izven cestišča, kombi pa se je prevrnil na streho. Oba voznika sta se poškodovala. — Skore laže, Verk pa je med prevozom v celjsko bol-nišnico umrl. Na vozilih je škoda za 80.000 dinarjev in sta popolnoma uničeni. V nobe-nem ni bilo vgrajenih varnost-nih pasov.

OTROK NA CESTI

Jože Strmšek, 36, iz Li-čence se je peljal s kolesom na pomožni motor od doma proti Ločam. V kraju Pete-linjek, na ravnem delu cestišča, se je igral otrok, 3-letni Jože Korošec iz Jerneja pri Ločah, katerega je Strmšek zadell in vlekell s seboj 6 me-trov. Težje ranjenega dečka so odpeljali v celjsko bolniš-nico.

BREZ VOZNIŠKEGA IZPITA

Z dvorišča Vegradovega samskega doma v Velenju je zapeljal v desno na Ko-roško cesto z osebnim avto-mobilom Alija Djukić, 22, iz Velenja. Ker pa je vozil pre-hitro in ni izkušen, saj ni-ma voznškega dovoljenja, je zapeljal na levo stran ceste in tu zbil kolesarko Vero Verbič, 21, iz Velenja, ki je padla in si zlomila desno ra-mo, poškodovano pa ima tu-di levo podkočeno.

PEŠCA NI OPAZILA

Skozi Prožinsko vas je vo-zila z osebnim avtomobilom Irena Kostanjšek, 22, iz Sentjurja. Dohitela je pešca, Viljema Verhovška, 35, iz Celja, ki je hodil po svoji desni strani in ga ni opazila vse dotlej, dokler ga ni za-dela in zbila v občestni jarek, kjer je Verhovšek obležal mrtev, voznica pa je ustavila po 60 metrih zaviranja.

NA PREHODU

Majda Sernič, 22, iz Ljubeč-ne je prečkala cesto po pre-hodu od Zdravstvenega do-ma proti Miklošičevi cesti v Celju. Iz smeri Levstikove ulice je pripeljal z osebnim avtomobilom Anton Penič, 54, iz Celja, ki je vozil zelo hi-tro in zaradi močnega dežja ni uspel pravočasno ustaviti. Pešakinjo je zbil, pri čemer se je le-ta laže poškodovala, nato pa odpeljal proti domu. Miličnikom je kasneje pove-dal, da je pešakinja odkloni-la pomoč in da zato ni po-čkal.

DEVET POSKODOVANIH

S kombijem je vozil iz Ce-lja proti Konjicam Srečko Gabršek, 21, iz Celja. V ostrem ovinku v Ivenci se je srečeval z osebnim avto-mobilom, ki ga je vozil Jože Klokočevnik, 20, iz Konjic, ki je pripeljal v ovinek zelo hitro in nekoliko po levi strani. Prišlo je do trčenja, pri čemer so se teže poško-dovali voznik Klokočevnik in dva sopotnika, lažje poškod-be pa imajo voznik Gabršek in pet sopotnikov. Material-ne škode je za 100.000 dinar-jev.

PRETESNO PREHITEVANJE

Po klancu navzdol, po »Smehovem klancu« se je pe-ljal z mopedom Karel Plav-čak, 51, iz Smarja. Prehiteval ga je voznik osebnega avto-mobila Marjan Sprajc, 66, iz Ljubljane, in to tako tesno, da je zadell mopedista, ki je padel in si zlomil rebra ter ima pretres možganov.

DVOJNO PREHITEVANJE

Voznik osebnega avtomobi-la Ivan Kužner, 42, iz Pre-laskega je na Teharjih pričel prehitevati voznika kolesa na pomožni motor Jožeta Ven-gusta, 45, s Teharji, čeprav je le-ta že prehiteval kolesar-ja. Voznik Kužner je s spred-njim delom avtomobila za-dell v levi del krmila pony ekspresa, tako da je Vengust padel in se laže poškodoval.

»KRAJEVNA SKUPNOST POLZELA«

objavlja
prosto delovno mesto

TAJNIKA

krajevne skupnosti

— delo za polni delovni čas, za nedoločen čas

Pogoji:
— višja šola in 1 leto delovnih izkušenj oziroma do-končana srednja šola izobrazbe ekonomske ali nje-j podobne smeri in 3 leta delovnih izkušenj

Kandidat mora biti moralnopolitično neoporečen. Osebn dohodek po sporazumu krajevnih skupnosti.

Poskusno delo 3 mesece.

Nastop službe takoj, oziroma najkasneje s 1. septem-brom 1978.

Prijave sprejemamo 30 dni od dneva objave razpisa.

NOVICE

šport
avto šola
delavnica
pralnica

Poletna sezona je na višku, zato vam želimo, da se živi, zdravi in spočiti vrnete z dopusta. Vozite zelo previdno, kajti na cesti ne boste sami. Cesti in prometu na njej pa boste lahko posvetili svo pozornost, če boste spočiti. Utrujenost zmanjšuje po-zornost, zato se izogibajte vožnje v takem stanju. Kakšne daljše vožnje po slabo prespani noči si ne privoščite. Ne delajte si utvar, da vas kava in po-kajena cigareta zavarovala pred soncem. Druga vrsta utrujenosti nastopi iz drugega vzroka: po več urni vožnji nastopi utrujenost, ki jo, gledano iz psihološkega stališča, prepodimo s spremembo svoje aktiv-nosti — zato po daljši vožnji ustavite vozilo, pre-tegnite svoje okončine in tako s povečano cirkulacijo krvi v telesu spet pridobite sposobnost za varno vožnjo.

Predvsem pazite, kdaj se boste odločili za prehi-tevanje in v kakšni razdalji boste vozili za drugim vozilom. Morda vas naj opozorimo še na eno pose-bnost, če vas bo na poti presenetila poletna ploha. Tedaj se na cesti nabere plast vode. Vožnja po takem vozišču je izredno nevarna, posebno še, če je glo-bina žlebov na vaših gumah majhna. V tem primeru pride do tako imenovanega pojava »aquaplaning«, ko zaradi premajhnih žlebov na gumah voda ne izteče izpod gume in drsimo na vodni blazini, ne da bi se dotikali vozišča — vozilo se obnaša kot na polede-neli cesti. Posledica takega pojava je pri prehitri vožnji, predvsem pri zaviranju, lahko usodna.

AMD SLANDER želi vsem voznikom srečno vožnjo!

TRGOVSKO
PODJETJE

moda

CELJE

V poslovalnici
MLADOST
v Zidanškovi
ulici lahko kupite
obleke za prosti
čas po ceni od
400 do 800 din.

V VSAK DOM NOVI TEDNIK

Komisija za delovna razmerja

BEOGRADSKA BANKA

Temeljna banka Ljubljana
Titova 40

objavlja
prosta dela in naloge

REFERENTA agencijskega poslovanja

(za nedoločen čas)

Pogoji: srednja strokovna izobrazba — ekonomska smer — ter dve leti ustreznih delovnih izkušenj

Prijave sprejemamo 15 dni po objavi na naslov:
Beogradska banka, PE Zalec, Savinjska cesta 6, 63310 Zalec.

VTISI S POTOVANJA (12)

MED STRAHOM!

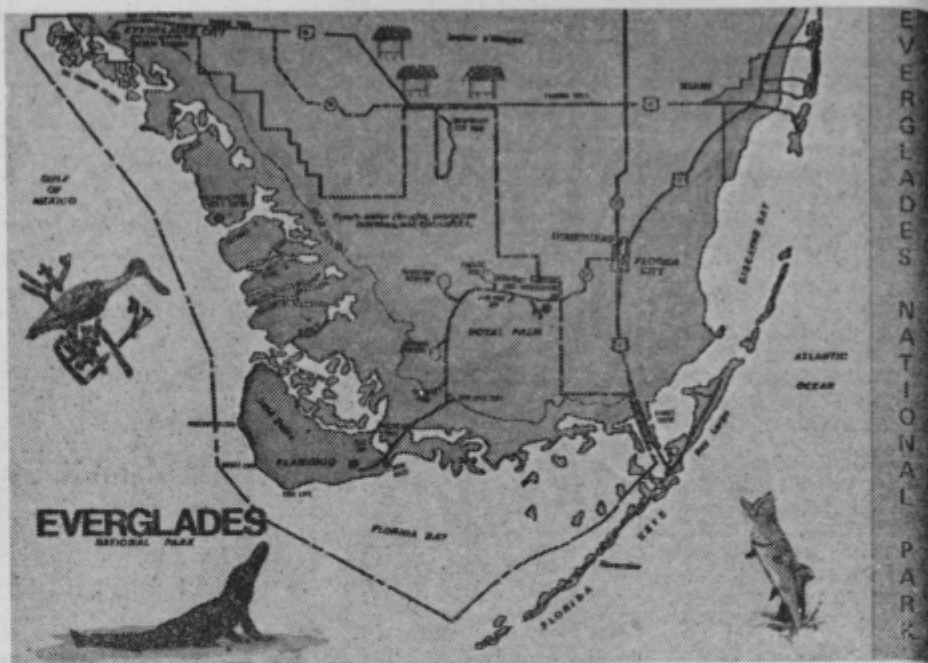
Med Jugoslavijo in Kalifornijo je devet ur časovne razlike ali povedano drugače, ko je pri nas polnoč, je v Los Angelesu tretja ura popoldne, se pravi čas, ko Američani še najbolj intenzivno delajo. Začetne težave, ki smo jih imeli s spanjem zaradi časovne razlike, sem premagal v prvem tednu. V veliki meri so k premagovanju težav pripomogle tudi ameriške postelje, ki so nad vse široke in udobne. Izgleda, da je postelja v življenju Američana — poleg avtomobila — eden najvažnejših objektov. Zato ji tudi posveča izredno veliko pozornost. Postelje so praviloma v vseh hotelih bile »king size« dimenzij, kot temu pravijo Američani. Gre za to, da je postelja za posameznika tako velika, kot je pri nas zakonska postelja. Če pa dobiš sobo z dvojno posteljo, se pač te dimenzije podvojijo. Čeprav so te postelje res udobne in ti omogočijo ležanje po dolgem ali počez, žal v večini naših modernih stanovanj ne bi prišle v poštev, ker bi zasedle skoraj vso spalnico. Ne samo, da so njihove postelje kraljevih dimenzij, tudi glede izvedbe je ameriška domišljija neomejena. Postelje so iz najraz-

ličnejšega lesa, gladke in izrezljane, pletene in v žamet ali svili, iz različnih kovin in različnih oblik z in brez baldahinov. Iz tako udobne postelje nas je vrglo telefonsko sporočilo, da gremo na ogled Disneylanda. Disneyland je predvsem paša za oči, ima pa tudi svoj poučni smoter. Posamezna prizorišča so napravljena tako, da človek

PIŠE: FRANC KNAFELC

lahko podoživlja prizore od starih poznanih pravljic (npr. Peter Pan) do potovanja v vesolje. Težko je reči, kaj je boljše videti, kajti na vsakem prizorišču je nekaj takega, kar je po svoje zanimivo in različno od prejšnjega. Ko te čoln pelje skozi čudežno deželo, oživi pred teboj ves svet z značilnostmi posameznih kontinentov. Ljudje in živali, ki te pozdravljajo ob tej poti, se gibajo, mahaajo, nasmihaajo. Obrazi teh lutk so tako dobro napravljeni, kot bi gledal žive ljudi. Vse to pa spremlja izredno prijetna in živahna glasba. Ko se z vlakom pelješ sko-

zi hišo strahov, oživijo pred tabo vsi strahovi, o katerih si poslušal v otroških letih. V dvorani vidiš ples duš, na pokopališču se premikajo spomeniki, dvigajo pokrovi krst, mrtveci stegujejo roke iz grobov, se jočejo in prosijo. Skratka prava pravcata zakladnica najrazličnejših strahov. Vožnja v vesolje ti poskuša pričarati breztežnost v medzvezdnem prostoru in pričarati del tistega, kar doživljajo vesoljci na svojih potovanjih proti Luni. Nato je sledila vožnja v deželo piratov, kjer je bilo polno zakladov in krutih gusarjev, ki so hoteli priti do teh zakladov. Odlično pa je prikazana pomorska bitka med pirati, Svetlobni in zvočni efekti so tolikšni, da imaš občutek, kot bi bil sredi resnične pomorske bitke. Nato je sledilo kosilo na »Karibskem otočju«. Restavracija je bila pod umetnim nebom, na katerem so sijale zvezde, vse naokrog je valovila voda. Ves prostor pa je bil na pol v temi, osvetljen samo z nekaj svečami. Stregle so dekleta v dolgih oblekah do tal, kar je v temi te restavracije delovalo podobno, kot plesoče duše v dvorani strahov.

POLETJE 78

POPACKANE

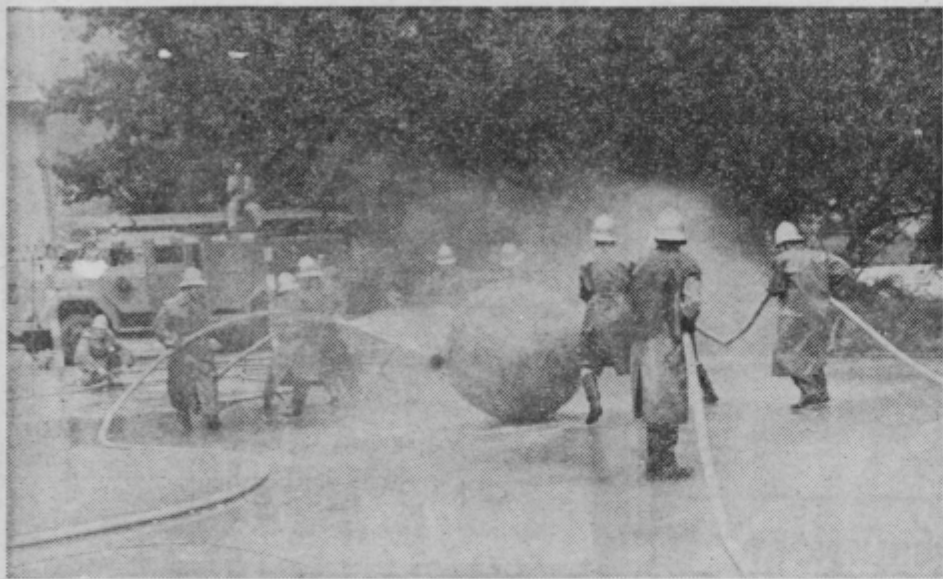
NORČIJE BREZDELNIH DOPUSTNIKOV

Najbrž ni dovolj domiselnih animatorjev zabavnega življenja v mondenih letovisih, zato si ljudje iščejo svojo zabavo. Kot je običajno v vročih dneh. Posvečajo mladi ljudje pozornost predvsem svojim telesom, pa ne samo tako, da jih ponujajo soncu v barvanje. Da bi »nagice« bile še bolj na očeh, se pobarvajo z živimi barvami. Kremlji za sončenje dodajajo ščepce jedilne barve, s kakr-

šno barvajo prašek za pudinge. Neškodljiva, toda ne koliko draga zabava. Zabavajo pa le. Barve seveda niso obstojne, morje jih hitro spera in obred barvanje se začne znova. Naj bo zadoščeno tistim, ki se zmrudujejo nad prikazovanjem skopo oblečenih deklet. Te, ki so danes gostje na naši zadnji strani, so po barvane popackanke.

LAŠKI VZOR

VODNI NOGOMET

V predalu mize je ostala tale slika. Iz Laškega v času praznovanja Piva in cvetja je. Na takojmenovanem »sejmišču«, ki že dolgo služi za parkirni prostor, so laški gasilci poskrbeli za posebno in zabavno športno srečanje. Na asfaltno ploščad so postavili dva gola za rokomet, privlačili ogromno žogo, ki je bolj kockasta kot okrogla. Imeli so ekipe za napad in

branilce golov. In sodnika tudi. Vsi so se lepo odeli v dežne plašče in čelade, kar pa ni kaj prida obvarovalo kože pred močnimi curki, s katerimi so nasprotni ekipe hotele zdegati žogo v gol. Igralci in sodnik so bili premočeni do kože in nad igriščem se je dvigala megla moče.

Tej zabavni športni prireditvi je prisostvovalo veliko

občanov, ki niso hoteli zamuditi mokrega nogometa. Za prisrčen smeh in privlačljivost so se igralci svoji publiki oddolžili z občasnimi curki vode, ki naj bi ohladila njihovo prevročno navijaško vnetje. Če so s ploho zajeli tudi svoje navijače, to jih ni dosti motilo. Tako so bili mokri vsi: igralci kot občinstvo.

-ec

HUMOR

RAZLOG

— Očka. Zakaj imajo jadrnice navadno ženska imena?

— Zato ker je njih oprema draga in težko jih je krmariti.

TESČ JE SE

Srečata se pijanca. Eden vpraša:

— Si že zajtrkoval?

— Niti kapljice!

POT DOMOV

Pijanec vpraša:

— Koliko busk imam na glavi?

— Dve.

— Hvalabogu. Še trije kandelabri pa bom doma.

ZAKAJ ŽENO

— Obtoženi. Zakaj ste počili svojo ženo in ne njenega ljubimca?

— Ker je bolj enostavno upihiti eno žensko kot vsak dan drugega moža.

CIRKULAR

Nekdo je dobil pismo. V njem mu neznanec sporoča, da se je poročil z njegovo bivšo znanko, ki naj jo, kot se spodobi, odslej pusti pri miru. Mož je hitro prijel za pero in se zahvalil — za okrožnico.

OPREDELITVE

Potrošniške predmete delimo v naslednje tri skupine: v takšne, ki sploh niso za rabo; v takšne, ki so se ravno pokvarili in v takšne, ki jih ne moremo najti.

Nek pomemben politik je spoznal kmalu po izidu svoje knjige spominov, da si je nakopal sovražnike iz ljudi, ki jih je omenil in iz onih, ki jih ni omenjal.

NARODOZNAVSTVO

Diplomat je človek, ki zna pravilno izgovoriti imena vseh držav, s katerimi se je njegova vlada v položaju upnika ali dolžnika.

Nekatere dežele razmišljajo, da bi za tuje turiste uvedle turistične davčine, da bi se gostje še bolj počutili kot doma.

